

EVROPSKA KOMISIJA
GENERALNI DIREKTORAT
ZA OBDAVČENJE IN CARINSKO UNIJO
Carinska politika, zakonodaja, tarifa
Carinska zakonodaja

Bruselj,
Taxud/A2/07/04/2017

TAXUD/
Izvirnik EN

**POENOSTAVITVE – Naslov V carinskega zakonika
Unije/
„Smernice
za države članice in trgovino“**

Po začetku veljavnosti Uredbe (EU) št. 952/2013 je bilo treba v celoti pregledati smernice za poenostavljene postopke/enotno dovoljenje za poenostavljene postopke. V okviru programa Carina 2020 je bila ustanovljena projektna skupina za pripravo novih smernic v zvezi s poenostavitvami carinskega zakonika Unije in opredelitev dobrih praks. Pri vsebini tega dokumenta se upošteva rezultat razprav z državami članicami in trgovino.

Izjava o omejitvi odgovornosti: Poudariti je treba, da ta dokument ni pravno zavezujoč akt, temveč je pojasnjevalne narave. Pravne določbe carinske zakonodaje imajo prednost pred vsebino tega dokumenta in bi jih bilo treba vedno upoštevati. Verodostojna besedila pravnih instrumentov EU so besedila, ki so objavljena v Uradnem listu Evropske unije. Poleg tega dokumenta lahko obstajajo tudi nacionalna navodila ali pojasnila.

Kratice

AA	Upravni dogovor
AEO	Pooblašчени gospodarski subjekt
AEO C	Pooblašчени gospodarski subjekt za carinske poenostavitve
AES	Avtomatizirani izvozni sistem
AMS	Država članica, ki izda dovoljenje
CC	Centralizirano carinjenje
CZS	Carinski zakonik Skupnosti
CDMS	Sistem za upravljanje odločb carinskih organov
KN	Kombinirana nomenklatura
EK	Evropska komisija
DA/IA	Delegirani/izvedbeni akti
ERS	Evropsko računsko sodišče
VED	Vpis v evidence deklaranta
GS	Gospodarski subjekti
EU	Evropska unija
PHC	Postopek hišnega carinjenja
DČ	Država(-e) članica(-e)
NIS	Nacionalni sistem uvoza
NSO	Nacionalni statistični organi
P & O	Prepovedi in omejitve
CUP	Carinski urad predložitve
PS	Projektna skupina
DČP	Država članica predložitve
SA	Samoocena
SASP	Enotno dovoljenje za poenostavljene postopke
SCO	Nadzorni carinski urad
PD	Poenostavljena deklaracija
SDP	Poenostavljeni postopek prijavljanja
PP	Poenostavljeni postopki
SPE	Posebni postopki
TDA	Prehodni delegirani akt
TOR	Tradicionalna lastna sredstva
ZH	Začasna hramba
CZU	Carinski zakonik Unije
DDV	Davek na dodano vrednost

Kazalo

KRATICE.....	2
1. UVOD	6
1.1 CZU – DA/IA	6
1.2 Prehodna obdobja (v zvezi z IT in pravom).....	6
1.3 Poenostavitve naslova V.....	7
1.4 Katere so morebitne koristi poenostavitev?	8
1.5 Namen in področje uporabe tega dokumenta.....	9
1.5.1 Namen	9
1.5.2 Področje uporabe.....	9
2. KATERE DOLOČBE SE V ZVEZI Z NOVIMI ZAHTEVKI IN DOVOLJENJI UPORABLJAJO OD 1. MAJA 2016?	9
2.1 Skupni elementi vseh poenostavitev.....	9
2.1.1 Vložnik.....	9
2.1.2 Predhodna revizija	12
2.1.3 Zavarovanje	13
2.1.4 Splošni pristop h kontrolam	14
2.1.5 Nadzor nad dovoljenjem in operacijami	14
2.1.6 Prepovedi in omejitve.....	15
2.1.7 Zadržanje, razveljavitev in odprava.....	16
2.2 Novi zahtevki za poenostavljeno deklaracijo	18
2.2.1 Vrste poenostavljenih deklaracij.....	18
2.2.2 Zahteve glede podatkov za poenostavljeno deklaracijo.....	18
2.2.3 Pogoji in merila za odobritev dovoljenja v skladu s CZU ter točke, ki jih je treba pregledati pri predhodni reviziji.....	19
2.2.4 Dopolnilna deklaracija	21
2.2.5 Vidiki TDA, ki se uporabljajo do posodobitve ali začetka uporabe sistemov IT	22
2.3 Novi zahtevki za vpis v evidence deklaranta	22
2.3.1 Pogoji in merila za odobritev dovoljenja ter točke, ki jih je treba pregledati pri predhodni reviziji.....	22
2.3.2 Kdo je lahko imetnik dovoljenja, za katero blago in katere postopke?	26
2.3.3 Vidiki kontrole	27

2.3.4	Prepustitev blaga	28
2.3.5	Opustitev predložitve	28
2.3.6	Zahteve glede podatkov za evidence in za obvestilo o predložitvi, če je potrebno	29
2.3.7	Zaključek predhodnega postopka ali začasne hrambe	29
2.3.8	Dopolnilna deklaracija	29
2.3.9	Vidiki TDA	30
2.4	<i>Novi zahtevki za centralizirano carinjenje</i>	<i>31</i>
2.4.1	Opredelitev pojmov	31
2.4.2	Pogoji in merila za odobritev dovoljenja ter točke, ki jih je treba pregledati pri predhodni reviziji	32
2.4.3	Dodatne informacije, ki jih je treba pregledati	32
2.4.4	Kdo lahko vloži zahtevek, za katero blago in za kateri postopek?	32
2.4.5	Predložitev zahtevka, posvetovanje in postopek odobritve	33
2.4.6	Delitev stroškov zbiranja, upravni dogovori in konvencija (glej Prilogo 1)	34
2.4.7	Kombinacija s standardno deklaracijo ali poenostavljeno deklaracijo	34
2.4.8	Primer kombinacije centraliziranega carinjenja in vpisa v evidence deklaranta z obvestilom o predložitvi in brez njega	35
2.4.9	Zunanja vprašanja, ki niso usklajena	35
2.4.10	Priprava kontrolnega načrta, če je ustrezno	37
2.4.11	Postopkovna pravila – izmenjava informacij (ko so pripravljeni vsi sistemi IT držav članic, vključenih v določeno dovoljenje)	37
2.4.12	Vidiki TDA, ki veljajo do posodobitve sistemov IT	38
2.4.13	Nadzor nad dovoljenjem	39
2.5	<i>Novi zahtevki za samooceno</i>	<i>40</i>
2.5.1	Dodatni elementi opredelitve	40
2.5.2	Pogoji in merila za odobritev dovoljenja ter točke, ki jih je treba pregledati pri predhodni reviziji	40
2.5.3	Kdo lahko vloži zahtevek, za katero blago in za kateri postopek?	41
2.5.4	Vrste samoocene	41
2.5.5	Spremljanje in kontrole	41
2.5.6	Poseben primer kombinacije z vpisom v evidence deklaranta	42

3.	KATERE SO DOLOČBE V ZVEZI S SEDANJIMI DOVOLJENJI, KI SE UPORABLJAJO OD 1. MAJA 2016? KDAJ SE BODO POSTOPKOVNA PRAVILA SPREMENILA?	42
3.1	<i>Skupni elementi vseh poenostavitev</i>	42
3.1.1	Kako je treba v skladu s členoma 251 in 254 DA razumeti obstoječe dovoljenje?	42
3.1.2	Ponovna ocena	43
3.2	<i>Obstoječa dovoljenja za poenostavljeno deklaracijo</i>	44
3.2.1	Kako je treba dovoljenje razumeti 1. maja 2016?	44
3.2.2	Ponovna ocena dovoljenja	44
3.2.3	Vidiki nadzora in kontrole	46
3.3	<i>Obstoječa dovoljenja za postopek hišnega carinjenja</i>	46
3.3.1	Kako je treba dovoljenje za postopek hišnega carinjenja razumeti 1. maja 2016?	46
3.3.2	Posebni poslovni modeli od 1. maja 2016	47
3.3.3	Ponovna ocena dovoljenja	50
3.3.4	Vidiki nadzora in kontrole	52
3.4	<i>Veljavna dovoljenja za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke</i>	52
3.4.1	Kako je treba 1. maja 2016 razumeti veljavno dovoljenje za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke glede na različne vrste (enotno dovoljenje za poenostavljene postopke s poenostavljeno deklaracijo, enotno dovoljenje za poenostavljene postopke s postopkom hišnega carinjenja z obvestilom, enotno dovoljenje za poenostavljene postopke s postopkom hišnega carinjenja z opustitvijo obvestila)?	52
3.4.2	Postopkovna pravila za vsako kombinacijo: predložitev blaga, vložitev deklaracije, izmenjava informacij med carinskimi organi	53
3.4.4	Vidiki nadzora in kontrole	53
3.4.5	Spori	54
3.4.6	Nepravilnosti	54
	PRILOGE	56
	<i>PRILOGA I - NASVET GLEDE STROŠKOV ZBIRANJA IN MOREBITNI SCENARIJI ZA DELITEV STROŠKOV ZBIRANJA</i>	56
	<i>MOREBITNI SCENARIJI ZA DELITEV STROŠKOV ZBIRANJA</i>	57
	<i>PRILOGA II - OSNOVNE ZAHTEVE DRŽAV ČLANIC GLEDE UVOZNEGA DDV in STATISTIČNE ZAHTEVE</i>	62
	<i>PRILOGA III DELITEV ODGOVORNOSTI</i>	76
	<i>PRILOGA IV NADZORNI UKREPI MED CARINSKIMI UPRAVAMI, KI SODELUJEJO PRI CENTRALIZIRANEM CARINJENJU</i>	78
	<i>PRILOGA V - SKUPNI KONTROLNI NAČRT</i>	81

PRILOGA VI - ZAHTEVA ZA KONTROLO V OKVIRU CENTRALIZIRANEGA CARINJENJA	85
PRILOGA VII	86

1. UVOD

1.1 CZU – DA/IA

Carinski zakonik Unije (Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta) je začel veljati 9. oktobra 2013, v celoti pa se uporablja od 1. maja 2016. Povezana akta Komisije, tj. delegirani in izvedbeni akt, s katerima se nadomestijo izvedbene določbe carinskega zakonika in omogoči, da se zakonik uporablja v celoti, sta bila objavljena **29. decembra 2015** (*Uradni list Evropske unije*, L 343, 29.12.2015). Delegirani in izvedbeni akt vsebujeta določbe za nemoten prehod s carinskega zakonika in njegovih izvedbenih določb na CZU in z njim povezane akte. Te določbe so navedene v naslovu IX delegiranega akta in izvedbenega akta.

Ne glede na to je za številne določbe potrebna prilagoditev ali nova elektronska izmenjava informacij med carinami, trgovino in Komisijo. Zato je bil pripravljen **delovni program (IT) za carinski zakonik Unije** (Izvedbeni sklep Komisije 2014/255/EU), da bi se določila razvoj in uporaba elektronskih sistemov.

Vzporedno s tem je bil 15. marca 2016 objavljen delegirani akt v zvezi s prehodnimi določbami za nekatere določbe carinskega zakonika Unije, kadar zadevni elektronski sistemi še ne delujejo (TDA) (Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/341).

1.2 Prehodna obdobja (v zvezi z IT in pravom)

– **Upravni prehod (naslov IX DA in IA) zajema obdobje postopnega usklajevanja vseh dovoljenj/odločb carinskih organov z novimi pravili.**

Naslova IX DA in IA zajemata prehodne ukrepe in veljavnost vseh vrst odločb/dovoljenj carinskih organov:

- za dovoljenja brez omejenega obdobja veljavnosti je zadnji datum za ponovno oceno 1. maj 2019 (člen 345 IA), vendar se lahko država članica odloči, da bo dovoljenja ponovno ocenila pred 1. majem 2019;
- enotna dovoljenja za poenostavljene postopke ostanejo veljavna do popolne uporabe sistemov centraliziranega carinjenja za uvoz in centraliziranega carinjenja za izvoz (člen 345(4) IA).

Ta upravni prehod je povezan s ponovno oceno pogojev in meril, če je to ustrezno z uporabo novih obrazcev ter orodij IT za fazo odobritve.

– **Prehod v zvezi z IT se nanaša** na prehodne ukrepe, ki jih je treba uporabiti, kadar elektronski sistemi, potrebni za uporabo določb zakonika, še ne delujejo.

Prehodni ukrepi so razdeljeni na prehodni delegirani akt, delegirani akt in izvedbeni akt.

Obdobje uporabe teh ukrepov je povezano z roki za začetek uporabe ali posodobitev zadevnih sistemov IT, kot so navedeni v delovnem programu za CZU.

- V skladu s členom 278 CZU je končni rok december 2020.

Nekateri sistemi bodo morda pripravljeni že prej, prehodna obdobja pa so odvisna od vsakega zadevnega sistema.

Države članice v prehodnem obdobju, v katerem prilagodijo rešitve (IT ali druga sredstva), ki se uporabljajo zdaj, zagotovijo ohranitev koristi poenostavitve, prilagojenih CZU. Zato se z večino prehodnih ukrepov ohranijo sedanje rešitve.

1.3 Poenostavitve naslova V

Zaupanja vrednim gospodarskim subjektom, ki spoštujejo predpise, bi bilo treba omogočiti, da čim bolj izkoristijo prednosti razširjene uporabe carinskih poenostavitvev.

Poenostavitve v zvezi z dajanjem blaga v carinski postopek vsebuje naslov V zakonika in vključujejo:

- poenostavljeno deklaracijo (PD) (**člen 166 CZU, člen 145 DA ter člena 223 in 224 IA**): imetnik lahko da blago v carinski postopek na podlagi poenostavljene deklaracije. Ugodnost je povezana z dvostopenjskim postopkom: ob prepustitvi blaga lahko navedbe ali dokumenti manjkajo;
- vpis v evidence deklaranta (VED) (**člen 182 CZU, člen 150 DA in členi 233–235 IA**): v skladu s tem lahko imetnik vloži carinsko deklaracijo v obliki vpisa v evidence deklaranta, če so navedbe iz te deklaracije na voljo carinskim organom v sistemu deklaranta v trenutku, ko je vložena carinska deklaracija;
- centralizirano carinjenje (CC) (**člen 179 CZU, člen 149 DA in členi 229–232 IA**): imetnik lahko na carinskem uradu v kraju, kjer ima sedež, vloži ali da na voljo carinsko deklaracijo za blago, ki se predloži carini v drugem carinskem uradu na carinskem območju Unije;
- samooceno (SO) (**člen 185 CZU, člena 151 in 152 DA ter člen 237 IA**): pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve lahko izvaja nekatere carinske formalnosti, ki jih načeloma izvajajo carinski organi, določi znesek plačljive uvozne in izvozne dajatve ter izvaja nekatere kontrole pod carinskim nadzorom.

Uporaba vseh teh poenostavitvev, razen poenostavljene deklaracije za neredno uporabo in po možnosti centraliziranega carinjenja na nacionalni ravni, je odvisna od dovoljenja.

- Poenostavitev izdelave carinske deklaracije za blago, ki spada pod različne tarifne podštevilke (člen 177 CZU). Za več podrobnosti glej Prilogo VII.

1.4 Katere so morebitne koristi poenostavitve?

Morebitne koristi za gospodarske subjekte so:

- razpoložljivost alternative standardnemu postopku;
- izpolnjevanje posebnih potreb v zvezi s pretokom in vrstami prijavljenega blaga;
- ustrežanje posebni organiziranosti poslovanja gospodarskega subjekta;
- možnost hitrejši carinske prepustitve (možnost prepustitve v 24 urah ...);
- nižji stroški (na primer, če se je mogoče izogniti tranzitu ali ko bodo pripravljene rešitve IT);
- pred prepustitvijo blaga se na carinskem uradu vloži manj podatkov (če se vloži obvestilo ali poenostavljena deklaracija);
- manj fizičnih pregledov in pregledov dokumentov pred prepustitvijo blaga kot v standardnem postopku;
- enotna vložitev vseh navedb carinske deklaracije v dopolnilnih deklaracijah na koncu predhodno določenega obdobja.

Dodatne morebitne koristi se nanašajo na:

- stalen stik med carinskimi organi in gospodarskim subjektom;
- spodbujanje uporabe systemskega pristopa za nadzor nad poenostavitvami.

Kar zadeva centralizirano carinjenje, so posebne morebitne koristi:

1. sredstvo za centralizacijo carinskih obveznosti gospodarskega subjekta;
2. en sam carinski organ izda samo eno dovoljenje;
3. ločitev kraja vložitve carinske deklaracije in kraja predložitve blaga carini;
4. v državi članici, ki izda dovoljenje, se omogoči centralizacija pobiranja carin in stroškov zbiranja;
5. zagotovitev prožnosti, kar pomeni, da se lahko centralizirano carinjenje kombinira z vložitvijo standardne deklaracije, poenostavljene deklaracije ali vpisom v evidence deklaranta;
6. spodbujanje pristopa z večjim sodelovanjem med vsemi carinskimi organi v EU.

1.5 Namen in področje uporabe tega dokumenta

1.5.1 Namen

To smernico, ki zajema področje olajševanja trgovine in carinskih poenostavitev, je pripravila projektna skupina v okviru programa Carina 2020, ki jo sestavljajo strokovnjaki iz držav članic, trgovine in Komisije.

Smernica bi morala prispevati k pravilni in enotni uporabi novih carinskih predpisov. Vsebuje tehnična pojasnila in je namenjena razvoju dobre prakse. Poleg tega je njen namen zagotoviti nemoteno spremembo v prehodnem obdobju, pri čemer je pojasnjeno, katere določbe bi se morale uporabljati in kdaj.

Ne glede na to bi morali gospodarski subjekti pristojne carinske organe zaprositi za dodatne informacije o tem, kako je treba izvajati poenostavitve, saj smernica ne zajema vseh možnih poslovnih modelov in nacionalnih načrtov v zvezi z delovnim programom.

1.5.2 Področje uporabe

Smernica obravnava dve glavni vprašanji, in sicer:

- upravljanje novih zahtevkov in dovoljenj, ki se izdajo v okviru CZU, ter
- upravljanje sedanjih dovoljenj, izdanih v okviru CZS.

Vsaka poenostavitev se obravnava z obeh vidikov. Edina izjema se nanaša na samooceno, v zvezi s katero projektna skupina še ni opredelila obstoječega poslovnega modela.

2. Katere določbe se v zvezi z novimi zahtevki in dovoljenji uporabljajo od 1. maja 2016?

2.1 Skupni elementi vseh poenostavitev

2.1.1 Vložnik

a) Subjekti/gospodarski subjekti

Fizične osebe, pravne osebe ali združenja oseb, ki niso opredeljena kot pravne osebe, vendar jim je v okviru prava EU ali nacionalnega prava priznana sposobnost opravljanja pravnih dejanj (člen 5(4) CZU), lahko vložijo zahtevek za poenostavitve iz naslova V zakonika.

Multinacionalne ali velike družbe običajno sestavljajo matična družba in več subjektov, od katerih je vsak **samostojna pravna oseba**, tj. ločen pravni subjekt, registriran v lokalnem registru gospodarskih družb v skladu s pravom gospodarskih družb države članice, v kateri ima zadevni subjekt sedež. Poleg tega ima lahko obliko **združenja oseb**, ki mu je priznana sposobnost opravljanja pravnih dejanj, vendar nima pravnega statusa pravne osebe. V tem primeru lahko zahtevek za poenostavitve vložijo vsi subjekti ali združenje oseb, lahko pa tudi en pravni subjekt vloži zahtevek za poenostavitve zase in deluje kot zastopnik za druge pravne subjekte v svoji skupini.

b) Sedež na carinskem območju

Splošno pravilo je, da imajo gospodarski subjekti, zastopniki ali drugi, ki vložijo zahtevek za dovoljenja za poenostavitev, v skladu s členom 18(2) CZU in členom 11(1)(b) DA sedež na carinskem območju Unije.

Primeri:

– v primeru zahtevka fizične osebe mora imeti ta oseba običajno prebivališče na carinskem območju EU;

– v primeru pravne osebe ali združenja oseb mora biti stalna poslovna enota, registrirani sedež ali glavni sedež na carinskem območju EU.

Splošno pravilo v skladu s členom 170(2) CZU je, da mora imeti deklarant, ki vloži carinsko deklaracijo, sedež na carinskem območju Unije.

Opomba: V zvezi s sedežem deklaranta na carinskem območju Unije so bile opredeljene tri pravne izjeme:

1 – v skladu s členom 18(2) in členom 170(3)(a) CZU deklarantu ni treba imeti sedeža v EU, če vloži samo deklaracije v zvezi z začasnim uvozom (oznaka postopka 53 v polju 37 enotne upravne listine) ali tranzitom;

2 – v skladu s členom 170(3)(b) CZU ima lahko oseba, ki vloži deklaracijo, tudi za posebno rabo ali aktivno oplemenitenje, sedež zunaj EU, če deklaracijo vloži samo občasno in če se carinskim organom to zdi utemeljeno;

3 – glej odstopanja iz člena 170(3)(c) CZU.

c) Zastopniki

Razlikovati je mogoče med dvema primeroma:

– imetnik dovoljenja za poenostavitev je uvoznik/izvoznik in morda sodeluje z zastopnikom, ki je odgovoren za carinske formalnosti, kot je vlaganje carinskih deklaracij;

– imetnik dovoljenja za posebno poenostavitev je carinski zastopnik, ki deluje v imenu svojih strank, odvisnih podjetij ali partnerjev.

Faza vložitve zahtevka in sprejema

a) Obrazci zahtevkov in dovoljenj za poenostavitve

V Prilogi A k DA/IA je opredeljen nabor podatkov za zahtevke in dovoljenja za poenostavitve.

Obrazci v papirni obliki naj se ne bi več uporabljali, razen v primeru alternativnega postopka. Ustrezni stolpci v splošnem delu Priloge A so: 7a za poenostavljeno deklaracijo, 7b za centralizirano carinjenje, 7c za vpis v evidence deklaranta in 7d za samooceno. Drugi elementi so na voljo v posebnih delih.

Države članice so v skladu s členom 2 prehodnega delegiranega akta morda pripravile obrazce v papirni obliki.

Opomba: Med prehodnim obdobjem so lahko v skladu s členom 55(7) prehodnega delegiranega akta obrazci iz Priloge 12 k prehodnemu delegiranemu aktu ustrezni za poenostavljeno deklaracijo, vpis v evidence deklaranta in centralizirano carinjenje. Ti obrazci so lahko v papirni obliki. Kar zadeva samooceno, se uporablja člen 55(5) prehodnega delegiranega akta, v skladu s katerim lahko carinski organi pod pogoji iz odstavka 6 uporabijo zahteve glede podatkov, ki so alternativne zahtevam iz Priloge A k DA.

b) Obdobje sprejema

1. V skladu s členom 22(2) CZU in členom 11(1) DA carinski organi v 30 dneh po prejemu zahtevka preverijo, ali so izpolnjeni pogoji za sprejem navedenega zahtevka, med drugim na primer, ali:

- ima vložnik veljavno številko EORI (člen 11(1)(a) DA);
- ima vložnik sedež na carinskem območju Unije (člen 11(1)(b) DA);
- je vložnik predložil zahtevek carinskemu organu, določenemu za sprejemanje zahtevkov v državi članici pristojnega carinskega organa (člen 11(1)(c) DA);
- zahtevek ne zadeva odločbe z enakim namenom, kot ga ima predhodna odločba, naslovljena na istega vložnika, ki je bila v enem letu pred vložitvijo zahtevka odpravljena ali razveljavljena, ker vložnik ni izpolnil obveznosti v skladu z navedeno odločbo (člen 11(1)(d) DA)¹.

2. Če se predložijo vse informacije, se v istem roku pošlje obvestilo o sprejemu zahtevka; če pa zahtevane informacije niso popolne, ima vložnik v skladu s členom 12(2) IA na voljo dodatno obdobje za predložitev teh informacij, pri čemer to obdobje ne presega 30 dni od trenutka, ko carinski organi zahtevajo te informacije.

3. Če povratnih informacij carinskih organov v zvezi z zahtevkom ni, se šteje, da je bil zahtevek sprejet. Datum sprejema je datum predložitve zahtevka ali dodatnih informacij, če so bile zahtevane (člen 12(3) IA).

c) Pravica do izjave

Čeprav ima lahko nesprejetje negativne posledice za vložnika, se načelo pravice do izjave (člen 22(6) CZU) v skladu s členom 10(a) DA ne upošteva.

Subjekt bi lahko znova vložil zahtevek ob upoštevanju razlogov za nesprejetje prejšnjega zahtevka.

¹ Razen če ni bila odpravljena ali razveljavljena na zahtevo subjekta.

2.1.2 Predhodna revizija

a) Izvajanje predhodne revizije

Predhodno revizijo opravijo carinski organi pred odobritvijo poenostavitve, za katero je potrebno dovoljenje.

Carinski organi opravijo predhodno revizijo, razen če je mogoče uporabiti rezultate prejšnje revizije, pri čemer veljajo nekateri pogoji:

- prejšnja revizija je bila opravljena največ tri leta pred vložitvijo zahtevka;
- pogoji za dovoljenje so enaki;
- zakon se ni spremenil;
- trgovec ni spremenil svojih dejavnosti, notranje kontrole, sistema IT, proizvodov ...

V zvezi s praktičnimi vidiki glej tudi smernice za pooblaščenega gospodarske subjekte in druge revizijske dokumente; na primer za opredelitev tveganj s postopkom kartiranja se lahko uporabi model COMPACT za pooblaščenega gospodarske subjekte, objavljen na spletišču GD za obdavčenje in carinsko politiko na naslovu:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/policy_issues/customs_security/aeo/index_en.htm.

Opomba: Če vložnik zahtevka za določeno poenostavitev že ima status pooblaščenega gospodarskega subjekta za carinske poenostavitve, se šteje, da izpolnjuje merila za vse poenostavitve, vseeno pa je treba pred izdajo dovoljenja oceniti nekatere elemente ali dodatne pogoje v zvezi s posebno vrsto poenostavitve (člen 38(5) CZU).

b) Poročilo

Poročilo o predhodni reviziji bi moralo biti podobno poročilu pooblaščenega gospodarskega subjekta (glej poglavje 3.III.7.4 posodobljenih smernic za pooblaščenega gospodarske subjekte), vključno s pisno oceno, ali vložnik izpolnjuje vsa merila, in jasnim priporočilom glede tega, ali naj se poenostavitev odobri ali zavrne, ob upoštevanju rezultata revizijskih dejavnosti.

Vse delo, ki ga carinski urad opravi zaradi sprejetja odločitve o odobritvi takega dovoljenja, bi bilo treba dokumentirati, pri čemer bi bilo treba navesti podrobnosti o pregledih, ki jih je opravil carinski urad, rezultatih obiskov prostorov, postopkih, ki jih je predložil subjekt, organizaciji podjetja, informacijah o zadevnih proizvodih itd.

Opomba: Če vložnik že ima status pooblaščenega gospodarskega subjekta za carinske poenostavitve, bi bilo treba pri pripravi in izvedbi predhodne revizije za poenostavitve uporabiti končno poročilo in revizijsko dokumentacijo, pripravljeno za odobritev dovoljenja pooblaščenemu gospodarskemu subjektu.

c) Odločba na podlagi ocene tveganja subjekta

Roki za sprejetje odločbe carinskih organov so določeni v členu 22(3) CZU in členu 13 DA: 120 dni z možnostjo podaljšanja za 30 dni, kot je navedeno v členu 22(3) CZU.

- **Negativna odločba**

Pristojni carinski organ bo ob koncu postopka in pred sprejetjem končne odločbe obvestil vložnika, zlasti če bo zaradi rezultatov/ugotovitev verjetno sprejeta negativna odločba. V tem primeru ima vložnik možnost, da izrazi svoje stališče, se odzove na pomanjkljivosti, ki bi lahko privedle do predvidene odločbe, ter predloži dodatne informacije, da bi dosegel pozitivno odločbo („pravica do izjave“).

Po obdobju, ko velja „pravica do izjave“, je treba vložnika obvestiti, če carinski organ potrdi negativno odločbo.

Po zavrnitvi:

- če dovoljenje vključuje več držav članic, se zavrnitev sporoči vsem državam članicam (vključno z razlogi za zavrnitev).

➤ **Pozitivna odločba**

Dovoljenje pomeni formalno pozitivno odločbo, ki jo je treba obravnavati kot izrecno zavezo med carinskimi organi in gospodarskim subjektom, s katero so določene pravice in obveznosti imetnika dovoljenja, vključno z obveznostjo obveščanja o vseh spremembah poslovanja in organizacije imetnika (glej člen 23(2) CZU).

2.1.3 Zavarovanje

Zavarovanje ni vključeno med pogoje za odobritev poenostavitve, kot je bilo v izvedbenih določbah carinskega zakonika. Ne glede na to:

- v primeru posebnih postopkov, kot so opredeljeni v členu 210(b) do (d) CZU, dovoljenja za poenostavitve, ki se uporabljajo za posebne postopke, ni mogoče izdati pred izdajo dovoljenja za posebne postopke, kot je navedeno v členu 211(1) CZU. Za zadnjenavedeno dovoljenje je treba predložiti zavarovanje (glej člen 211(3)(c) CZU);
- kadar nastane carinski dolg, se zahteva tudi zavarovanje v zvezi s poenostavitvami v skladu s členom 102(4), členom 105(1) in (2) ter členom 195(1) CZU. Kadar se plačilo zneska carine odloži (glej člen 110 CZU), mora biti zavarovanje dano pred uporabo poenostavitve. Po potrebi je treba predložiti ločen zahtevek za zavarovanje in/ali odloženo plačilo ter odobriti ločeno dovoljenje.

Za pravilno uporabo poenostavitve se priporoča določitev splošnega zavarovanja, kot je opredeljeno v členu 95 CZU. V skladu s členom 195(3) CZU prepustitev blaga ni pogojena s tem, da carinski organi spremljajo zavarovanje, če se predloži splošno zavarovanje.

– V primeru sprostitev v prosti promet carinski organi v skladu s členom 157(1) IA spremljajo znesek zavarovanja na podlagi dopolnilnih deklaracij.

– V primeru posebnih postopkov carinski organi v skladu s členom 157(3) zagotovijo spremljanje na podlagi revizije.

Če pa se predloži posamezno zavarovanje, je prepustitev blaga odvisna od spremljanja zavarovanja.

Opomba: V skladu s členom 156 IA mora zavarovanje spremljati tudi oseba, ki ga je morala predložiti.

Za več informacij o spremljanju zavarovanja glej smernico za zavarovanje morebitnega ali obstoječega carinskega dolga.

2.1.4 Splošni pristop h kontrolam

Carinski uradniki bi morali uvesti orodja, s katerimi bi lahko najboljše obravnavali in zmanjšali tveganja, ne da bi ogrozili prednosti poenostavitve. Carinski organi morajo imeti vse elemente, potrebne za izvajanje kontrol, kadar koli se jim zdi potrebno.

Za podrobne informacije o metodologijah kontrole/revizije bi morali carinski revizorji uporabiti „smernico“, ki jo je EU dala na voljo za izvajanje kontrol/revizij, in upoštevati priporočila Evropskega računskega sodišča (Posebno poročilo št. 1/2010).

Kar zadeva posebni kontrolni načrt za posamezni gospodarski subjekt, sklica/pravne podlage za kontrolni načrt za poenostavljeni postopek prijavljanja ni, za dovoljenja v zvezi z vpisom v evidence deklaranta pa je obvezen (glej člen 233 IA).

Oblikovati ga morajo carinski organi, z njim pa je treba med drugim določiti nadzor nad carinskimi postopki, izvedenimi na podlagi dovoljenja, opredeliti pogostost kontrol ter zagotoviti, da se lahko učinkovita kontrola izvaja na vseh ravneh postopka vpisa v evidence deklaranta.

2.1.5 Nadzor nad dovoljenjem in operacijami

Carinski organi morajo nadzorovati dovoljenja in izvedene operacije.

a) Nadzor, ki ga izvajajo carinski organi

Splošna zahteva za nadzorovanje vseh odločb carinskih organov je določena v členu 23(5) CZU, v skladu s katerim carinski organi nadzorujejo izpolnjevanje pogojev in meril, ki jih mora izpolnjevati imetnik odločbe. Poleg tega morajo nadzorovati izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz zadevne odločbe. Nadzor je namenjen zgodnjemu odkrivanju znakov neizpolnjevanja obveznosti, v primeru odkritih težav ali neizpolnjevanja obveznosti pa se takoj sprejmejo ukrepi.

Priporoča se, naj se ocena tveganja imetnika dovoljenja opravi vsaj vsaka tri leta, zahteva pa se ob vsaki pomembni spremembi sistema (IT ali drugega), ki vpliva na izvajanje carinskega postopka.

Za več informacij glej del 5 posodobljenih smernic za pooblaščen gospodarske subjekte.

Opomba: *Pregledi po carinjenju so preverjanja, osredotočena na primer na upravo, organizacijo, notranje postopke in/ali notranje sisteme gospodarskega subjekta, katerih namen je zbrati dokaze, da subjekt še vedno izpolnjuje ustrezno zakonodajo in zahteve.*

b) Nadzor, ki ga izvaja gospodarski subjekt

Za redni nadzor je odgovoren tudi gospodarski subjekt, za katerega bi moral biti del njegovega sistema notranje kontrole.

Za več informacij glej del 5 posodobljenih smernic za pooblaščen gospodarske subjekte.

Opomba: *Nadzor nad dovoljenji za poenostavitve in statusom pooblaščenega gospodarskega subjekta bi bilo treba čim bolj uskladiti in tako preprečiti podvajanje*

preverjanja. Če so od ustanovitve imetnika odločbe pretekla manj kot tri leta, carinski organi prvo leto po sprejetju odločbe nad njim izvajajo strožji nadzor.

c) Nadzor nad operacijami

Ta splošna obveznost je določena v členu 134 CZU. Zajema kontrole, vključno s pregledi na podlagi ocene tveganja in naključnimi pregledi pri carinjenju blaga ter kontrole po prepustitvi, zlasti v zvezi z dopolnilnimi deklaracijami, kot so opredeljene v členu 48 CZU.

Za ustrezno obravnavanje tveganja zastaranja dajatev bi bilo treba redno in v ustrezni obliki izvajati preglede po carinjenju, osredotočene na transakcije. Število transakcij, ki jih je treba pregledati pri vsakem pregledu po carinjenju, bi moralo biti odvisno od prisotnih tveganj.

Opomba: Kontrole po prepustitvi so namenjene zagotavljanju točnosti in popolnosti carinskih deklaracij na posebnem področju, na primer protidampinškem področju ali področju porekla/preferencialov, preverjanja potrdil o poreklu, določanja carinske vrednosti, kontrol, ki se izvajajo po zahtevi za vzajemno pomoč, carinskih kontrol v carinskih skladiščih (npr. popis ali preverjanje evidenc blaga), kontrol za tarifno uvrstitev itd.

Za podrobnejše informacije o metodologijah, postopkih in fazah revizije bi morali carinski revizorji uporabiti smernico, ki jo je EU dala na voljo za izvajanje kontrol/revizij.

2.1.6 Prepovedi in omejitve

Obstajata dve vrsti prepovedi in omejitev: take, ki se nanašajo na predpise EU, in take, ki se nanašajo na nacionalne predpise.

Prepovedi in omejitve EU zagotavljajo pravno podlago za preprečevanje in/ali omejevanje vstopa/uvoza in izvoza blaga iz različnih razlogov, zlasti varnosti, varovanja zdravja in varstva okolja. Kontrole se lahko izvajajo na kraju vstopa ali izstopa ali ko se blago da v carinski postopek, kot je sprostitev v prosti promet. Carinske uprave imajo osnovno funkcijo pri kontroli blaga, za katero veljajo prepovedi in omejitve ob vstopu v EU ali izstopu iz nje, saj so na splošno edini organi, ki imajo celovit pregled nad trgovinskimi tokovi blaga, ki vstopa na carinsko območje ali ga zapušča.

Prepovedi in omejitve obstajajo tudi na nacionalni ravni ter lahko veljajo samo v eni državi članici.

Zato se morajo države članice v primeru blaga, za katero veljajo prepovedi in omejitve, odločiti, ali se lahko take poenostavitve uporabijo ali pa je treba blago izvzeti.

Priporoča se, naj se odločitev sprejme na podlagi posvetovanja med carinskimi organi in organi, pristojnimi za zadevne politike prepovedi in omejitev.

Primer: Ko je treba opraviti dodatne preglede ali če nekega potrdila ni, se lahko blago pred sprostitvijo v prosti promet najprej da v začasno hrambo ali postopek carinskega skladiščenja za izvedbo carinskih kontrol. Druga možnost je, da se to blago prijavi v skladu s standardnim postopkom.

(a) Dovoljenje za poenostavljeno deklaracijo

Vse ustrezne spremne listine, potrebne za prepustitev blaga in zajete s členom 163(2) CZU, je treba predložiti ali dati na voljo carinskim organom, ko se naredi poenostavljena (ne dopolnilna) deklaracija.

Poenostavljena deklaracija mora vsebovati dovolj informacij za identifikacijo prepovedanega/omejenega blaga. To je potrebno, da lahko carinski organi opravijo ustrezne kontrole in po potrebi zahtevajo predložitev listin, za katere je navedeno, da so na voljo.

V zvezi s pogoji za odobritev poenostavljene deklaracije glej tudi člen 145(d) DA, opisan v delu 2.2.3.

(b) Dovoljenje za vpis v evidence deklaranta

Imetnik dovoljenja za vpis v evidence deklaranta mora nadzornemu carinskemu uradu dati na voljo informacije o blagu, za katero veljajo omejitve in prepovedi (člen 234(d) IA). Na splošno se lahko s praktičnega vidika vpis v evidence deklaranta uporablja samo za prepovedano ali omejeno blago, kadar se lahko zagotovi ustrezna raven varstva in so vzpostavljeni dogovori z organi, pristojnimi za zadevne politike o prepovedih in omejitvah. Dovoljenje za vpis v evidence deklaranta bi se lahko uporabljalo pod pogojem, da imetnik dovoljenja na zahtevo carinskega organa ob sprejemu deklaracije predloži ali da na voljo ustrezne licence/dovoljenja.

Postopek za blago, za katero veljajo prepovedi in omejitve, bi bilo treba v dovoljenju jasno določiti.

Na primer z obvestilom bi se lahko izrecno dovolilo, da se blaga identificira kot prepovedano ali omejeno (člen 234(1)(d) IA). Carinski organi morajo vedno imeti možnost, da opravijo kontrole v potrebnem obsegu.

(c) Dovoljenje za centralizirano carinjenje

Med postopkom posvetovanja je najpomembnejša jasna identifikacija blaga, vključno z vsemi veljavnimi prepovedmi in omejitvami ter vsemi možnimi načini izvajanja potrebnih kontrol. V nasprotnem primeru bi bilo treba sprejeti odločbo, da se nekatero blago izvzame iz teh poenostavitev. Sprejeti jo je treba na podlagi zahtev držav članic, v katerih je blago in v katerih veljajo prepovedi in omejitve.

2.1.7 Zadržanje, razveljavitev in odprava

a) Zadržanje

V skladu s členom 23(4)(b) CZU pristojni carinski organ zadrži dovoljenje za poenostavitve v naslednjih primerih (člen 16 DA):

- 1) carinski organ meni, da obstajajo zadostni razlogi za odpravo, razveljavitev ali spremembo dovoljenja, vendar še nima vseh potrebnih informacij za odločitev o odpravi, razveljavitvi ali spremembi;

- 2) carinski organ meni, da pogoji za odobritev dovoljenja niso izpolnjeni ali da imetnik dovoljenja ne izpolnjuje obveznosti po odločbi, ter je primerno, da mu da na voljo dovolj časa za sprejetje ukrepov za zagotovitev izpolnjevanja pogojev ali obveznosti;
- 3) imetnik dovoljenja zahteva takšno zadržanje, ker začasno ne more izpolniti pogojev iz odločbe ali obveznosti po tej odločbi.

Zadržanje odločbe pomeni, da dovoljenje za poenostavitev določeno obdobje ne velja.

Pristojni carinski organ mora pred odločitvijo o zadržanju obvestiti imetnika dovoljenja o ugotovitvah in opravljenih ocenah. Imetnik dovoljenja ima pravico do izjave in po možnosti do poprave stanja. Rok, v katerem lahko subjekt predloži pripombe, popravke in sprejete ukrepe, je 30 koledarskih dni od datuma obvestila (člen 8(1) DA CZU).

Pristojni carinski organ bi moral zelo previdno oceniti učinek zadržanja. Zadržanje ne vpliva na carinski postopek, ki se je začel pred datumom zadržanja in še končan.

Če razloga za zadržanje ni več, se zadržanje odpravi. V nasprotnem primeru mora pristojni carinski organ proučiti, ali se dovoljenje razveljavi ali spremeni.

V skladu s členom 30(1) DA carinski organ v primeru, ko se dovoljenje pooblaščenega gospodarskega subjekta zadrži zaradi neizpolnjevanja meril iz člena 39 CZU, zadrži vsako odločbo, ki jo je sprejel v zvezi z zadevnim pooblaščenim gospodarskim subjektom na podlagi dovoljenja pooblaščenega gospodarskega subjekta na splošno ali katerega od posebnih meril, ki so privedla do zadržanja dovoljenja pooblaščenega gospodarskega subjekta.

Primeri zadržanja so na voljo v poglavju IV „smernic“ za pooblaščene gospodarske subjekte.

b) Razveljavitev

V skladu s členom 28(1) CZU je treba poenostavitev razveljaviti, kadar:

- eden ali več pogojev za sprejetje odločbe ni bil ali ni več izpolnjen ali
- na podlagi zahtevka imetnika odločbe.

Razveljavitev je lahko neposredna ali sledi obdobju zadržanja (člen 18(1)(c) DA). Razveljavitev na pobudo carinskih organov je odločba carinskega organa, gospodarski subjekt pa ima pravico do izjave, da lahko v skladu s členom 22(6) CZU izrazi svoje stališče. Zato je treba imetnika dovoljenja obvestiti o vseh ugotovitvah, opravljeni oceni in dejstvu, da se lahko na podlagi ocene dovoljenje razveljavi.

Če je za pridobitev poenostavitve (vpisa v evidence deklaranta z opustitvijo, samoocene in centraliziranega carinjenja) potreben status pooblaščenega gospodarskega subjekta za carinske poenostavitve, bi morale zadržanje ali razveljavitev tega statusa voditi do neposrednega zadržanja ali razveljavitve poenostavitve.

Kadar o zadržanju ali razveljavitvi odloča carinski organ, je treba odločbo sprejeti v skladu s stopnjo neizpolnjevanja zahtevanih pogojev.

c) Odprava

V skladu s členom 27 CZU carinski organi odločbo, ki je pozitivna za imetnika poenostavitve, odpravijo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) odločba je bila sprejeta na podlagi nepravilnih ali nepopolnih informacij;
- (b) imetnik odločbe je vedel ali bi moral in mogel vedeti, da so informacije nepravilne ali nepopolne;
- (c) odločba bi bila drugačna, če bi bile informacije pravilne in popolne.

Imetnik odločbe se o odpravi obvesti.

Odprava začne učinkovati na dan, ko je začela učinkovati prvotna odločba.

2.2 Novi zahtevki za poenostavljeno deklaracijo

2.2.1 Vrste poenostavljenih deklaracij

Od 1. maja 2016 so nepopolne in poenostavljene deklaracije zajete z enotnim postopkom, imenovanim „poenostavljena deklaracija“.

Dovoljenja za poenostavljene deklaracije zajemajo primere, ko se ob vložitvi carinske deklaracije nekatere navedbe (nekateri podatkovni elementi) ali nekateri dokumenti (ali oboje) deklaracije izpustijo. V prehodnem obdobju v zvezi z IT ima lahko poenostavljena deklaracija še naprej obliko upravnega ali trgovinskega dokumenta v skladu s členom 16(2) TDA.

– **Neredna uporaba** (nekdanja nepopolna deklaracija): carinski organi lahko za vsak primer posebej deklaracijo, iz katere so izpuščene nekatere navedbe ali zahtevani dokumenti ali oboje, sprejmejo ali zavrnejo (člen 166 CZU), pri čemer dovoljenje za vložitev take deklaracije ni potrebno.

– **Redna uporaba** (nekdanja poenostavljena deklaracija): carinski organi lahko odobrijo dovoljenje za redno vlaganje deklaracije, iz katere so izpuščene nekatere navedbe ali zahtevani dokumenti ali oboje.

*Opomba: Redna ali neredna uporaba se ne more strogo količinsko opredeliti. Ne glede na to je morda mogoče obveznost v zvezi z dovoljenjem povezati s primeri **zbirnih in periodičnih** dopolnilnih deklaracij.*

2.2.2 Zahteve glede podatkov za poenostavljeno deklaracijo

Za poenostavljene deklaracije za redno in neredno uporabo ne veljajo različne zahteve glede podatkov. Vendar lahko država članica v primeru redne uporabe nekatere zahteve glede podatkov preloži na dopolnilno deklaracijo.

Po prehodnem obdobju mora poenostavljena carinska deklaracija izpolnjevati zahteve iz Priloge B k DA, pri čemer za izvoz veljajo zahteve iz stolpca C1, za uvoz pa iz stolpca I1. Nikakor se ne smejo izpustiti podatki, ki se zahtevajo v skladu z zakonodajo Unije.

Če na primer pošiljka vsebuje blago, za katero velja zakonodaja o trošarinah, v skladu s katero se minimalni podatki zahtevajo v elektronskem upravnem dokumentu, teh podatkov

iz poenostavljene deklaracije ni mogoče izpustiti; ti podatki so neto masa, oznaka blaga in opis blaga (opomba 5 Priloge B k DA, v skladu s katero se lahko obvezna zahteva glede teh podatkov opusti, za trošarinsko blago ne velja).

Pri uvozu se v poenostavljeni deklaraciji navedejo tudi informacije v zvezi z dovoljenjem za odlog plačila.

2.2.3 Pogoji in merila za odobritev dovoljenja v skladu s CZU ter točke, ki jih je treba pregledati pri predhodni reviziji

a) Pogoji za redno uporabo poenostavljenih carinskih deklaracij

Pogoji, ki jih je treba izpolniti za odobritev dovoljenja za poenostavljeno deklaracijo, kot so navedeni v členu 145 DA, so bili usklajeni z nekaterimi deli meril za pooblašene gospodarske subjekte, opredeljenimi v členu 39 zakonika ter členih 24 in 25 IA. Kot je prikazano v preglednici v nadaljevanju, so ti pogoji enaki kot nekateri deli meril za pooblašene gospodarske subjekte, opisanih v IA. Zato so vse podrobnosti o tem, kako se različna merila in pogoji za odobritev dovoljenja za redno uporabo poenostavljene deklaracije ocenjujejo oziroma kako se lahko šteje, da so izpolnjeni, navedene v smernicah za pooblašene gospodarske subjekte.

Pogoji, ki jih je treba izpolniti (člen 145 DA)	Sklici v IA v zvezi z merili za pooblašene gospodarske subjekte
Člen 145(1)(a) DA: merilo iz člena 39(a) zakonika (odsotnost hujših ali ponavljajočih se kršitev carinske zakonodaje in davčnih predpisov ter odsotnost hujših kaznivih dejanj v zvezi z gospodarsko dejavnostjo vložnika).	Člen 24 IA
Člen 145(1)(b) DA: če je primerno, ima vložnik vzpostavljene zadovoljive postopke za ravnanje z licencami in dovoljenji, odobrenimi v skladu z ukrepi trgovinske politike ali trgovanjem s kmetijskimi proizvodi.	Člen 25(1)(g) IA
Člen 145(1)(c) DA: vložnik zagotovi, da je zadevnim zaposlenim naročeno, naj obvestijo carinske organe, če se odkrijejo težave glede skladnosti, in vzpostavi postopke za obveščanje carinskih organov o takih težavah.	Člen 25(1)(i) IA
Člen 145(1)(d) DA: če je primerno, ima vložnik vzpostavljene zadovoljive postopke za ravnanje z uvoznimi in izvoznimi dovoljenji, povezanimi s prepovedmi in omejitvami, vključno z ukrepi za razlikovanje blaga, za katero veljajo prepovedi ali omejitve, od drugega blaga, ter za zagotovitev skladnosti s temi prepovedmi in omejitvami.	Člen 25(1)(k) IA

Če je vložnik že pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve, je treba upoštevati tudi datum podelitve statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta ter poznejši nadzor in/ali ponovne ocene.

Zato se merila, ki so že bila ocenjena v zvezi s podelitvijo statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta, ne pregledajo še enkrat, lahko pa carinski organi po potrebi kadar koli zahtevajo dodatne informacije. Vendar bi bilo treba pregledati posebne pogoje v zvezi z zahtevano poenostavitvijo, če se niso obravnavali pri reviziji pooblaščenega gospodarskega subjekta.

Opomba: Če se zahtevka za dovoljenje za poenostavljeno deklaracijo in za status pooblaščenega gospodarskega subjekta vložita sočasno, se priporoča, naj carinski organi uskladijo svoje dejavnosti in tako preprečijo podvajanje preverjanja. Vložnika bi bilo treba ustrezno obvestiti.

Za več informacij o merilu „skladnosti“ glej smernice za pooblaščene gospodarske subjekte.

b) Standardni seznam (neizčrpen) točk, ki jih je treba pregledati

Predhodna revizija je osredotočena na nekatere pogoje in merila za pooblaščene gospodarske subjekte, ki se zahtevajo za poenostavljeno deklaracijo, pa tudi na posebne vidike, potrebne za izdajo dovoljenja za redno uporabo poenostavljene deklaracije. Štejejo se lahko za dodatne točke, če se ne pregledajo pri prejšnji predhodni reviziji, in/ali elementi, o katerih se je treba dogovoriti z vložnikom pred odobritvijo dovoljenja.

– Uporaba drugih poenostavitev, določenih v naslovu V zakonika.
– Uporaba posebnih postopkov.
– Vrsta carinskih postopkov.
– Obdobje, v katerem morajo biti potrebne spremne listine, izpuščene iz poenostavljene deklaracije, na voljo carinskim organom (člen 167(1) zakonika in člen 147(2) in (3) DA).
– Rok za vložitev dopolnilne deklaracije (člen 146(3) DA).
– Opustitev obveznosti vložitve dopolnilne deklaracije (člen 167(2) zakonika in člen 183 DA).
– Odobritev krajev za predložitev blaga carini in/ali določenih krajev (za blago, ki vstopa v EU ali prispe na namemben carinski urad po tem, ko je bilo dano v tranzit; glej ustrezni člen 139 zakonika in člen 115 DA).
– Zastopnik ali deklarant (po potrebi pooblastitev).
– Uskladitev poenostavljene in dopolnilne deklaracije.
– Povezava med evidencami in računovodskim sistemom.
– Kraj, v katerem se vodijo evidence.
– Kraj, kjer so evidence dostopne (lahko je drug kot kraj, v katerem se vodijo evidence, zlasti v primeru zastopanja).
– Po potrebi zavarovanja za potrebni carinski postopek.

– Vrsta, količina, vrednost blaga.
– Družbe, vključene v dovoljenje.
– <u>Posebna vprašanja za uvoz:</u> identifikacije za DDV, pooblaščen prejemnik in drugi vidiki tranzita, informacije o odloženem plačilu.
– <u>Posebna vprašanja za izvoz:</u> predhodne formalnosti, pooblaščen pošiljatelj in po potrebi potrditev izstopa.

Da se zagotovi poštena in pravična uporaba pogojev in meril, navedenih zgoraj, morajo carinski organi, ki izdajo dovoljenje, ustrezno upoštevati posebne značilnosti vložnika, vključno z njegovo velikostjo in obsegom operacij.

2.2.4 Dopolnilna deklaracija

a) Vrsta dopolnilnih deklaracij in roki

V skladu s CZU (člen 146 DA) je dopolnilna deklaracija lahko:

– splošna: deset dni po prepustitvi blaga, kadar dopolnilna deklaracija zajema eno poenostavljeno deklaracijo; v tem primeru se vknjižba opravi v skladu s prvim odstavkom člena 105(1) CZU;
– zbirna: deset dni po koncu obdobja, ki z eno dopolnilno deklaracijo zajema več poenostavljenih deklaracij (obdobje ne bi smelo biti daljše od enega koledarskega meseca). Uporablja se drugi odstavek člena 105(1) CZU;
– periodična: deset dni po koncu obdobja, ki z eno dopolnilno deklaracijo zajema eno poenostavljeno deklaracijo (obdobje ne bi smelo biti daljše od enega koledarskega meseca). Uporablja se drugi odstavek člena 105(1) CZU.

❖ *Imetnik dovoljenja lahko sicer to predloži pred rokom.*

Kot je določeno v členu 146(4) DA, lahko carinski organi v prehodnem obdobju dovolijo druge roke, kot so določeni v odstavkih 1 in 3 tega člena.

b) Uskladitev

Tveganja je treba zmanjšati z vzpostavitvijo postopkov, s katerimi se omogoči uskladitev poenostavljenih deklaracij in zadevnih dopolnilnih deklaracij.

Poenostavljena deklaracija in dopolnilna deklaracija skupaj tvorita „enoten, nedeljiv dokument“ (člen 167(4) CZU), ki omogoča določitev datuma carinskega dolga.

Kadar dopolnilna deklaracija ustreza več poenostavljenim deklaracijam, bi morala zajemati vse poenostavljene deklaracije iz obdobja.

S temi kontrolnimi postopki se bo zagotovilo ohranjanje davčne skladnosti in celovitosti carinskega dolga. Po možnosti bi morala biti uskladitev samodejna, z njo pa bi se morali zagotoviti pravilnost in popolnost podatkov iz dopolnilnih deklaracij. Izvesti bi jo moral gospodarski subjekt, carinski organi pa bi jo morali nadzorovati.

Avtomatizirana uskladitev se priporoča vsakič, ko je mogoča, v zvezi z vsemi napakami pa bi bilo treba sprejeti nadaljnje ukrepe. Avtomatizirano uskladitev navedb iz deklaracij bi bilo treba izvesti v nacionalnih sistemih carinjenja.

Za opredelitev deklaracije, ki jo je treba uskladiti, se lahko uporabi evidenčna številka carinske deklaracije/MRN. S to elektronsko uskladitvijo bi se moralo priskrbeti razumno zagotovilo v zvezi s popolnostjo in točnostjo dopolnilne deklaracije in tem, da je bilo vse blago pravilno prijavljeno.

c) Opustitev dopolnilne deklaracije

Obveznost vložitve dopolnilne deklaracije po vložitvi poenostavljene deklaracije se lahko opusti samo v primerih iz odstavka 2(a) in odstavka 3 člena 167 CZU.

V odstavku 2(a) je blago dano v postopek carinskega skladiščenja. V odstavku 3 sta vrednost in količina blaga pod statističnim pragom, informacije, ki so potrebne za dajanje blaga v zadevni carinski postopek, pa iz poenostavljene deklaracije niso izpuščene.

2.2.5 Vidiki TDA, ki se uporabljajo do posodobitve ali začetka uporabe sistemov IT

Deklaranti lahko do posodobitve ali začetka uporabe zadevnih sistemov IT še naprej uporabljajo obstoječe nacionalne sisteme IT, pri čemer morajo upoštevati:

– ker se Priloga B k DA/IA v prehodnem obdobju ne uporablja, se do posodobitve sistemov uporabljajo zahteve glede podatkov iz Dodatka A Priloge 9 k TDA.

Za poenostavljene deklaracije v papirni obliki se ohranijo ustrezni obrazci v papirni obliki iz dodatkov B1 do B5 Priloge 9 k TDA (obrazci enote upravne listine) (člen 16(1) TDA).

Kar zadeva roke za vložitev dopolnilne deklaracije, lahko carinski organi v skladu s členom 146(4) DA do posodobitve nacionalnih sistemov IT dovolijo uporabo drugih rokov za vložitev dopolnilne deklaracije.

V prehodnem obdobju za nacionalne sisteme uvoza in izvoza je obstoječa ročna uskladitev še vedno sprejemljiva pri dejavnosti po carinjenju ali za pridobitev zagotovila.

V prehodnem obdobju je lahko poenostavljena deklaracija še naprej v obliki trgovinskega in upravnega dokumenta, če so izpolnjeni pogoji iz člena 16(2) TDA.

2.3 Novi zahtevki za vpis v evidence deklaranta

2.3.1 Pogoji in merila za odobritev dovoljenja ter točke, ki jih je treba pregledati pri predhodni reviziji

a) Pogoji za odobritev dovoljenja za vpis v evidence deklaranta

Pogoji, ki jih je treba izpolniti za odobritev dovoljenja za vpis v evidence deklaranta, kot so določeni v členu 150(1) DA, so bili usklajeni z merili za pooblaščenega gospodarskega subjekta, opredeljenimi v členu 39(a), (b) in (d) zakonika. Preglednica v nadaljevanju vsebuje te pogoje ter pravne sklice v IA.

Pogoji, ki jih je treba izpolniti (člen 150 DA).	Sklici v IA
Merilo iz člena 39(a) zakonika (odsotnost hujših ali ponavljajočih se kršitev carinske zakonodaje in davčnih predpisov ter odsotnost hujših kaznivih dejanj v zvezi z gospodarsko dejavnostjo vložnika).	Člen 24 IA
Merilo iz člena 39(b) zakonika (vložnik izkaže, da ima s sistemom vodenja trgovinskih in po potrebi transportnih evidenc visoko stopnjo nadzora nad svojimi operacijami in pretokom blaga, kar omogoča ustrezne carinske kontrole).	Člen 25 IA
Merilo iz člena 39(d) zakonika (v zvezi z dovoljenjem iz točke (a) člena 38(2) [pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve] praktični standardi usposobljenosti ali poklicne kvalifikacije, neposredno povezane z opravljanjem dejavnosti).	Člen 27 IA

Če je vložnik že pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve, je treba upoštevati tudi datum podelitve statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta ter poznejši nadzor in/ali ponovne ocene.

Zato se merila, ki so že bila ocenjena v zvezi s podelitvijo statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta, ne pregledajo še enkrat, lahko pa carinski organi po potrebi kadar koli zahtevajo dodatne informacije (npr. sprememba okoliščin). Vendar bi bilo treba pregledati posebne pogoje v zvezi z zahtevanim vpisom v evidence deklaranta, če se niso obravnavali pri reviziji pooblaščenega gospodarskega subjekta.

Opomba: Če se zahtevka za dovoljenje za vpis v evidence deklaranta in za status pooblaščenega gospodarskega subjekta vložita sočasno, se priporoča, naj carinski organi uskladijo svoje dejavnosti in tako preprečijo podvajanje preverjanja. Vložnika bi bilo treba ustrezno obvestiti. Vsekakor se za različna postopka odločanja pripravita ločeni končni poročili in obvestili za vložnika.

b) Dodatni pogoji za opustitev obveznosti predložitve blaga

Na zahtevo lahko carinski organi opustijo obveznost predložitve blaga. Preglednica v nadaljevanju vsebuje dodatne pogoje, ki jih mora nato izpolniti deklarant, ter podrobnosti o tem, kako jih je treba oceniti pri predhodni reviziji.

Pogoji (člen 182(3) zakonika)	Informacije, ki jih je treba pregledati pri predhodni reviziji
a) Deklarant je pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve.	<i>Prim. člena 38 in 39 zakonika, člene od 24 do 27 IA in smernice za pooblaščen gospodarske subjekte v zvezi s carinskimi poenostavitvami.</i>

b) Opustitev upravičujeta narava in pretok zadevnega blaga, ki sta znana carinskim organom.	– Narava blaga mora biti med predhodno revizijo znana, da se presodi, ali se opustitev predložitve lahko odobri. Če se narava blaga spremeni, je o tem treba obvestiti carinske organe. Izvzamejo se lahko na primer naslednje vrste blaga: * blago, za katero se za prepustitev blaga zahtevajo spremne listine, opredeljene v členu 163(2); * blago, za katero veljajo prepovedi in omejitve, razen če je izpolnjen pogoj iz člena 182(3)(d) CZU (glej spodaj). – Kar zadeva pretok blaga, se lahko razlogi za izvzetje nanašajo na: * poti; * dobavne verige; * naravo ali pogostost pretoka. O tem se odloča za vsak primer posebej.
c) Nadzorni carinski urad ima dostop do vseh informacij, ki se mu zdijo potrebne za to, da bi lahko po potrebi uveljavljal pravico do pregleda blaga. d) V trenutku vpisa v evidence za blago ne veljajo več prepovedi ali omejitve, razen če je v dovoljenju določeno drugače.	Nadzorni carinski urad bi moral pregledati dostopnost prostorov in razpoložljivost informacij, potrebnih za analizo tveganja, ki jih mora predložiti deklarant (evidence, navzočnost zastopnika podjetja itd.). – Glede na rezultate predhodne revizije se lahko pogoji za odobritev opustitve obveznosti predložitve obvestila v primeru blaga, za katero veljajo prepovedi in omejitve, vključijo v dovoljenje. – Poslovanje bi bilo treba pozorno spremljati.
e) Vendar lahko nadzorni carinski urad v posebnih primerih zahteva predložitve blaga.	– Deklarant mora biti vedno zmožen predložiti obvestilo o predložitvi blaga carini, če to zahteva carinski organ. Zahteve za predložitve blaga bi se lahko predvidele za okoliščine, v katerih se tveganja spremenijo.

c) Druge točke, ki jih je treba pregledati med obiski za predhodno revizijo

Predhodna revizija je osredotočena predvsem na zadevna merila za pooblašcene gospodarske subjekte, pa tudi na posebne vidike, potrebne za izdajo dovoljenja za uporabo vpisa v evidence deklaranta. Štejejo se lahko za dodatne točke, če se ne pregledajo pri prejšnji predhodni reviziji, in/ali elemente, o katerih se je treba z vložnikom dogovoriti pred odobritvijo dovoljenja:

- določeni načini za predložitev blaga/obveščanje o predložitvi blaga, če se opustitev obveznosti predložitve obvestila ne odobri (člen 182(3) zakonika);
- pogoji, pod katerimi se dovoli prepustitev blaga (člen 182(4) zakonika);
- spoštovanje izvezetij, določenih v členu 150(3) do (6) DA.

Preglednica v nadaljevanju se lahko uporablja kot možni kontrolni seznam za druge točke, ki jih je treba pregledati.

– Uporaba posebnih postopkov.
– Vrsta carinskih postopkov.
– Rok za dajanje potrebnih spremnih listin na voljo carinskim organom (člen 167(1) zakonika in člen 147 DA).
– Rok za vložitev dopolnilne deklaracije (člen 146 DA).
– Opustitev obveznosti vložitve dopolnilne deklaracije (člen 167(2) zakonika in člen 183 DA).
– Odobritev krajev za predložitev blaga carini in/ali določenih krajev (za blago, ki vstopa v EU ali prispe na namemben carinski urad po tem, ko je bilo dano v tranzit; glej ustrezni člen 139 zakonika in člen 115 DA).
– Zastopnik ali deklarant (po potrebi pooblastitev).
– Uskladitev obvestila o predložitvi in dopolnilne deklaracije, v primeru opustitve predložitve pa mora biti podjetje sposobno dokazati, da so bili podatki, vneseni za prepustitev blaga, točni in nato zbrani za pripravo dopolnilne deklaracije.
– Po potrebi povezava med evidencami in računovodskim sistemom.
– Kraj, v katerem se vodijo evidence.
– Kraj, kjer so evidence dostopne (lahko je drug kot kraj, v katerem se vodijo evidence, zlasti v primeru zastopanja).
– Po potrebi zavarovanja za potrebni carinski postopek.

– Vrsta, količina, vrednost blaga.
– V primeru zastopanja primeri podjetij, ki jim koristi dovoljenje.
– <u>Posebna vprašanja za uvoz</u> : identifikacije za DDV, pooblaščen prejemnik in drugi vidiki tranzita, informacije o odloženem plačilu.
– <u>Posebna vprašanja za izvoz</u> : predhodne formalnosti, pooblaščen pošiljatelj in po potrebi potrditev izstopa

2.3.2 Kdo je lahko imetnik dovoljenja, za katero blago in katere postopke?

a) Dobava z ladjo/zrakoplovom

Poenostavitve za dobavo z ladjo in zračnim prevozom bi bilo treba dovoliti v čim več primerih. Carine lahko ladijskim in letalskim operaterjem dovolijo na primer, da v svoje evidence vpišejo izvoženo blago ter da redno poročajo o svojih izvoznih dejavnostih po tem, ko blago zapusti carinsko območje Unije, če so izpolnjeni pogoji iz člena 150(4) in (5) DA.

b) Carinski postopki

- **V skladu s členom 150(2) DA** se vpis v evidence deklaranta ne more uporabljati niti za tranzit niti za dajanje blaga v prostore za začasno hrambo.
- **V skladu s členom 150(3) DA sta oznaki postopka 42 in 63 izvzeti.** Vpis v evidence deklaranta se ne more uporabiti niti za sprostitev blaga, oproščenega plačila DDV zaradi odpreme znotraj Unije, v prosti promet niti za blago, za katero velja odlog plačila trošarin.
- **V skladu s členom 150(4) DA** morata biti za izvoz in ponovni izvoz izpolnjena dva pogoja:
predhodne deklaracije ni treba vložiti, carinski urad izvoza pa mora biti tudi carinski urad izstopa oziroma carinski urad izvoza in carinski urad izstopa morata zagotoviti vse potrebno, da je blago predmet carinskega nadzora pri izstopu.

To pomeni, da se vpis v evidence deklaranta uporablja, kadar je blago za izvoz zajeto z določbami člena 245 DA, na primer električna energija ali „blago komercialne narave, če ne presega bodisi vrednosti 1 000 EUR bodisi neto mase 1 000 kg“.

- **V skladu s členom 150(5) DA** izvoz trošarinskega blaga ni dovoljen, razen če se uporablja člen 30 Direktive 2008/118/ES.

To pomeni, da se vpis v evidence deklaranta ne sme uporabljati v primerih izvoza ali ponovnega izvoza trošarinskega blaga, razen če se uporablja člen 30 Direktive 2008/118/ES. To bi bilo v primeru, ko celotni izvoz ali ponovni izvoz poteka v samo eni državi članici (neposredni izvoz).

- **V skladu s členom 150(6) DA se za posebne postopke** vpis v evidence deklaranta ne sme uporabljati, kadar se carinska deklaracija vloži za aktivno ali pasivno oplemenitenje ter se zahteva izmenjava informacij med carinskimi organi v različnih državah članicah z uporabo INF, razen če se carinski organi

dogovorijo, da se namesto INF uporabijo druga sredstva elektronske izmenjave informacij (kot je določeno v členu 176(1)(a) DA).

➤ **Posebni postopki**

Čeprav je za uporabo posebnih postopkov potrebno dovoljenje za sam postopek, je mogoče dati blago v zadevni posebni postopek z vložitvijo carinske deklaracije v obliki vpisa v evidence deklaranta.

c) Druga izvzetja

- V skladu s členom 163(2)(c) DA se vpis v evidence deklaranta ne more uporabiti, kadar carinska deklaracija pomeni zahtevek za pridobitev dovoljenja za posebni postopek.
- V skladu s členom 234(2)(b) IA se carinska deklaracija, s katero se nadomesti vstopna skupna deklaracija, ne vloži z uporabo vpisa v evidence deklaranta.

2.3.3 Vidiki kontrole

Za nadzor nad operacijami in obravnavo zunanjih groženj, ki jih odkrijejo carinski organi, bi morali imeti ti možnost komuniciranja z imetniki dovoljenj. Dovoljenje je morda treba začasno ali trajno prilagoditi glede na stanje v zvezi s tveganjem.

Na primer, če se ugotovijo nova tveganja, zaradi katerih je treba v zvezi z blagom izvajati kontrole pri carinjenju (npr. protidampinška dajatev, ki jo je treba obravnavati pri carinjenju, nepravilnost ali sum nepravilnosti, ugotovljen pri reviziji, ki ga je treba obravnavati pri carinjenju), morajo imeti carinski organi možnost komuniciranja s subjektom, in lahko zahtevajo, naj se posebna vrsta blaga od določenega datuma (začasno ali trajno) umakne iz dovoljenja ali da naj se zanj določijo posebni pogoji (npr. zahteva po vzorčenju za določeno vrsto blaga, ne da bi se to zaustavilo pri carinjenju). S tem bi se po potrebi omogočila prilagoditev dovoljenja novim in nastajajočim trendom/tveganjem.

Kar zadeva kontrolni načrt, se v skladu s členom 233 IA zahteva:

- da se oblikuje poseben kontrolni načrt za gospodarski subjekt (posamezen kontrolni načrt, ki ga uporabljajo carinski organi in je namenjen samo za carino);
- da se nanaša na nadzor nad carinskimi postopki, pa tudi na nadzor nad dovoljenjem;
- da ta načrt vsebuje glavne elemente, v zvezi s katerimi se opravi kontrola, v skladu s stopnjo tveganja. Zato bi bilo treba v njem navesti ugotovljena tveganja za zadevno dovoljenje;
- da načrt določa pogostost carinskih kontrol glede na število transakcij, okoliščine v zvezi s tveganjem in stopnjo sistemov/postopkov notranje kontrole;
- da tak načrt zagotovi, da se lahko učinkovite kontrole izvajajo na vseh ravneh postopka vpisa v evidence deklaranta in da so prilagojene spreminjajočim se tveganjem;

- da so v takem načrtu predvidene vrste kontrol (kontrole na podlagi tveganja/naključne kontrole/revizije po carinjenju), minimalne kontrole, ki jih je treba izvesti, uporaba ukrepov iz zakonika v zvezi s tveganji (kontrole dokumentov, fizične kontrole itd.);
- da se po potrebi upošteva zastaralni rok za obveščanje o carinskem dolgu;
- da tak načrt določa posebne kontrolne postopke v primeru opustitve predložitve (kot so možna obdobja zadržanja opustitve predložitve v skladu s členom 182(3));
- da bi se morala pri kontrolnem načrtu upoštevati možnost spremembe tveganj in predvideti ustrezne spremembe kontrol, potrebne za zagotovitev učinkovite analize in obvladovanja tveganja. To lahko vključuje posebne zahteve za predložitev blaga v skladu z drugim odstavkom člena 182(3)(d) CZU.

Za več informacij glej delovna orodja za revizijo.

Opomba: Če je gospodarski subjekt pooblaščen gospodarski subjekt, bi bilo treba pri tem kontrolnem načrtu upoštevati načrt spremljanja, ki ga carinski organ pripravi za upravljanje dovoljenja za pooblaščenega gospodarskega subjekta.

2.3.4 Prepustitev blaga

- Če je v dovoljenju za vpis v evidence deklaranta določen rok za obveščanje imetnika navedenega dovoljenja o morebitnih kontrolah, ki se bodo opravile, se šteje, da se je blago prepustilo ob izteku navedenega roka, razen če je nadzorni carinski urad v navedenem roku navedel, da namerava opraviti kontrolo.

Izbrati je treba poseben rok, da se pristojnemu carinskemu uradu omogoči izvedba potrebnih pregledov.

- Če v dovoljenju ni določen rok iz odstavka 1, nadzorni carinski urad odobri prepustitev blaga v skladu s členom 194 zakonika. Prepustitev se nato izvede v skladu s členom 235 IA.

2.3.5 Opustitev predložitve

Namen predložitve blaga je obvestiti carinske organe o prihodu in razpoložljivosti blaga za kontrole (prim. člen 5(33) CZU). V okviru vpisa v evidence deklaranta predložitev blaga pomeni obvestilo carinskim organom, da jim je zadevno blago na razpolago in vpisano v evidence.

V skladu s členom 182(3) CZU lahko carinski organi na podlagi zahtevka za vpis v evidence deklaranta, ki ga predloži pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve, opustijo obveznost predložitve blaga, kar pomeni, da carinskim organom ni treba poslati obvestila. Opozoriti je treba, da opustitev obveznosti predložitve obvestila in opustitev predložitve nista dve ločeni opustitvi.

V primeru opustitve predložitve se šteje, da se blago prepusti v trenutku vpisa v evidence deklaranta. Posebni pogoji, pod katerimi je dovoljena prepustitev blaga, se določijo v dovoljenju, na primer: „datum prepustitve blaga mora biti jasno naveden v evidencah deklaranta“.

Opomba: Samodejno prepustitev lahko zadržijo carinski organi ali pa se zadrži na zahtevo gospodarskega subjekta, poleg tega pa se lahko za določeno obdobje zahteva obvestilo o predložitvi.

2.3.6 Zahteve glede podatkov za evidence in za obvestilo o predložitvi, če je potrebno

a) V evidencah

Sklic na operacijo se zagotovi z notranjo številko vložitve, na primer številko dobavnice, številko računa itd.

Podatki, ki se vpišejo v evidence deklaranta, so tisti iz poenostavljene deklaracije (minimalni nabor podatkov), kot je določeno v členu 234(1)(b) IA in Prilogi B k DA (1).

Neobvezni podatki pri vpisu v evidence deklaranta na splošno niso potrebni. Po potrebi se lahko predložijo z dopolnilno deklaracijo.

Ko se v evidence deklaranta vpiše poenostavljena deklaracija, lahko ob prepustitvi blaga manjkajo nekatere spremne listine, razen tistih iz člena 163(2) CZU.

Opomba: Nadzorni carinski urad lahko sprejme izpustitve, če je zagotovljeno plačilo dajatve; kot v primeru izvoza se lahko za nekatere proizvode uporabi povprečna neto teža, če se s tem strinjajo drugi organi, vključeni v postopek (npr. statistični urad).

Struktura in oblika podatkov v evidencah sta poljubni. To pomeni, da standardne različice, na primer v zvezi s predvideno dolžino evidence, ni. Je pa priporočljivo upoštevati podatkovne elemente za obvestilo o predložitvi in (dopolnilno) deklaracijo, ki morajo po prehodni fazi izpolnjevati zahteve iz Priloge B (IA).

Podatki se lahko shranijo na različnih lokacijah in/ali tudi v različnih sistemih IT, vendar morajo biti dostopni carinskim organom in omogočati ugotovitev revizijske sledi vsake operacije.

b) V obvestilu o predložitvi

Kar zadeva obvestilo o predložitvi, so zahteve glede podatkov določene v Prilogi B k DA/IA (stolpci C2–I2).

2.3.7 Zaključek predhodnega postopka ali začasne hrambe

Predhodni postopek ali začasna hramba se zaključi, ko se blago da v naslednji postopek. V primeru opustitve obveznosti pošiljanja obvestila ali vložitve dopolnilne deklaracije lahko carinski organi v dovoljenju zahtevajo opis postopka v zvezi z zaključkom predhodnega postopka ali začasne hrambe.

Za več informacij glej „smernico“ za posebne postopke in začasno hrambo.

2.3.8 Dopolnilna deklaracija

Zakonodaja ne vsebuje izrecnega sklica na uskladitev. Na potrebo po uskladitvi nakazuje člen 167(4) CZU.

Šteje se, da deklaracija, vpisana v evidence deklaranta, in dopolnilna deklaracija sestavljata enoten nedeljiv instrument, ki začne učinkovati na dan vpisa blaga v evidence deklaranta.

Registracija v evidence deklaranta je enakovredna poenostavljeni deklaraciji ali standardni deklaraciji. Zagotoviti je treba sledljivost od registracije do spremnih listin, na primer prek referenčne številke. Na primer sledljivost se lahko zagotovi od nabavnega naloga do predložitve dopolnilne deklaracije in plačila carinskega dolga ter obratno.

Datum vpisa v evidence deklaranta je datum sprejema carinske deklaracije.

Kar zadeva opustitev dopolnilne deklaracije v okviru vpisa v evidence deklaranta, člen 167(2) CZU zajema samo dva možna primera:

- blago je dano v postopek carinskega skladiščenja;
- primer iz člena 183 DA, ko je blago dano v drugi posebni postopek z vpisom v evidence deklaranta (ki je zajet s členom 167(2)(b) CZU).

2.3.9 Vidiki TDA

a) Obvestilo o predložitvi

TDA ne vsebuje konkretnih zahtev glede podatkov za obvestilo. Ker zahteve glede podatkov za obvestilo niso določene niti v izvedbenih določbah carinskega zakonika, so države članice oblikovale nacionalna pravila za te zahteve.

Zato lahko države članice v skladu s členom 21(1) TDA nadaljujejo svoje prakse, vzpostavljene pred 1. majem 2016.

b) Izvoz/ponovni izvoz

V okviru izvoznega postopka ali ponovnega izvoza bodo lahko carinski organi še naprej sprejemali obvestila o predložitvi, ki se nadomestijo s carinskimi deklaracijami, vključno s poenostavljenimi deklaracijami.

c) Zaključek carinskega skladiščenja tipa E

Prehodne določbe za zaključek carinskih postopkov za blago, dano v postopek carinskega skladiščenja tipa D ali E pred 1. majem 2016, se uporabljajo, kot sledi:

- carinsko skladiščenje tipa E se zaključi v skladu z ustreznimi določbami CZU, DA in IA;
- do 31. decembra 2018 se carinsko skladiščenje tipa D zaključi v skladu z ustreznimi določbami CZS in izvedbenimi določbami carinskega zakonika (člen 349(2) IA).

Opomba: Za carinsko skladiščenje tipa D in/ali E skupaj z vpisom v evidence deklaranta za sprostitev v prosti promet obstaja integrirano dovoljenje.

V takem primeru se do ponovne ocene dovoljenja v skladu s členom 250(1) DA za vpis v evidence deklaranta uporabljajo ista pravila v zvezi s postopki ali morebitno opustitvijo obvestila, odobreno pred 1. majem 2016.

Po potrebi se najpozneje po ponovni oceni obeh dovoljenj (za carinsko skladiščenje in vpis v evidence deklaranta) odobrita ločeni dovoljenji, in sicer eno za carinsko skladiščenje in eno za vpis v evidence deklaranta.

2.4 Novi zahtevki za centralizirano carinjenje

2.4.1 Opredelitev pojmov

– **Centralizirano carinjenje (CC) (člen 179 CZU, člen 149 DA in členi 229–232 IA):** imetnik lahko na carinskem uradu v kraju, kjer ima sedež, vloži ali da na voljo carinsko deklaracijo za blago, ki se predloži carini v drugem carinskem uradu na carinskem območju Unije.

– Država članica, ki izda dovoljenje

Država članica, ki izda dovoljenje, ima vodilno vlogo. Je glavna kontaktna točka za vložnika/imetnika dovoljenja. Pristojna je za postopek za izdajo dovoljenja, odobritev dovoljenja in nadzor nad dovoljenjem.

– Sodelujoče države članice

Sodelujoče države članice so vse druge države članice, ki sodelujejo pri dovoljenju. V postopku za izdajo dovoljenja sodelujejo v skladu s pravili o postopku posvetovanja. Na zahtevo zagotovijo podporo državi članici, ki izda dovoljenje, pri revizijskem postopku in ji zagotovijo informacije, ki lahko pomagajo pri nadzoru nad dovoljenjem. Sodelujoče države članice so pristojne tudi za zagotavljanje, da imetnik dovoljenja izpolnjuje nacionalne zahteve za davčne in statistične vidike.

Pri izvozu so sodelujoče države članice tiste države članice, v katerih je blago, ko se prijavi za izvoz.

– Nadzorni carinski urad

Ta carinski urad je pristojen za nadzor nad dajanjem blaga v carinski postopek. Pri njem se v skladu s členom 179 CZU vložijo carinske deklaracije, poleg tega pa nadzoruje operacije imetnika dovoljenja.

V primeru kombinacije s posebnimi postopki se priporoča, naj nadzorni carinski urad izvaja tudi kontrolo posebnega postopka.

– Carinski uradi predložitve

Carinski urad predložitve je carinski urad, ki je pristojen za kraj, v katerem se blago fizično nahaja. Poleg tega je skupaj z nadzornim carinskim uradom pristojen za nadzor nad operacijami in prepustitev/kontrole blaga.

Pri izvozu je carinski urad predložitve urad, v katerem se nahaja blago ob prijavi.

Carinski urad izstopa ni nujno isti kot carinski urad izvoza. V tem primeru carinski urad izstopa ni carinski urad predložitve, ki sodeluje pri dovoljenju.

2.4.2 Pogoji in merila za odobritev dovoljenja ter točke, ki jih je treba pregledati pri predhodni reviziji

Kadar pri centraliziranem carinjenju sodeluje več držav članic, je potrebno dovoljenje.

To pomeni, da je treba vložiti formalni zahtevek (glej točko 2.4.3) ter opraviti predhodno revizijo, s katero se lahko preverijo pogoji in posebne točke za centralizirano carinjenje.

Vložnik mora biti ob vložitvi zahtevka za centralizirano carinjenje pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve (člen 179(2) zakonika).

2.4.3 Dodatne informacije, ki jih je treba pregledati

– Carinski urad predložitve.
– Različni udeleženci, zajeti z dovoljenjem.
– Vložitev deklaracije (v svojem imenu/za svoj račun, neposredni ali posredni zastopnik).
– Dovoljenja za posebne postopke, za katere se bo uporabilo centralizirano carinjenje in ki se odobrijo pred tem ali sočasno.
– V primeru kombinacije dovoljenja za druge poenostavitve (vpis v evidence deklaranta, poenostavljena deklaracija, samoocena), ki se odobrijo pred tem ali sočasno.
– Odloženo plačilo ali preloženo obračunavanje s splošnim zavarovanjem, ki zajema DDV (člen 89 in člen 95(2) CZU).

Opomba: Dovoljenje za posebni postopek, pri katerem sodeluje več držav članic, se lahko uporabi v kombinaciji z dovoljenjem za centralizirano carinjenje ali brez njega:

– gibanje blaga lahko poteka v okviru posebnega postopka, ne da bi bilo treba vložiti novo carinsko deklaracijo, zato ne spada na področje uporabe centraliziranega carinjenja;

– če pa se blago po prenosu v drugo državo članico ocarini za drug carinski postopek, se lahko carinska deklaracija vloži v prvi državi članici, medtem ko se blago nahaja v drugi; v tem primeru je potrebno dovoljenje za centralizirano carinjenje.

Zahteva po dovoljenju za centralizirano carinjenje se lahko opusti tudi, kadar se carinska deklaracija vloži in blago predloži carinskemu uradu pod pristojnostjo enega carinskega organa (člen 179(1) zakonika).

Če se dovoljenje vseeno zahteva na nacionalni ravni, mora biti vložnik pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve (člen 179(2) CZU).

Status pooblaščenega gospodarskega subjekta za carinske poenostavitve ni obvezen, če se dovoljenje ne zahteva na nacionalni ravni.

2.4.4 Kdo lahko vloži zahtevek, za katero blago in za kateri postopek?

– Glede tega, kdo lahko vloži zahtevek, glej splošno točko 2.1.1.

– Glede tega, za katero blago in kateri postopek: s členom 149(1) DA sta izključena tranzit in začasna hramba. V primeru kombinacije z drugimi poenostavitvami ali posebnimi postopki se uporabljajo vse omejitve v zvezi z njimi.

– V skladu s členom 149(2) DA se v primeru kombinacije centraliziranega carinjenja in vpisa v evidence deklaranta uporabljajo omejitve iz člena 150 DA.

2.4.5 Predložitev zahtevka, posvetovanje in postopek odobritve

Kar zadeva zahteve glede podatkov za predložitev zahtevka in dovoljenje, glej podatke iz Priloge A k DA/IA.

Do začetka delovanja sistema odločb carinskih organov je Priloga A neobvezna. Zato bi bilo treba namesto nje uporabiti obliko in vsebino iz Priloge 12 k TDA (za centralizirano carinjenje je treba uporabiti posebno oznako na obrazcih za poenostavljeno deklaracijo in vpis v evidence deklaranta).

V primeru centraliziranega carinjenja se opravi poseben postopek posvetovanja med državami članicami (člen 229 IA).

➤ Sporočanje osnutka projekta sodelujočim državam članicam

Carinski organ, ki izda dovoljenje (iz države članice, ki izda dovoljenje), sodelujočim carinskim organom najpozneje v **60 dneh** po sprejemu zahtevka da na voljo zahtevek, osnutek dovoljenja, po potrebi kontrolni načrt in dodatne informacije. Ta rok se bo po uvedbi centraliziranega carinjenja za uvoz (CCI) in avtomatiziranega izvoznega sistema (AES) skrajšal na 45 dni.

➤ Sporočanje ugovorov ali soglasja sodelujočih držav članic

Sodelujoče države članice sporočijo svoje soglasje ali ugovore v **60 dneh** po prejemu osnutka dovoljenja. Ta rok se bo po uvedbi centraliziranega carinjenja za uvoz (CCI) in avtomatiziranega izvoznega sistema (AES) skrajšal na 45 dni.

Če se sporočijo ugovori in v 90 dneh po prejemu osnutka dovoljenja soglasje ni doseženo, se za dele, v zvezi s katerimi so bili podani ugovori, dovoljenje ne izda. To obdobje se lahko podaljša za 30 dni.

Primeri: en carinski postopek se lahko zavrne oziroma določenega občutljivega blaga ni mogoče uvoziti v eno sodelujočo državo članico. V teh primerih se lahko odloči, da se ta carinski postopek ali to občutljivo blago izvzame iz dovoljenja.

Država članica, ki izda dovoljenje, bi morala presoditi, ali lahko dovoljenje ustrezno deluje brez popolnega soglasja sodelujoče države članice.

Če ne, se lahko država članica, ki izda dovoljenje, odloči za zavrnitev zahtevka na podlagi ustreznih utemeljenih razlogov.

Vložnik lahko v primeru negativne odločbe uveljavi svojo pravico do izjave in navsezadnje vloži pritožbo v državi članici, kjer je bila sprejeta odločba (člen 44 zakonika).

Opomba: V skladu s členom 229(c) IA se osnutku dovoljenja, ki ga država članica, ki izda dovoljenje, pošlje drugim državam članicam, priložijo drugi dokumenti v zvezi z vprašanji statističnih podatkov in DDV (glej priloge od I do IV).

2.4.6 Delitev stroškov zbiranja, upravni dogovori in konvencija (glej Prilogo 1)

V primeru odobritve dovoljenja za sprostitev blaga v prosti promet je potreben dogovor med vključenimi državami članicami, da se delijo nacionalni stroški zbiranja.

a) **Upravni dogovor** v zvezi z razporeditvijo nacionalnih stroškov zbiranja, ki se zadržijo, kadar se tradicionalna lastna sredstva dajo na razpolago proračunu EU, je bil sprejet na zasedanju CZS-GCR 29. in 30. aprila 2008. Dogovor se uporablja od 1. januarja 2009 za udeležence, ki so ga podpisali do navedenega datuma, oziroma od datuma podpisa za tiste, ki so ga podpisali pozneje.

Za izvod upravnega dogovora glej spletišče GD za obdavčenje in carinsko politiko na naslovu:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/procedural_aspects/general/centralised_clearance/index_en.htm

b) **Konvencijo** o centraliziranem carinjenju v zvezi z razporeditvijo nacionalnih stroškov zbiranja, ki se zadržijo, kadar se tradicionalna lastna sredstva dajo na razpolago proračunu EU, so predstavniki držav članic podpisali 10. marca 2009. Uporablja se tudi za enotna dovoljenja za sprostitev v prosti promet, kot so opredeljena v členu 1(13) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1192/2008 z dne 17. novembra 2008.

Konvencija bo začela veljati, ko jo bodo ratificirale vse države članice, med državami članicami, ki so končale potrebne postopke in izrazile željo, da bi jo že začele uporabljati, pa se lahko uporablja tudi že prej. V tem primeru se upravni dogovor za te države članice ne uporablja več. Ta upravni odgovor se bo prenehal uporabljati, ko bodo Konvencijo ratificirale vse države članice.

c) Stanje na dan 1. maja 2016:

Konvencijo o centraliziranem carinjenju je ratificirala večina držav članic, vendar postopek še poteka. Zato ni verjetno, da bo začela veljati 1. maja 2016, saj bi morala v skladu s členom 7(3) Konvencije zadnja država članica podpisnica 90 dni pred tem datumom izjaviti, da je končala vse notranje postopke.

Zato lahko vsaka država članica do začetka veljavnosti Konvencije izjavi, da jo bo uporabljala v zvezi s tistimi državami članicami, ki so podale enako izjavo.

Lahko pa se do začetka veljavnosti Konvencije priporoči tudi podaljšanje upravnih dogovorov. V tem primeru je treba posodobiti obliko upravnega dogovora, da bo vseboval sklice na akte v zvezi s CZU/Komisijo in se bo lahko uporabljal za dovoljenja za centralizirano carinjenje, odobrena po 1. maju 2016.

2.4.7 Kombinacija s standardno deklaracijo ali poenostavljeno deklaracijo

V skladu s členom 231 IA se lahko centralizirano carinjenje uporabi z vložitvijo standardne deklaracije pri nadzornem carinskem uradu. Vloži se lahko tudi poenostavljena deklaracija, ki se uporablja redno ali neredno.

Primer: Centralizirano carinjenje je dovoljeno s standardno deklaracijo, vendar se namesto tega enkrat mesečno vloži poenostavljena deklaracija, in to brez dovoljenja, saj se ne uporablja redno.

V členu 231 IA so opisane različne izmenjave sporočil med nadzornim carinskim uradom in carinskim uradom predložitve za kontrolo in/ali prepustitev blaga (za več podrobnosti glej točko 2.4.7).

Nadzorni carinski urad carinskemu uradu predložitve iz davčnih in statističnih razlogov ter v skladu s členoma 231 in 232 IA pošlje standardno ali poenostavljeno deklaracijo, pozneje pa tudi vse morebitne spremembe ali razveljavitve carinske deklaracije po sprostitvi blaga.

Opomba: V primeru poenostavljene deklaracije (ali vpisa v evidence deklaranta) se carinskemu uradu predložitve pošlje tudi dopolnilna deklaracija (ter vse morebitne spremembe ali razveljavitve).

2.4.8 Primer kombinacije centraliziranega carinjenja in vpisa v evidence deklaranta z obvestilom o predložitvi in brez njega

Če se centralizirano carinjenje kombinira z dovoljenjem za vpis v evidence deklaranta z obvestilom o predložitvi, se uporabljajo členi 234, 235 in 236 IA.

Poleg teh členov in v primeru opustitve predložitve, odobrene v skladu s členom 182(3) CZU, mora imetnik dovoljenja izpolniti obveznost iz člena 234(1)(f) IA:

imetnik dovoljenja zagotovi, da so imetniku dovoljenja za upravljanje prostorov za začasno hrambo na voljo potrebne informacije, s katerimi dokaže konec začasne hrambe.

Od dogovora med imetnikoma dovoljenja je torej odvisno, ali lahko imetnik dovoljenja za upravljanje prostorov za začasno hrambo konča začasno hrambo v sistemu sodelujoče države članice (glej točko 2.3.7). V državah članicah, kjer se za olajševanje uporablja elektronsko obvestilo o prepustitvi, taki dogovori niso potrebni.

Če je centralizirano carinjenje kombinirano z vpisom v evidence deklaranta in samooceno (tri dovoljenja), dopolnilna deklaracija pa je carinskim organom dostopna v informacijskem sistemu trgovca, je nadzorni carinski urad odgovoren za to, da pošlje navedbe te deklaracije carinskemu uradu predložitve (člen 232(2) IA) za namene nadzora, DDV in statističnih podatkov.

2.4.9 Zunanja vprašanja, ki niso usklajena

a) Statistični podatki:

V zakonodaji o statističnih podatkih o trgovanju zunaj Unije (člen 7(2) Uredbe (ES) št. 471/2009 o statističnih podatkih o trgovanju zunaj Unije) je določeno, da bi morala država članica, ki izda dovoljenje, z „začetkom izvajanja mehanizma za vzajemno izmenjavo podatkov po elektronski poti“ carinskim organom druge države članice poslati navedbe carinskih deklaracij za statistične namene (carinski organi druge države članice bi jim morali nato posredovati nacionalnemu statističnemu uradu). Statistični urad, ki prejme navedbe, bi posredovane podatke nato uporabil za pripravo statističnih podatkov o trgovanju zunaj EU (pa tudi pripravo nacionalnih statističnih podatkov).

Prihodnja sistem centraliziranega carinjenja za izvoz in avtomatizirani izvozni sistem v primerjavi z zahtevami za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke pomenita korak naprej, saj imetniku dovoljenja ni več treba biti v stiku s statističnimi organi sodelujoče države članice.

b) Zahteve za uvozni DDV:

Postopek za prijavljanje in pobiranje uvoznega DDV se v prehodnem obdobju ne bi smel spremeniti. Imetnik dovoljenja zagotovi, da se plačilo v ustrezni državi članici ustrezno izvede.

Dokler ne bo na voljo sistem IT, se DDV na nacionalni ravni obravnava na različne načine. V okviru obstoječih in morebitnih novih dovoljenj za centralizirano carinjenje je trgovec odgovoren za to, da poravna DDV v skladu z zahtevami sodelujočih držav članic. V dovoljenju ali prilogi k dovoljenju za centralizirano carinjenje bi bilo treba navesti podrobnosti o zahtevah sodelujočih držav članic za predložitev uvoznega DDV. Zato bi bilo treba zahteve za DDV pojasniti med postopkom posvetovanja med državo članico, ki izda dovoljenje, in sodelujočo državo članico. Med postopkom posvetovanja bi bilo treba pojasniti tudi obveznost imetnika dovoljenja za pridobitev identifikacijske številke za DDV ali imenovanje davčnega zastopnika v sodelujoči državi članici, da lahko vložnik obveznost izpolni **pred** odobritvijo dovoljenja.

V sodelujočih državah članicah se uporabljata dva modela v zvezi z DDV, tj. model preloženega obračunavanja ali model odloženega plačila.

– Model odloženega plačila

Imetnik dovoljenja predloži carinsko deklaracijo v državi članici, ki izda dovoljenje. Carinskim organom v sodelujoči državi članici je treba predložiti obračun uvoznega DDV. Ta je lahko v papirni ali elektronski obliki in mora vsebovati vse informacije, potrebne za to, da se lahko v sodelujoči državi članici izračunajo in poberejo morebitne obveznosti za plačilo DDV.

– Model preloženega obračunavanja

Imetnik dovoljenja predloži carinsko deklaracijo v državi članici, ki izda dovoljenje. Davčnim organom v sodelujoči državi članici je treba predložiti periodično davčno deklaracijo. Ta je lahko v papirni ali elektronski obliki in mora vsebovati vse informacije, potrebne za to, da se lahko v sodelujoči državi članici izračunajo in poberejo morebitne obveznosti za plačilo DDV.

Druga vprašanja

Med državami članicami se lahko preverjanje obračunov DDV za namene kontrole izvaja različno. Nekatere lahko zaradi preverjanja zahtevajo kopije carinske deklaracije, predložene v državi članici, ki izda dovoljenje.

Za več informacij glej Prilogo 2 te smernice.

c) Trošarinsko blago:

Za uvoz trošarinskega blaga se centralizirano carinjenje nanaša samo na centralizacijo carinskih formalnosti, povezanih s sprostitvijo trošarinskega blaga v prosti promet. Blago se fizično sprosti v prosti promet v državi članici predložitve. Zato mora nadzorni carinski urad državi članici predložitve zagotoviti potrebne informacije. Na podlagi takih

informacij lahko pristojni organi v državi članici predložitve bodisi naložijo trošarinski dolg uvozniku ali njegovemu zastopniku bodisi sami preverijo, ali je osnutek elektronskega upravnega dokumenta, ki ga predloži registrirani pošiljatelj, usklajen z vsebino uvozne deklaracije, če je namen:

- sprostiti trošarinsko blago v prosti promet in porabo – plača se trošarina;
- sprostiti v prosti promet, čemur sledi gibanje v okviru režima odloga plačila trošarine – zahtevajo se dokazi o gibanju, ki sledi v okviru EMCS;
- sprostiti v prosti promet in dati blago v trošarinsko skladišče ter odlog plačila trošarine z navedbo ustrezne oznake carinskega postopka² – zahtevajo se dokazi o vpisu v evidence skladišča na podlagi nacionalne trošarinske zakonodaje.

Za izvoz trošarinskega blaga se centralizirano carinjenje nanaša samo na centralizacijo carinskih formalnosti, povezanih z izvozom. Nadzorni carinski urad mora državo članico odpreme obvestiti o sprostitvi. Ko nadzorni carinski urad prejme potrditev izstopa blaga iz EU, mora o tem obvestiti državo članico odpreme in trošarinskim organom v državi članici odpreme omogočiti, da zaključijo gibanje v okviru EMCS.

Podrobnosti o navzkrižnem preverjanju in dejanskem pretoku sporočil ni mogoče zagotoviti, dokler model poslovnih procesov 4. stopnje (L4 BPM) za centralizirano carinjenje ni stabilen.

2.4.10 Priprava kontrolnega načrta, če je ustrezno

V skladu s členom 233(1) in (4) IA je kontrolni načrt obvezen, če se centralizirano carinjenje kombinira z dovoljenjem za vpis v evidence deklaranta. V tem primeru se v kontrolnem načrtu določi delitev nalog med državo članico, ki izda dovoljenje, in sodelujočo državo članico ter med nadzornim carinskim uradom in carinskim uradom predložitve, kot je navedeno v členu 233(4) IA. Kontrolni načrt za vpis v evidence deklaranta s posebnostmi centraliziranega carinjenja vedno pripravi država članica, ki izda dovoljenje, in ga pošlje sodelujoči državi članici.

Pri njem se upoštevajo tudi prepovedi in omejitve, ki veljajo v kraju, kjer je carinski urad predložitve (*glej Prilogo V – Skupni kontrolni načrt*).

Poleg kontrolnega načrta za vpis v evidence deklaranta se dodajo še nekatere posebne preglednice/informacije za delitev nalog med državami članicami in pojasni, kako na primer ravnati v primeru opustitve obveznosti predložitve obvestila.

2.4.11 Postopkovna pravila – izmenjava informacij (ko so pripravljeni vsi sistemi IT držav članic, vključenih v določeno dovoljenje)

a) V primeru standardne in poenostavljene deklaracije nadzorni carinski urad na podlagi carinske deklaracije opravi avtomatizirano analizo tveganja in ustrezne kontrole v skladu s členom 179(3) CZU.

- 1) Carinskemu uradu predložitve se pošljejo standardna ali poenostavljena deklaracija in rezultati povezane analize tveganja.

² Dovoljenje za trošarinsko skladišče ima lahko tudi druga oseba, ne imetnik dovoljenja za poenostavitev.

- 2) Nadzorni carinski urad carinski urad predložitve obvesti o tem, da se lahko blago prepusti ali da so potrebne carinske kontrole.
- 3) Carinski urad predložitve opravi svojo analizo tveganja v skladu z nacionalno carinsko zakonodajo in drugo necarinsko zakonodajo, da ugotovi, ali so potrebne lastne kontrole. Če so, nadzorni carinski urad obvesti, da so potrebne kontrole, zato se prepustitev blaga ne more nemudoma odobriti (člen 231(5) IA).
- 4) Če niso, mora potrditi vsak zahtevek nadzornega carinskega urada za kontrolo (člen 231(6) IA).
- 5) Ko opravi kontrole, ki jih zahteva nadzorni carinski urad, in/ali svoje kontrole, sporoči rezultate nadzornemu carinskemu uradu (člen 179(5) CZU).
- 6) V skladu s členom 179(6) CZU lahko samo nadzorni carinski urad sprejme odločitev o uradni prepustitvi blaga, pri čemer upošteva rezultate morebitnih kontrol, ki jih je opravil sam in/ali carinski urad predložitve.
- 7) V skladu s členom 231(7) IA nemudoma obvesti carinski urad predložitve o prepustitvi blaga.
- 8) Standardna deklaracija ali dopolnilna deklaracija (v skladu s členom 232(1)(b) IA v primeru poenostavljene deklaracije) se carinskemu uradu predložitve pošljeta predvsem za davčne in statistične namene.
- 9) V primeru sprememb ali razveljavitev standardne ali dopolnilne deklaracije je treba te v skladu s členom 232(1) IA poslati carinskemu uradu predložitve.

V členu 231(8) IA je določeno, da nadzorni carinski urad ob izvozu obravnava tudi sporočila v okviru sistema nadzora uvoza (ECS), ki se izmenjajo s prijavljenim carinskim uradom izstopa.

Zato mora v skladu s členom 334 IA nadzorni carinski urad potrditi izstop blaga deklarantu.

b) V primeru vpisa v evidence deklaranta se obvestilo o predložitvi vloži pri nadzornem carinskem uradu, ta pa na podlagi prejetih informacij in kontrol, predvidenih v kontrolnem načrtu, odloči, ali je kontrola potrebna.

Carinskemu uradu predložitve pošlje obvestilo o predložitvi in morebitni zahtevek za kontrolo.

Uporablja se člen 231(5) do (7) IA, vendar morda niti nadzorni carinski urad niti carinski urad predložitve ne more opraviti avtomatizirane analize tveganja na podlagi transakcij.

Smiselno se uporabljajo koraki od 2) to 9) za standardno ali poenostavljeno deklaracijo.

Ob izvozu se uporabljajo pogoji vpisa v evidence deklaranta, kot so določeni v členu 150(4) DA, pri čemer je treba upoštevati, da je v skladu s členom 1(16) IA v primeru centraliziranega carinjenja nadzorni carinski urad carinski urad izvoza.

2.4.12 Vidiki TDA, ki veljajo do posodobitve sistemov IT

a) Postopek izdaje

S členom 229(4) IA se obdobja za posvetovanje podaljšajo za:

- 15 dni, da država članica, ki izda dovoljenje, sodelujoči državi članici pošlje zahtevek, in 15 dni, da sodelujoča država članica sporoči soglasje ali ugovore;
- 30 dni za odločbo, ki se sprejme, če soglasje v 90 dneh ni doseženo.

V členu 19 TDA je navedeno, da do uvedbe sistema odločb carinskih organov države članice Komisiji predložijo seznam zahtevkov in dovoljenj, Komisija pa javne informacije shrani v CIRCABC (delijo se lahko samo podatki, ki niso zaupni).

V členu 20 TDA je določeno, da lahko država članica, ki izda dovoljenje, še vedno zavrne zahtevek zaradi nesorazmernega upravnega bremena, kot je določeno v členu 253h(5) CCIP.

b) Kontrolni načrt in zunanja vprašanja

V skladu s členom 229(5) IA se kontrolni načrt s posebnostmi centraliziranega carinjenja (glej točko 2.4.5) v prehodnem obdobju vedno pripravi in sporoči sodelujoči državi članici, in sicer ne glede na to, katere vrste carinska deklaracija se uporabi.

Imetnik dovoljenja mora vsaki sodelujoči državi članici sporočiti vidike v zvezi z DDV in statističnimi podatki. Vsaka sodelujoča država članica zbere informacije za svoje nacionalne namene. Za statistične informacije, ki se predložijo Eurostatu, je odgovorna država članica, ki izda dovoljenje, pri čemer mora ustrezne informacije posredovati svojemu statističnemu uradu.

c) Izmenjava informacij med carinskimi organi

V prehodni fazi ni vzpostavljen skupni sistem IT, s katerim bi se zagotovila izmenjava informacij med nadzornim carinskim uradom in carinskim uradom predložitve. Zato se v skladu s členom 18(2) TDA lahko še naprej uporabljajo obstoječa sredstva za izmenjavo, uporabljena za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke, če se spoštuje člen 179 CZU.

V členu 18(1) je določeno, da morajo carinski organi, ki jih dovoljenje zadeva, oblikovati ureditve za zagotovitev skladnosti s potrebnimi izmenjavami za kontrolo in/ali prepustitev blaga.

To ne pomeni, da je za vsako operacijo pred prepustitvijo blaga potrebna izmenjava informacij, ampak je treba v dogovoru opredeliti, kako naj se prepustitev blaga obravnava, pri tem pa upoštevati zahteve nadzornega carinskega urada in carinskega urada predložitve.

Do ustrezne posodobitve AES se lahko ob izvozu carinska deklaracija vloži na podlagi vpisa v evidence deklaranta.

2.4.13 Nadzor nad dovoljenjem

V skladu s členom 230 IA nadzor nad dovoljenjem izvaja carinski organ države članice, ki izda dovoljenje. Vendar lahko to izvaja samo, če pri tem sodelujejo tudi vsi drugi vključeni carinski organi.

Vsak carinski organ bi moral državo članico, ki izda dovoljenje, obvestiti o vseh spremembah, ki lahko vplivajo na dovoljenje, država članica, ki izda dovoljenje, pa bi

morala drugim vključenim državam članicam nemudoma dati na voljo vse ustrezne informacije, ki jih ima na voljo in so povezane z dejavnostmi imetnika dovoljenja.

Države članice v prehodnem obdobju opredelijo, kako naj poteka medsebojno obveščanje med postopkom posvetovanja.

2.5 Novi zahtevki za samooceno

2.5.1 Dodatni elementi opredelitve

Samoocena ne pomeni nove ali dodatne oblike ali vrste carinske deklaracije, ampak zgolj poenostavitev, s katero se lahko nekatere naloge carinskih organov „prenesejo“ na gospodarski subjekt.

Kadar se samoocena uporablja pri dajanju blaga v carinski postopek in ponovni izvoz, je potrebna carinska deklaracija, ki ima lahko obliko standardne ali poenostavljene deklaracije ali vpisa v evidence deklaranta.

Opomba: Vpis v evidence deklaranta z opustitvijo dopolnilne deklaracije ali brez nje ni osnovni pogoj za samooceno.

2.5.2 Pogoji in merila za odobritev dovoljenja ter točke, ki jih je treba pregledati pri predhodni reviziji

V skladu s členom 185(2) CZU mora biti vložnik **pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve**.

Posebne točke, ki jih je treba pregledati, so odvisne od vrste prenosov, ki jih zahteva vložnik (glej točko 2.5.3).

Gospodarski subjekt bi moral v zahtevkih in dovoljenjih označiti, katere prenose zahteva.

Opomba: Ko se izda dovoljenje za samooceno za carinski postopek, v zvezi s katerim je že bilo odobreno dovoljenje za vpis v evidence deklaranta, ima subjekt dve različni, a dopolnjujoči se dovoljenji – eno za samooceno in eno za vpis v evidence deklaranta.

Obrazci:

Do posodobitve sistemov odločb držav članic v okviru CZU, tudi za nove zahtevke in dovoljenja, lahko carinski organ v skladu s členom 2 DA opredeli alternativni nabor podatkov, ki je drugačen od tistih iz Priloge A k DA, pri čemer upošteva določbe odstavka 6.

V skladu s členom 2 TDA se lahko do začetka uporabe sistema odločb carinskih organov v okviru CZU za zahtevke in dovoljenja uporabljajo sredstva, ki niso sredstva elektronske obdelave podatkov, vključno s papirnimi.

Opomba: Ker je samoocena nova poenostavitev, določena v CZU, vprašanj v zvezi z njenim izvajanjem ni.

2.5.3 Kdo lahko vloži zahtevek, za katero blago in za kateri postopek?

Zastopniki lahko vložijo zahtevek za samooceno; kadar se ta kombinira z vpisom v evidence deklaranta, se sicer uporabljajo ista pravila kot za vpis v evidence deklaranta.

V dovoljenju za samooceno bi bilo treba navesti seznam vključenih carinskih postopkov (če se samoocena uporablja z dovoljenjem za vpis v evidence deklaranta, veljajo izvetja v zvezi z vpisom v evidence deklaranta).

2.5.4 Vrste samoocene

V skladu s členom 185(1) CZU in členom 152 DA samoocena zajema dve vrsti prenosa pooblastil, in sicer prenos v zvezi s carinskimi formalnostmi in prenos v zvezi s carinskimi kontrolami,

- (a) za določitev zneska plačljive uvozne ali izvozne dajatve ter
- (b) izvajanje nekaterih kontrol pod carinskim nadzorom v zvezi z usklajenostjo s prepovedmi in omejitvami, kakor so določene v dovoljenju.

Kar zadeva točko a, se zdi, da je ta prenos pooblastila bolj koristen, če se pri carinskih organih dopolnilna deklaracija ne vloži (tj. v primeru poenostavljene deklaracije ali vpisa v evidence deklaranta z opustitvijo dopolnilne deklaracije ali neposrednim dostopom do sistema imetnika dovoljenja).

V skladu s členom 237 IA mora imetnik dovoljenja določiti znesek plačljive dajatve za obdobje, določeno v dovoljenju.

Imetnik navedenega dovoljenja v 10 dneh po koncu obdobja nadzornemu carinskemu uradu predloži podrobnosti o določenem znesku.

Šteje se, da je carinski dolg sporočen ob tej predložitvi. Imetnik plača znesek v roku, predpisanem v dovoljenju, oziroma najpozneje v roku iz člena 108(1) zakonika (10 dni po tem, ko pošlje obvestilo o carinskem dolgu).

Kar zadeva točko b, se lahko pooblastilo za izvajanje kontrol glede upoštevanja prepovedi in omejitev prenese samo, če se s tem strinjajo necarinski organi, pristojni za prepovedi in omejitve.

Opomba: Za prenos pooblastila za izvajanje carinskih kontrol na subjekt so morda potrebne spremembe necarinske zakonodaje v zvezi z vrsto kontrol. Priporoča se, naj se nacionalni carinski organi povežejo z ustreznimi organi v drugih upravah in proučijo konkretne možne prenose pooblastil (opredeliti je treba poslovne modele).

2.5.5 Spremljanje in kontrole

Carinski organi spremljajo pravilno uporabo dovoljenja prek predhodne revizije in revizij po izvedbi.

Če je kontrola prenesena na gospodarski subjekt in jo ta tudi izvaja, to carinskemu organu ne preprečuje kontrole tega, kako gospodarski subjekt izvaja naloge, ki so bile nanj prenesene; taka prenesena pooblastila ostanejo pod nadzorom carinskih organov, v zvezi z njimi pa se lahko izvajajo posebne ustrezne kontrole.

Obvladovanje tveganja, za katero je še naprej pristojen carinski organ (ki ima zaupne informacije, ki se imetniku dovoljenja za samooceno ne razkrijejo), je treba razlikovati od kontrol, ki jih izvaja trgovec.

Opomba: Če je v zakonodaji določeno, da mora neko vrsto kontrol izvajati carinski organ, se ta naloga ne more prenesti na gospodarski subjekt.

2.5.6 Poseben primer kombinacije z vpisom v evidence deklaranta

V skladu s členom 151 DA se kombinacija samoocene in vpisa v evidence deklaranta odobri samo za carinske postopke, dovoljene tudi za vpis v evidence deklaranta (navedene v členu 150(2) DA) in ponovni izvoz.

V skladu s členom 225 IA se lahko v primeru odobritve samoocene skupaj z vpisom v evidence deklaranta imetniku dovoljenja omogoči, da da dopolnilno deklaracijo na voljo z neposrednim dostopom do svojega sistema namesto z vložitvijo dopolnilne deklaracije. Tako lahko carinski organi iz dopolnilne deklaracije pridobijo potrebne podatke za statistične, davčne in kontrolne namene (npr. za SURV).

Primer: Dostop se lahko omogoči prek nacionalnih standardnih rešitev, s katerimi se znižajo stroški za carino in trgovino (spletna storitev in sporočila XML).

3. Katere so določbe v zvezi s sedanjimi dovoljenji, ki se uporabljajo od 1. maja 2016? Kdaj se bodo postopkovna pravila spremenila?

3.1 Skupni elementi vseh poenostavitev

3.1.1 Kako je treba v skladu s členoma 251 in 254 DA razumeti obstoječe dovoljenje?

Razlikovati je treba dvojje: veljavnost dovoljenja in postopkovna pravila, ki jih je treba uporabiti v zvezi z uporabo tega dovoljenja.

a) Dovoljenja, ki 1. maja 2016 že veljajo in nimajo omejenega obdobja veljavnosti, ostanejo veljavna do ponovne ocene (člen 251(1)(b) DA). Ponovna ocena se do 1. maja 2019 opravi na podlagi pogojev in meril iz novih določb CZU, razen za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke (člen 250(1) DA v povezavi s členom 345(1) IA).

Z odločbami, sprejetimi na podlagi navedenih ponovnih ocen, se ponovno ocenjena dovoljenja razveljavijo in po potrebi odobrijo nova dovoljenja. Kadar je treba odobriti novo dovoljenje, se to opravi na podlagi ponovne ocene, gospodarski subjekt pa ne predloži novega zahtevka.

Dovoljenja, odobrena na podlagi carinskega zakonika/izvedbenih določb carinskega zakonika, se razlagajo v skladu s preglednico ujemanja iz Priloge 90 k DA. V skladu z novim zakonikom je obvezna uporaba nove terminologije.

Opomba: Imetnike dovoljenj bi bilo treba obvestiti o spremembi terminologije, in če je ustrezno o ujemanjih, med katerimi morajo izbirati.

b) V skladu s členom 254 DA se dovoljenja, ki 1. maja 2016 ostanejo veljavna, ne morejo več uporabljati s postopkovnimi pravili carinskega zakonika in izvedbenih določb

carinskega zakonika, ampak izpolnjujejo nova postopkovna pravila CZU. Za več podrobnosti o tem, kaj je potrebno za posebno vrsto dovoljenja, glej ustrezne primere v nadaljevanju.

3.1.2 Ponovna ocena

Ponovna ocena ima lahko dve različni razsežnosti preverjanja:

- 1) ocena novih meril CZU;
- 2) ponovna ocena meril, ki so obstajala že v carinskem zakoniku Skupnosti/izvedbenih določba carinskega zakonika in jih je imetnik dovoljenja izpolnjeval, če se pri zadevnih merilih upošteva isto področje uporabe kot pri tistih iz CZU in DA/IA CZU (glej preglednice iz točke 3.2.2 za poenostavljeno deklaracijo in točko 3.3.2 za vpis v evidence deklaranta).

Namen je preprečiti podvajanje dela.

a) Kako bi bilo treba ponovno oceniti sedanja dovoljenja?

V členu 345(1) IA je določeno, da carinski organi po ponovni oceni razveljavijo dovoljenja iz člena 250(1) DA in izdajo nova dovoljenja, kjer je to ustrezno. Vendar je treba opozoriti, da v primeru ponovne ocene **imetnikom dovoljenja ni treba vložiti novega zahtevka**, niti če je treba v skladu s členom 345 IA izdati novo dovoljenje, namen česar je, da se takim imetnikom ne naloži upravno breme.

Opomba: Če je sklepna ugotovitev ponovne ocene negativna, lahko imetnik razveljavljenega dovoljenja nemudoma vloži zahtevek za novo dovoljenje. Praktična rešitev s kompromisom.

Zato morajo države članice v CDMS uvesti dovoljenje, če to dovoljenje zadeva več držav članic. V CDMS se sicer lahko naloži šele, ko bo ta sistem pripravljen za uporabo.

b) Kdaj bi bilo treba opraviti ponovno oceno?

Ponovno oceno poenostavitev bi bilo treba uskladiti s ponovno oceno pooblaščenega gospodarskega subjekta, kjer je to ustrezno, in/ali pri njej ponovno uporabiti rezultate drugih dejavnosti spremljanja in vseh morebitnih drugih dovoljenj, kombiniranih s to poenostavitvijo.

Države članice se lahko v zvezi z obstoječimi dovoljenji, ki nimajo določenega končnega datuma, odločijo, da bodo:

- ponovno oceno teh dovoljenj načrtovale in izvajale v celotni prehodni fazi;
- dovolile, da sedanja dovoljenja ostanejo veljavna do 30. aprila 2019, ko se razveljavijo;
- po oceni izdale nova dovoljenja (na podlagi CZU), vendar določile, da začnejo veljati 1. maja 2019.

Primer: Ponovna ocena se opravi junija 2018, pri čemer se sedanja dovoljenja 1. januarja 2019 razveljavijo.

Države članice so pooblašcene za izbiro datuma ponovne ocene.

Tako bodo lahko načrtno upravljale delovno obremenitev zaradi ponovne ocene obstoječih dovoljenj ter ponovno oceno izvajale nekaj mesecev ali let, odvisno od števila dovoljenj in razpoložljivih virov. Hkrati to ne bo negativno vplivalo na imetnike dovoljenj, saj bodo lahko še naprej uporabljali svoja dovoljenja na podlagi sedanje ureditve, dokler bo to pravno mogoče.

Nova dovoljenja z datumi veljavnosti bo treba v nacionalne/osrednje sisteme odločb carinskih organov vnesti pred datumom začetka njihove veljavnosti, da bodo na zadevni datum že aktivna v sistemu.

Opomba: Priporoča se tudi, naj se ponovna ocena po možnosti opredeli z začetkom uporabe elektronskih sistemov CZU (tj. ko so datumi pred sredino leta 2019).

Opomba: Z začetkom uporabe AES se bo to posebno prehodno obdobje končalo (najpozneje marca 2020). Zato bi bilo treba pri ponovno ocenjenih in novih dovoljenjih spoštovati nove pogoje za uporabo izvoza, vendar lahko imetniki dovoljenj prehodne ukrepe uporabljajo do posodobitve sistemov za izvoz.

Primeri:

1) če se ponovna ocena opravi 1. februarja 2017 in je ustrezní sistem takrat posodobljen/pripravljen za uporabo, se novo dovoljenje nemudoma uporablja v skladu z novimi postopkovnimi pravili;

2) če se ponovna ocena opravi 1. februarja 2017, ustrezní sistem pa je pripravljen šele decembra 2017, se novo dovoljenje zadrži do pripravljenosti sistema za uporabo, do takrat pa se še naprej uporabljajo prehodni ukrepi na področju IT.

3.2 Obstoječa dovoljenja za poenostavljeno deklaracijo

3.2.1 Kako je treba dovoljenje razumeti 1. maja 2016?

V skladu s **Prilogo 90 k DA** („Preglednica ujemanja iz člena 254 DA“) ta dovoljenja postanejo dovoljenja za „poenostavljeno deklaracijo“, kot je določeno v členu 166(2) zakonika.

Dovoljenja za poenostavljeno deklaracijo, na podlagi katerih se lahko ob uvozu kot deklaracija uporabljajo trgovinski in upravni dokumenti, ostanejo veljavna do posodobitve nacionalnih sistemov uvoza (člen 16(2) TDA).

Opomba: Če se sistem uvoza ne posodobi do 1. maja 2019, se uporabljajo pravila iz TDA, da lahko trgovci te dokumente uporabljajo tudi po 1. maju 2019, in sicer do takrat, ko je sistem uvoza pripravljen za uporabo.

3.2.2 Ponovna ocena dovoljenja

Vsa dovoljenja za poenostavljeno deklaracijo se ponovno ocenijo **pred 1. majem 2019**.

Dovoljenja za poenostavljeni postopek prijavljanja so bila odobrena v skladu z nekaterimi pogoji in merili za pooblaščne gospodarske subjekte, določenimi v CZS: členom 14h (razen točke (c) odstavka 1), točkami (d), (e) in (g) člena 14i in členom 14j) (prim. člen 253c izvedbenih določb carinskega zakonika).

Novi zakonik določa nekatera podobna merila za pooblašcene gospodarske subjekte kot CZS, ponovna ocena dovoljenja za poenostavljeni postopek prijavljanja pa lahko ima dve razsežnosti preverjanja:

- *ocena novih meril, ki v CZS niso obstajala;*
- *ponovna ocena meril, ki so obstajala že v CZS in jih je imetnik dovoljenja za poenostavljeni postopek prijavljanja izpolnjeval.*

Preglednica v nadaljevanju za vsak pogoj, ki mora biti izpolnjen za odobritev dovoljenja za poenostavljeno deklaracijo, vsebuje primerjavo s sedanji določbami.

Pogoji, ki morajo biti izpolnjeni v skladu s členom 145 DA	Ponovna ocena dovoljenj za poenostavljeni postopek prijavljanja
Člen 145(1)(a) DA, ki se neposredno nanaša na člen 39(a) zakonika in člen 24 IA: odsotnost hujših ali ponavljajočih se kršitev carinske zakonodaje in davčnih predpisov ter odsotnost hujših kaznivih dejanj v zvezi z gospodarsko dejavnostjo vložnika.	S členom 14h CCIP ni v celoti zajeto.
Člen 145(1)(b) DA: če je primerno, ima vložnik vzpostavljene zadovoljive postopke za ravnanje z licencami in dovoljenji, odobrenimi v skladu z ukrepi trgovinske politike ali trgovanjem s kmetijskimi proizvodi.	Enaki pogoji kot v členu 14i(e) CCIP.
Člen 145(1)(c) DA: vložnik zagotovi, da je zadevnim zaposlenim naročeno, naj obvestijo carinske organe, če se odkrijejo težave glede skladnosti, in vzpostavi postopke za obveščanje carinskih organov o takih težavah.	Enaki pogoji kot v členu 14i(g) CCIP.
Člen 145(1)(d) DA: če je primerno, ima vložnik vzpostavljene zadovoljive postopke za ravnanje z uvoznimi in izvoznimi dovoljenji, povezanimi s prepovedmi in omejitvami, vključno z ukrepi za razlikovanje blaga, za katero veljajo prepovedi ali omejitve, od drugega blaga, ter za zagotovitev skladnosti s temi prepovedmi in omejitvami.	Pogoj, vključen v člen 14k(d) CCIP, ki se zdaj preverja samo za zahteve za pooblašcene gospodarske subjekte za varnost in varstvo (in za pooblašcene gospodarske subjekte za carinske poenostavitve ter varnost in varstvo). Zato je potrebna ocena, če vložnik še ni pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve ter varnost in varstvo.

Na splošno je treba upoštevati, da se merila, ki so bila v povezavi s ponovno oceno pooblaščenega gospodarskega subjekta že ocenjena, ne pregledajo znova, razen če je

gospodarski subjekt uvedel spremembe, tj. nov sistem IT, ali začel nov proces, tj. nove postopke ali dejavnosti. V tem primeru se lahko znova opravi ponovna ocena pooblaščenega gospodarskega subjekta.

Opomba: Če je pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve, ki je dovoljenje prejel v skladu s CZS, tudi imetnik dovoljenja za poenostavljeni postopek prijavljanja, odobrenega v skladu s CZS, se priporoča, naj carinski organi uskladijo svoje dejavnosti za ponovno oceno in tako preprečijo podvajanje preverjanja. Imetnika dovoljenja bi bilo treba o tem obvestiti. Vsekakor se za različna postopka odločanja pripravita ločeni končni poročili in obvestili za vložnika.

3.2.3 Vidiki nadzora in kontrole

Za obstoječa dovoljenja v okviru nadzora pred ponovno oceno ni nobenih sprememb. Kontrolni načrt se lahko uporabi, vendar ni obvezen.

Po ponovni oceni se za ponovno ocenjena dovoljenja uporablja točka 2.1.6.

3.3 Obstoječa dovoljenja za postopek hišnega carinjenja

3.3.1 Kako je treba dovoljenje za postopek hišnega carinjenja razumeti 1. maja 2016?

Dovoljenja za postopek hišnega carinjenja se pregledajo v skladu s členom 250 naslova IX DA in lahko postanejo (glej Prilogo 90 k DA):

dovoljenja za „postopek hišnega carinjenja“ (člen 76(1)(c) Uredbe (EGS) št. 2913/92, členi od 253 do 253g, od 263 do 267, od 272 do 274, od 276 do 278 ter od 283 do 287 Uredbe (EGS) št. 2454/93)	dovoljenja za „vpis v evidence deklaranta“ (člen 182 zakonika, člen 150 ter členi od 233 do 236 Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447) ali dovoljenje za „poenostavljeno deklaracijo“; in/ali določene ali odobrene kraje (člen 139 zakonika).
--	--

Izbrati bi bilo treba v skladu s sedanjim postopkom, ki se uporablja na področju uporabe dovoljenja za postopek hišnega carinjenja.

Opomba: Dovoljenje za vpis v evidence deklaranta in poenostavljeno deklaracijo se lahko kombinira z odobrenimi kraji, ni pa nujno.

Kako razumeti naslednja dovoljenja?

a) Postopek hišnega carinjenja ob uvozu/izvozu s standardno ali poenostavljeno deklaracijo, ki se vloži ob carinjenju blaga (člen 266(3) izvedbenih določb carinskega zakonika), ➡ se lahko razume kot standardni postopek ali dovoljenje za poenostavljeno deklaracijo s predložitvijo blaga na odobrenem kraju v skladu s členom 5(33) CZU.

Opomba: Odobreni kraj je treba ponovno oceniti pred 1. majem 2019.

Odobritev za kraje, ki niso carinski uradi, za predložitev blaga bo še naprej imela neomejeno veljavnost do ponovne ocene, ki se opravi najpozneje 1. maja 2019.

b) Postopek hišnega carinjenja ob uvozu z obvestilom o prihodu in vpisom v evidence ob carinjenju blaga (člen 266(1) izvedbenih določb carinskega zakonika) ➡ se lahko

razume kot vpis v evidence deklaranta na odobrenem ali določenem kraju, ki je del dovoljenja za vpis v evidence deklaranta s predložitvijo blaga.

Opomba: Dovoljenje je treba ponovno oceniti pred 1. majem 2019.

c) Postopek hišnega carinjenja ob uvozu z opustitvijo obvestila (člen 266(2)(b) izvedbenih določb carinskega zakonika) ➔ se lahko razume kot vpis v evidence deklaranta na odobrenem ali določenem kraju, ki je del dovoljenja za vpis v evidence deklaranta, z opustitvijo predložitve.

Opomba: Dovoljenje in opustitev predložitve je treba v skladu z novimi merili iz člena 182(3) CZU ponovno oceniti pred majem 2019. Ni treba, da so imetniki dovoljenja pred ponovno oceno pooblaščen gospodarski subjekti za carinske poenostavitve.

d) Postopek hišnega carinjenja ob izvozu s standardno deklaracijo ali poenostavljeno deklaracijo, ki se vloži ob carinjenju (člen 285 izvedbenih določb carinskega zakonika), ➔ se lahko razume kot vpis v evidence deklaranta (člen 21 TDA) s standardno/poenostavljeno deklaracijo, ki se lahko uporabi za vse vrste blaga, zajete z dovoljenji za postopek hišnega carinjenja, pri čemer se blago predloži na odobrenem ali določenem kraju.

Opomba: Pogojev iz člena 150(4) in (5) DA ni treba izpolnjevati pred ponovno oceno teh dovoljenj zaradi dejanske izmenjave s sistemom nadzora izvoza (povezane z možnostjo iz člena 21 TDA). Za postopek hišnega carinjenja, ki se razume kot vpis v evidence deklaranta, se lahko do ponovne ocene še naprej uporablja standardna deklaracija.

e) Postopek hišnega carinjenja ob izvozu z obvestilom o odhodu blaga (člen 285a izvedbenih določb carinskega zakonika) ➔ se lahko razume kot vpis v evidence deklaranta s predložitvijo blaga v prostorih subjekta.

Opomba: Dovoljenje je treba ponovno oceniti pred majem 2019. Obvestilo je lahko popolna deklaracija kot za člen 21 TDA.

3.3.2 Posebni poslovni modeli od 1. maja 2016

a) Kaj so določeni kraji, ki se uporabljajo v okviru poenostavitev?

Kraji, ki jih določijo carinski organi, so kraji, določeni kot taki po presoji carinskih organov.

b) Kaj so odobreni kraji, ki se uporabljajo v okviru poenostavitev?

Odobreni kraji so lahko prostori za začasno hrambo ali vsi odobreni kraji, opredeljeni na nacionalni ravni.

Podjetje mora v zahtevku za posebno poenostavitev navesti lokacije, na katerih je blago, ko se da v carinski postopek. Z odobritvijo dovoljenj za poenostavitve se odobrijo tudi lokacije.

c) Kako je treba obravnavati vpis v evidence deklaranta, pri katerem se uporablja obvestilo o prihodu v papirni obliki ali druga vrsta obvestila o prihodu, ki ni usklajena, iz člena 266(1) izvedbenih določb carinskega zakonika?

Opozoriti je treba, da sta obvestilo iz člena 266(1)(a) izvedbenih določb carinskega zakonika, ki se predloži v okviru postopka hišnega carinjenja, in obvestilo o predložitvi v okviru vpisa v evidence deklaranta podobni, saj se lahko po tem, ko imetnik dovoljenja to obvestilo predloži carinskim organom, blago v določenem roku prepusti za ustrezen carinski postopek. Poleg tega imata obe vrsti obvestil podobno vlogo v zvezi z zaključkom predhodnega postopka in analizo tveganja na podlagi transakcij.

Do posodobitve sistemov se lahko obvestilo iz člena 266(1) sprejme kot obvestilo o predložitvi.

Zato se lahko sedanja obvestila v prehodnem obdobju ohranijo do ustrezne posodobitve nacionalnih sistemov uvoza in avtomatiziranega izvoznega sistema (člen 21(1) TDA).

Opomba: Med preходом na področju IT to velja tudi za nove zahteve, odobrene po 1. maju 2016.

d) Kako je treba obravnavati dovoljenja za postopek hišnega carinjenja, odobrena neposrednim zastopnikom, ki ne bodo izpolnjevali pogojev za status imetnika dovoljenja za vpis v evidence deklaranta?

Veljavna dovoljenja za postopek hišnega carinjenja, ki se od 1. maja 2016 razumejo kot dovoljenja za vpis v evidence deklaranta, lahko ostanejo veljavna do ponovne ocene. Zato lahko neposredni zastopniki, ki so zdaj imetniki dovoljenja za postopek hišnega carinjenja, ta še naprej uporabljajo do njihove ponovne ocene.

Opomba: Opredeljen je bil poslovni model, v okviru katerega ima podjetje podružnico, ki obravnava carinske vidike za vse podružnice. Podružnica ravna kot neposredni zastopnik ter si izmenjuje evidence zastopanih podružnic ali ima neposreden dostop do njih. Ob sprostitvi blaga morajo biti podatki na voljo na kraju deklaranta in imetnika dovoljenja, ki zastopa deklaranta.

e) Ali je treba za vsako dovoljenje za vpis v evidence deklaranta oblikovati poseben kontrolni načrt?

Poleg pogojev za vpis v evidence deklaranta se zdaj zahteva tudi kontrolni načrt (člen 233 IA). Oblikuje se na podlagi analize tveganja, ki se prvič opravi med predhodno revizijo, po odobritvi dovoljenja pa ga carinski organi uporabljajo za nadzor nad dovoljenjem in njegovo spremljanje. Zato se lahko šteje za praktični vidik faze izdaje in bi ga bilo treba pripraviti samo za ponovno ocenjena dovoljenja.

Vendar morajo imeti carinski organi v navedenem prehodnem obdobju možnost izvajati učinkovite carinske kontrole subjektov z uporabo dovoljenj, ki se ne ocenijo znova, in lahko v ta namen vzpostavijo potrebne ureditve.

Opomba: Za nova dovoljenja za vpis v evidence deklaranta je potreben kontrolni načrt.

f) Kako je treba obravnavati sedanji postopek hišnega carinjenja z vloženimi carinskimi izvoznimi deklaracijami?

Pogoji iz člena 150(4) DA se nanašajo na dejstvo, da obvestilo o predložitvi ne more sprožiti sporočil v okviru sistema nadzora izvoza. Pregledati jih je treba med ponovnim ocenjevanjem in ne 1. maja 2016. Zato se lahko vpis v evidence deklaranta uporablja ob izvozu/ponovnem izvozu, zlasti ker za to obstaja prehodni ukrep.

Carinski organi lahko v prehodnem obdobju deklarantu dovolijo, da do datuma posodobitve sistemov izvoza namesto obvestila o predložitvi na podlagi vpisa v evidence deklaranta (glej člen 21(2) TDA) vloži carinsko izvozno deklaracijo, vključno s poenostavljeno deklaracijo (kot je bilo pred tem določeno v členu 285(2) izvedbenih določb carinskega zakonika).

Enako razlogovanje velja tudi za izvoz trošarinskega blaga (člen 150(5) DA): v prehodnem obdobju trošarinsko blago ni na splošno izvzeto, če deklarant ob izvozu vloži standardno ali poenostavljeno deklaracijo, s katero se nadomesti obvestilo o predložitvi na podlagi vpisa v evidence deklaranta, kot je predvideno v členu 21(2) TDA.

Ne glede na to bo začelo to izvzetje veljati za ponovno ocenjena in nova dovoljenja, takoj ko bodo sistemi izvoza posodobljeni.

g) Kako je treba obravnavati dovoljenja za postopek hišnega carinjenja, ki se razumejo kot „vpis v evidence deklaranta“, in postopka z oznakama „42“ in „63“?

Ta carinska postopka sta pravno izvzeta iz vpisa v evidence deklaranta (člen 150(3) DA), saj je zanj treba carinskim organom pred prepustitvijo blaga predložiti nekatere posebne informacije, ki niso vključene v zahteve glede podatkov za obvestilo o predložitvi, kot so opredeljene v Prilogi B k DA/IA.

Vendar je v členu 21(1) TDA predvideno, da se lahko za vložitev obvestila uporabijo druga sredstva, ki niso tehnike elektronske obdelave podatkov.

Zato se države članice v prehodnem obdobju od 1. maja 2016 do posodobitve nacionalnih sistemov uvoza same odločijo, ali lahko obvestilo vsebuje ustrezne podatkovne elemente za dajanje blaga v te režime oziroma ali se lahko izpolni s temi podatkovnimi elementi. Če se carinskim organom pred prepustitvijo blaga posebne informacije ne predložijo z obvestilom o predložitvi, je treba blago izvzeti.

Opomba: Po koncu prehodnega obdobja morajo ponovno ocenjena in nova dovoljenja za vpis v evidence deklaranta te režime izključevati.

h) Kako je treba ravnati v primeru uporabe INF (člen 150(6))?

Primeri uporabe INF, ko si morajo informacije izmenjati carinski organi različnih držav članic, so izvzeti iz vpisa v evidence deklaranta, razen če se carinski organi ne dogovorijo o drugih sredstvih elektronske izmenjave informacij (kot je določeno v členu 176(1)(a) DA).

Poleg tega se bodo carinski organi v prehodnem obdobju od 1. maja 2016 do posodobitve nacionalnih sistemov odločili, ali se lahko INF ustrezno sproži.

Na primer, če se ob izvozu v prehodnem obdobju v okviru vpisa v evidence deklaranta vloži standardna ali poenostavljena deklaracija, se težave ne pojavijo. Uporaba INF se lahko sproži tako kot pri standardnem postopku.

Primer: Na podlagi vpisa v evidence deklaranta se lahko izvzame dajanje blaga v postopek aktivnega oplemenitenja, ne pa tudi dajanje blaga v postopek pasivnega oplemenitenja.

3.3.3 Ponovna ocena dovoljenja

Vsa dovoljenja za postopek hišnega carinjenja, ki bodo po 1. maju 2016 postala dovoljenja za vpis v evidence deklaranta ali dovoljenja za odobrene kraje, se ponovno ocenijo **pred 1. majem 2019**.

Pri ponovni oceni je treba preveriti pogoje za odobrene kraje.

Opomba: Pogoji za dovoljenje za postopek hišnega carinjenja, izdano v skladu s členom 76(1)(c) CZS, so bili: člen 14h (razen točke (c) odstavka 1), točke (d), (e) in (g) člena 14i ter člen 14j (prim. Člen 253c izvedbenih določb carinskega zakonika).

Novi zakonik določa nekatera podobna merila za pooblaščen gospodarske subjekte kot CZS, ponovna ocena dovoljenja za postopek hišnega carinjenja pa ima lahko dve razsežnosti preverjanja:

- ocena novih meril, ki v CZS niso obstajala;
- ponovna ocena meril, ki so obstajala že v CZS in jih je imetnik dovoljenja za poenostavljeni postopek prijavljanja izpolnjeval.

(a) V preglednici v nadaljevanju je za vsak pogoj, ki mora biti izpolnjen, navedena priporočena stopnja ponovne ocene za imetnika dovoljenja za postopek hišnega carinjenja.

Ponovna ocena dovoljenj za postopek hišnega carinjenja; tri možnosti:			
Primer 1:	Primer 2:	Primer 3:	
standardna deklaracija z odobritvijo krajev za predložitev blaga carini	dovoljenje za poenostavljeno deklaracijo z odobritvijo krajev za predložitev blaga carini	dovoljenje za vpis v evidence deklaranta z odobritvijo krajev za predložitev blaga carini	
		Pogoji, ki jih je treba izpolniti (člen 150 DA)	Obseg ponovne ocene
– razveljavitev dovoljenja za postopek hišnega carinjenja (člen 28 zakonika in člen 345 IA)	– razveljavitev dovoljenja za postopek hišnega carinjenja (člena 28 in 345 zakonika)	Člen 39(a) zakonika:	ocena vidikov:
– dovoljenje po zakonu	– novo dovoljenje za poenostavljeno deklaracijo	odsotnost hujših ali ponavljajočih se kršitev carinske zakonodaje in davčnih predpisov ter odsotnost hujših kaznivih dejanj v zvezi z gospodarsko dejavnostjo vložnika.	v členu 14h CCIP niso v celoti določeni

potrebno – odobritev krajev za predložitev blaga carini	Prim. preglednico iz točke 3.2 za poenostavljeno deklaracijo – odobritev krajev za predložitev blaga carini	Člen 39(b) zakonika: vložnik izkaže, da ima s sistemom vodenja trgovinskih, in kjer je ustrezno, transportnih evidenc visoko stopnjo nadzora nad svojimi operacijami in pretokom blaga, kar omogoča ustrezne carinske kontrole.	ponovna ocena (isto merilo, kot je določeno v členu 14i CCIP) Če se na vložnika nanašajo predpisi v zvezi s prepovedmi in omejitvami ter ni pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve na podlagi CZS (merila iz člena 14k(d) izvedbenih določb carinskega zakonika), je treba v celoti oceniti samo pogoje iz točk (b) in (k) člena 25(1) IA.
		Člen 39(d) zakonika: v zvezi z dovoljenjem iz točke (a) člena 38(2) [pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve] praktični standardi usposobljenosti ali poklicne kvalifikacije, neposredno povezane z opravljanjem dejavnosti.	Ocena: novo merilo

Na splošno je treba upoštevati, da se v primeru, ko je subjekt že pooblaščen gospodarski subjekt za carinske poenostavitve, merila, ki so bila v povezavi s ponovno oceno pooblaščenega gospodarskega subjekta že ocenjena, ne smejo znova pregledati, razen če je gospodarski subjekt uvedel spremembe, tj. nov sistem IT, ali začel nov proces, tj. nove postopke ali dejavnosti.

Opomba: Priporoča se, naj carinski organi uskladijo svoje dejavnosti ponovne ocene za dovoljenje za pooblaščen gospodarski subjekt in poenostavitev ter tako preprečijo podvajanje preverjanja. Imetnika dovoljenja bi bilo treba o tem obvestiti. Vsekakor se za različna postopka odločanja pripravita ločeni končni poročili in obvestili za vložnika.

Če se novi nacionalni sistem uvoza (NIS) posodobi pred majem 2019, se priporoča ponovna ocena vseh postopkov hišnega carinjenja, ki veljajo od datuma izvedbe NIS, da se prepreči upravljanje sedanjih dovoljenj z novimi sistemi.

Če se bo NIS posodobil po maju 2019, se bodo od datuma ponovne ocene do izvedbe NIS ustrezno uporabljale določbe TDA.

Primer: NIS se bo začel izvajati 1. februarja 2019, postopke hišnega carinjenja pa bi bilo treba ponovno oceniti januarja 2019 ali prej, vendar je datum začetka veljavnosti novih dovoljenj za vpis v evidence deklaranta 1. februar 2019.

a) Dodatne informacije, ki jih je treba po potrebi posodobiti pri ponovni oceni

Poleg ponovne ocene zgoraj navedenih pogojev je treba skupaj s subjektom ob upoštevanju novega zakonika posodobiti druge predhodno predložene informacije:

v primeru ponovne ocene dovoljenja za postopek hišnega carinjenja v skladu s primerom 2: glej točko 2.2;

za poenostavljeno deklaracijo b) standardni kontrolni seznam (neizčrpen) za obiske za predhodno revizijo;

v primeru ponovne ocene dovoljenja za postopek hišnega carinjenja v skladu s primerom 3: glej točko 2.3;

za vpis v evidence deklaranta c) standardni kontrolni seznam (neizčrpen) za obiske za predhodno revizijo.

3.3.4 Vidiki nadzora in kontrole

Pred ponovno oceno se nadzor nad dovoljenji za postopek hišnega carinjenja, ki se razumejo kot vpis v evidence deklaranta, izvaja enako.

Po ponovni oceni dovoljenja je kontrolni načrt obvezen.

Zaradi neusklajenosti zahtev glede podatkov za obvestilo v prehodnem obdobju lahko države članice nadaljujejo svoje prakse, vzpostavljene pred 1. majem 2016, tj. analizo tveganja v zvezi z obvestili bi morale opravljati s podporo IT ali brez nje. Ne glede na to je treba opraviti tudi analizo tveganja v zvezi z dopolnilno deklaracijo.

V primeru izvoznega postopka ali ponovnega izvoza, ko carinski organi dovolijo, da se obvestilo o predložitvi nadomesti s carinsko deklaracijo, vključno s poenostavljeno deklaracijo, se analiza tveganja opravi s podporo IT.

3.4 Veljavna dovoljenja za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke

3.4.1 Kako je treba 1. maja 2016 razumeti veljavno dovoljenje za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke glede na različne vrste (enotno dovoljenje za poenostavljene postopke s poenostavljeno deklaracijo, enotno dovoljenje za poenostavljene postopke s postopkom hišnega carinjenja z obvestilom, enotno dovoljenje za poenostavljene postopke s postopkom hišnega carinjenja z opustitvijo obvestila)?

Enotna dovoljenja za poenostavljene postopke, ki veljajo 1. maja 2016, ostanejo veljavna do datumov začetka uporabe centraliziranega carinjenja za uvoz oziroma AES iz Priloge k IA (člen 345(1)(4) IA).

Veljavna enotna dovoljenja za poenostavljene postopke seodobrijo z dovoljenjem za poenostavljeno deklaracijo ali postopek hišnega carinjenja (z obvestilom ali brez njega). Od 1. maja 2016 se vsak primer razlaga v skladu z novo terminologijo in možnostmi iz CZU.

Priporoča se naslednje razumevanje sedanjih dovoljenj (kljub možnosti prenosa sedanjega enotnega dovoljenja za poenostavljene postopke na drugo možnost):

- enotno dovoljenje za poenostavljene postopke s poenostavljeno deklaracijo se razume kot centralizirano carinjenje s poenostavljeno deklaracijo;
- enotno dovoljenje za poenostavljene postopke s postopkom hišnega carinjenja se razume kot centralizirano carinjenje s standardno (ali poenostavljeno) deklaracijo;
- enotno dovoljenje za poenostavljene postopke s postopkom hišnega carinjenja in vložitvijo deklaracije se lahko razume tudi kot centralizirano carinjenje s predložitvijo blaga na odobrenem kraju;
- enotno dovoljenje za poenostavljene postopke s postopkom hišnega carinjenja in obvestilom se razume kot centralizirano carinjenje z vpisom v evidence deklaranta in predložitvijo blaga;
- enotno dovoljenje za poenostavljene postopke s postopkom hišnega carinjenja in brez obvestila se razume kot centralizirano carinjenje z vpisom v evidence deklaranta in opustitvijo predložitve.

3.4.2 Postopkovna pravila za vsako kombinacijo: predložitev blaga, vložitev deklaracije, izmenjava informacij med carinskimi organi

Za izmenjavo informacij v prehodnem obdobju glej točko 2.4.7: obstoječa sredstva za sodelovanje med državami članicami, vključenimi v enotno dovoljenje za poenostavljene postopke, bi morala ostati nespremenjena, če so v skladu s členom 179 CZU.

3.4.3 Ponovna ocena dovoljenja

Enotna dovoljenja za poenostavljene postopke, ki 1. maja 2016 že veljajo, ostanejo veljavna do datumov začetka uporabe centraliziranega carinjenja za uvoz oziroma AES iz Priloge k delovnemu programu za CZU in v skladu s členom 345(4) IA. Zato je treba ponovno oceno opraviti pred uvedbo sistemov IT, pri tem pa začeti čim prej in upoštevati naslednje:

če je izvedba sistema predvidena za leto 2019, bi bilo treba pri izračunu obdobja ponovne ocene upoštevati roke v zvezi s fazo posvetovanja, ki poteka pred odobritvijo dovoljenja za centralizirano carinjenje, tj. 90 dni (člen 229 IA), in vse druge zamudne postopke, povezane s ponovno oceno pogojev za odobritev centraliziranega carinjenja, v primeru kombinacije pa tudi pogojev za dovoljenje za poenostavljeno deklaracijo ali vpis v evidence deklaranta.

Zato se močno priporoča, naj se ponovna ocena začne izvajati veliko prej, da se zagotovi popolno izvajanje, ko bodo sistemi vzpostavljeni.

3.4.4 Vidiki nadzora in kontrole

Kontrolni načrt ima ključno vlogo pri nadzoru nad sedanjimi enotnimi dovoljenji za poenostavljene postopke in bo še naprej glavno orodje carinskih organov za zagotavljanje ustrezne ravni sodelovanja med vključenimi carinskimi uradi. Zato bi morali carinski organi pri kontrolnem načrtu izhajati iz nadzora nad pogoji in obveznostmi.

Ne glede na to kontrolni načrt ne omejuje carinskih organov pri izvajanju ustreznih kontrol na podlagi tveganja.

3.4.5 Spori

a) Spori med vključenimi državami članicami

Vsak spor, ki nastane med vključenimi državami članicami v zvezi z izvajanjem ali delovanjem te ureditve ali katerim koli dovoljenjem, ki je predmet njenega delovanja, se poskuša po najboljših močeh rešiti s pogajanjem. Države članice, vključene v spor, lahko izberejo mediatorja za njegovo reševanje.

Ta klavzula carinskim upravam omogoča, da z razpravami in soglasji rešijo vsa vprašanja ali težave v zvezi z delovanjem itd. centraliziranega carinjenja. Službe Komisije so na voljo za morebitno zahtevano mediacijo. Po potrebi bodo predložile pripombe o vsakem vprašanju, ki vključuje finančno odgovornost za morebitne izgube tradicionalnih lastnih sredstev.

b) Spori med imetnikom centraliziranega carinjenja in carinskimi organi vključenih držav članic

Čeprav centralizirano carinjenje ne vključuje formalnih postopkov reševanja sporov, se domneva, da bo imetnik centraliziranega carinjenja morebitne spore predložil carinski upravi, ki izda dovoljenje. Za rešitev spora je pristojna carinska uprava, ki izda dovoljenje. Odločitve v zvezi z delovanjem centraliziranega carinjenja običajno sprejme carinska uprava, ki izda dovoljenje. V takih primerih se uporablja pritožbeni sistem države članice, ki izda dovoljenje.

c) Zmanjšanje stopenj sporov

Tveganje morebitnih sporov v zvezi z dovoljenjem za centralizirano carinjenje, nastalih med upravami ali med imetniki dovoljenja in carinskimi organi, se lahko precej zmanjša, če se težave opredelijo in rešijo pred odobritvijo dovoljenja.

Poudariti bi bilo treba pomen izvajanja temeljite predhodne revizije in postopka posvetovanja.

Carinska uprava, ki izda dovoljenje, bi morala pred odobritvijo dovoljenja za centralizirano carinjenje in pri pripravi na njegovo uporabo opraviti obsežen pregled carinskih postopkov, procesov in računalniških sistemov gospodarskega subjekta, pa tudi njegovih računovodskih praks in poročil ter vseh zavezujočih informacij. Pri tem pregledu bi bilo treba opredeliti vsa morebitna sporna vprašanja in vsem vključenim strankam omogočiti dogovor o rešitvah pred začetkom delovanja centraliziranega carinjenja.

3.4.6 Nepravilnosti

(a) Ozadje

Gospodarski subjekt lahko s centraliziranim carinjenjem vloži carinske deklaracije in po potrebi plača carine v državi članici, ki izda dovoljenje, tudi če se blago giblje v drugi državi članici.

Vendar je treba v primeru odkritja nepravilnost v zvezi z uvozom ali izvozom previdno presoditi, katera država članica je pristojna za obravnavo nepravilnosti.

Poleg tega bi morali člani skupine podjetij z medsebojnim dogovorom določiti notranje pristojnosti za carinske naloge. To delitev odgovornosti je treba sporočiti carinskim organom, ki izdajo dovoljenje.

(b) Primer nepravilnosti z možnimi finančnimi posledicami v zvezi z dovoljenjem

Nepravilnost mora obravnavati država članica, ki je pristojna za odobritev dovoljenja.

Država članica, v kateri se uporabijo določbe iz dovoljenja, mora obravnavati nepravilnosti zaradi neskladnosti z navedenimi določbami (npr. vodenje poslovnih knjig, pogoji hrambe, oplemenitenje blaga).

(c) Primer nepravilnosti z možnimi finančnimi posledicami v zvezi z deklaracijami za dajanje v postopek ali zaključek postopka

Država članica, v kateri je bila vložena deklaracija, mora obravnavati nepravilnost v skladu z veljavno zakonodajo v navedeni državi članici.

(d) Primer nepravilnosti v zvezi z naravo ali količino blaga, ki se hrani

Nepravilno odstranitev ali zamenjavo blaga je treba obravnavati v skladu z veljavno zakonodajo v državi članici, kjer se je pojavila nepravilnost.

(e) Primer nepravilnosti, ki se pojavijo, ko se blago v okviru ureditve prijavi za prosti promet

Nepravilnosti (bistvene napake) v zvezi s carinsko deklaracijo (npr. ki ne ustreza evidencam podjetja) je treba obravnavati v skladu z veljavno zakonodajo v državi članici, ki je odobrila dovoljenje in v kateri je bila vložena carinska deklaracija.

Opomba: Zgoraj navedene nepravilnosti se nanašajo na finančna vprašanja, medtem ko se lahko odkrijejo tudi druge vrste nepravilnosti³.

³ – Primer nepravilnosti, ki se pojavijo, ko se v EU pretihotapi prepovedano/omejeno blago, ali v primeru nezakonitega vnosa blaga v EU: ko je vključeno prepovedano ali omejeno blago ali ko nastane carinski dolg, bi morala odgovornost za morebitne preiskave ali kazenske postopke prevzeti država članica, v kateri se je zgodil nezakonit vnos ali za katero se šteje, da se je zgodil v njej. V teh primerih bi bilo treba vse morebitne spore nasloviti na navedeno državo članico in uporabiti pritožbeni postopek, ki se uporablja v njej.

– Primer kazenskega postopka ali civilne tožbe zaradi kršitve (upravne sankcije) ne ustreza nujno zgoraj navedenim pravilom. Tak postopek ali tožba bi morala vedno biti usklajena z veljavnimi določbami, tj. nacionalnimi določbami.

PRILOGE

PRILOGA I⁴

- NASVET GLEDE STROŠKOV ZBIRANJA IN MOREBITNI SCENARIJI ZA DELITEV STROŠKOV ZBIRANJA

Nasvet glede skupnih tradicionalnih lastnih sredstev za mesec

Podjetje		Datum vknjižbe v evidence	Uvozna dajatev		Povračilo	Uvozna dajatev	Skupaj	Stroški zbiranja	Plača se najpozneje do
Ime	Identifikacijska oznaka dovoljenja		Znesek X		Št. zadeve	Znesek Y	Znesek X – Y	50 % (od 25 %)	
Skupaj		0,00	0,00			0,00	0,00	0,00	

**Država
članica, ki
izda
dovoljenje**

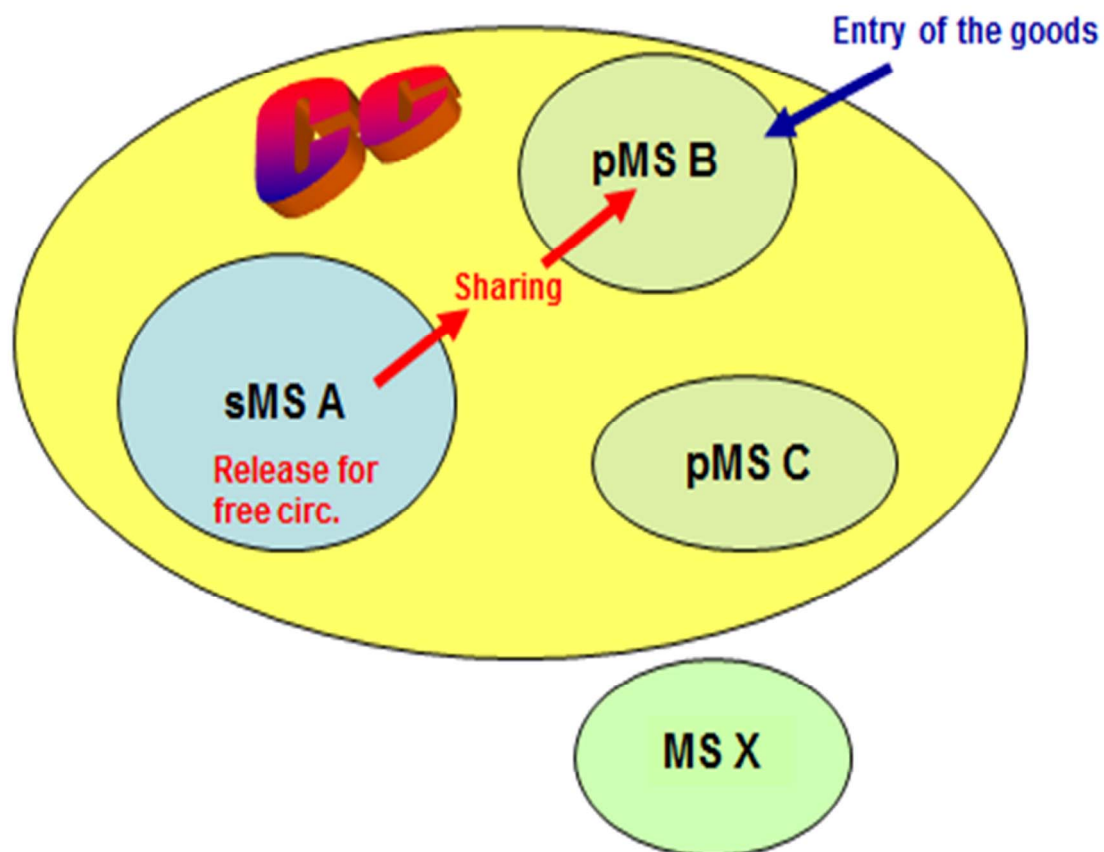
Pošiljatelj: *Carinski
organi
naslov
pristojni
strokovnjak
e-naslov:
Faks:*

**Država
članica
pomočnica**

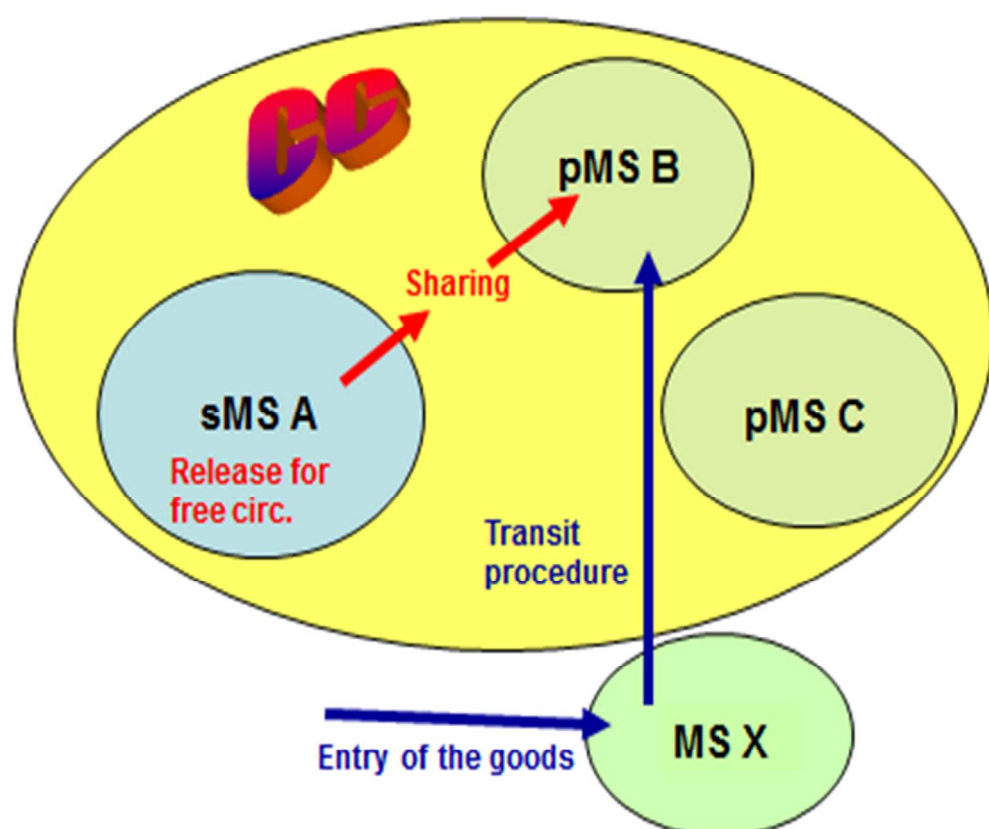
Prejemnik: *Carinski organi
naslov
pristojni
strokovnjak
e-naslov:*

Bančni
račun:
BIC:
IBAN:

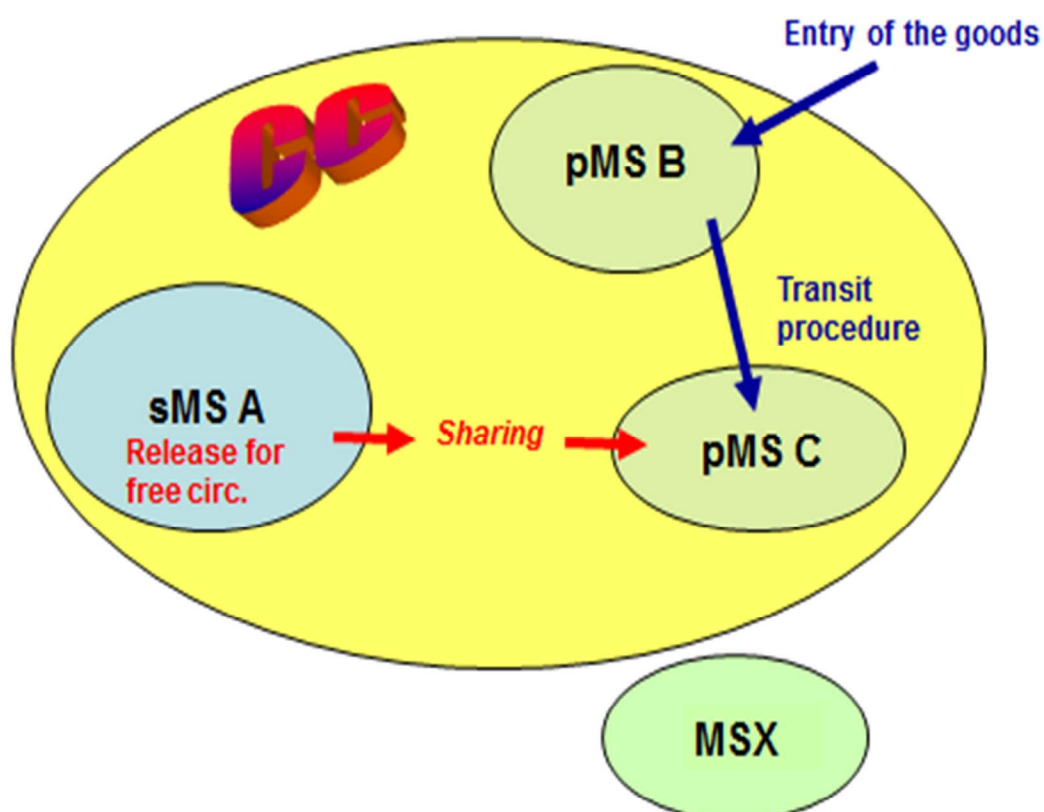
⁴ Te priloge temeljijo na smernicah za poenostavljene postopke/enotno dovoljenje za poenostavljene postopke, razumeti pa jih je treba v okviru CZU.

The supervising MS A is the MS of import; the participant MS B is the MS of entry and of consumption of the goods and where the goods are when they are released for free circulation. As the release of the goods for free circulation takes place in pMSB, the collection costs are to be shared between supervising MS A and pMS B

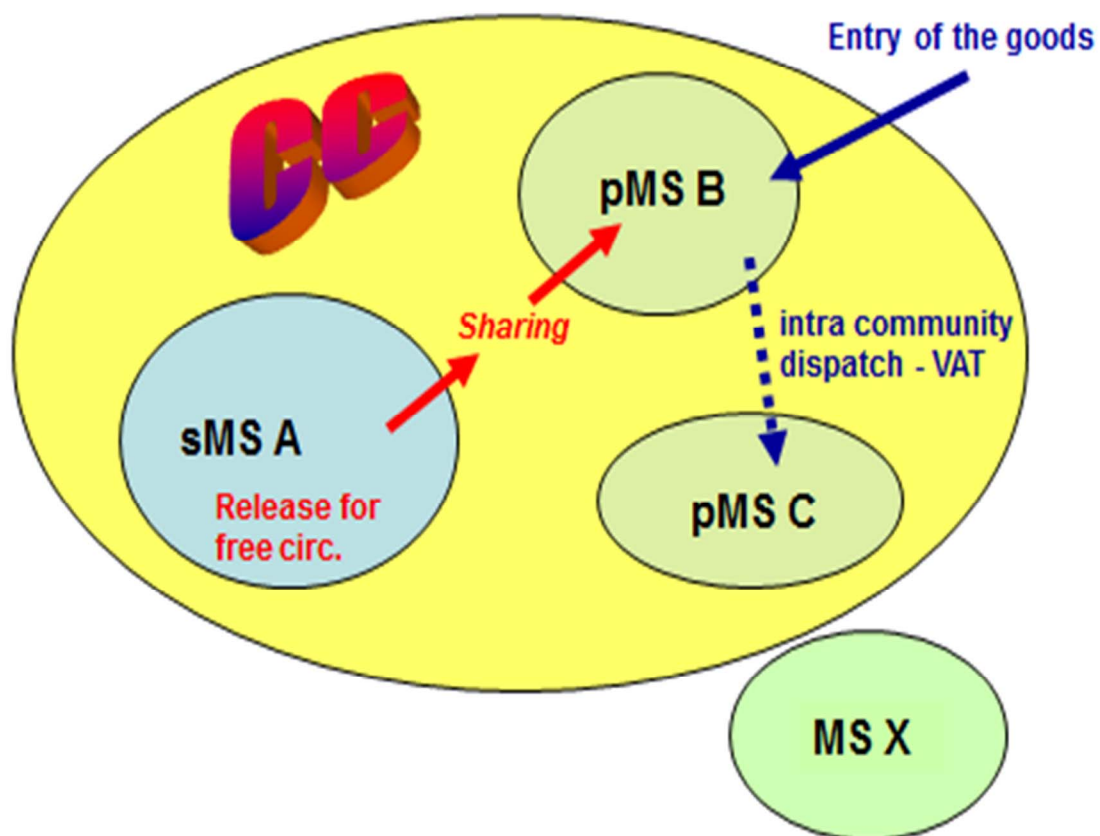

The supervising MS A is the MS of import; the non participant MS X is the MS of entry ; the participant MS B is the MS of consumption and where the goods are located when they are released for free circulation.
 As the release of the goods for free circulation takes place in pMSB, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMS B

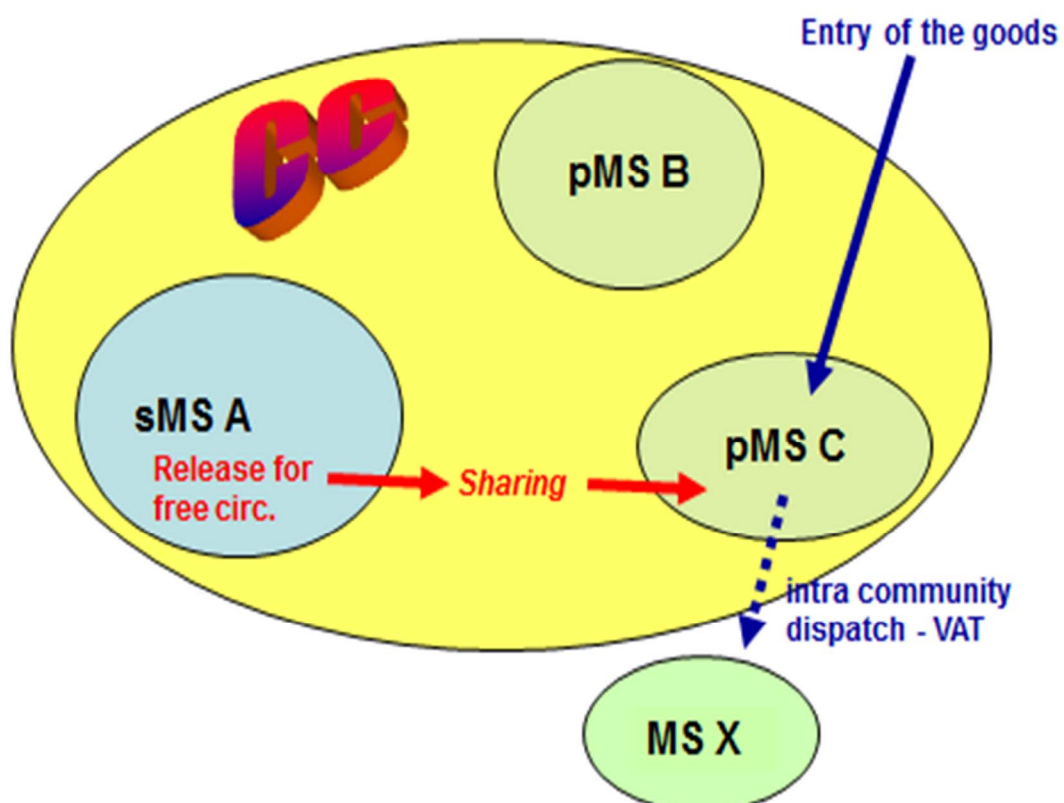

The supervising MS A is the MS of import; the participant MS B is the MS of entry, the participating MS C is the MS of consumption where the goods are located where they are released for free circulation.

As the release of the goods for free circulation takes place in pMS C, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMSC

The supervising MS A is the MS of import; the participant MS B is the MS of entry and where the goods are located when they are released for free circulation, the participating MS C is the MS of consumption of the goods.
 As the release of the goods for free circulation takes place in pMS A, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMS B

The supervising MS A is the MS of import; the participant MS C is the MS of entry and where the goods are located when they are released for import; the non participating MS X is the MS of consumption of the goods.

As the release of goods for free circulation takes place in MS C, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMS C

PRILOGA II

OSNOVNE ZAHTEVE DRŽAV ČLANIC GLEDE UVOZNEGA DDV in STATISTIČNE ZAHTEVE

DDV in statistične deklaracije na podlagi ureditev za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke ⁵		
Država članica	Predložitev obračuna uvoznega DDV na podlagi enotnega dovoljenja za poenostavljene postopke	Predložitev statistične deklaracije na podlagi enotnega dovoljenja za poenostavljene postopke
Belgija	Kot država članica izdajateljica Podjetje, ki vloži zahtevek za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke, mora pred odobritvijo dovoljenja izpolnjevati pravila in predpise za poročanje in plačilo DDV v vsaki sodelujoči državi članici.	Kot država članica izdajateljica O morebitnih rešitvah se razpravlja na nacionalni ravni.
	Kot sodelujoča država članica V Belgiji se DDV obračuna v zvezi s fizičnim uvozom blaga v Belgijo z uporabo enotnega dovoljenja za poenostavljene postopke, ki ga odobri druga država članica. V Belgiji je treba predložiti ločeno carinsko deklaracijo, da se določi belgijski DDV za uvoz. DDV je treba določiti z uporabo belgijske identifikacijske številke za DDV. V carinski deklaraciji je treba navesti ime uvoznika in njegovo belgijsko identifikacijsko številko za DDV. V dovoljenju za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke je treba navesti osebo, ki mora plačati uvozni DDV v Belgiji.	Kot sodelujoča država članica O morebitnih rešitvah se razpravlja na nacionalni ravni.
Francija	Kot nadzorna država članica Ob prihodu blaga, ki je namenjeno v Francijo, se DDV plača francoski carinski službi v skladu s členom 1695 splošnega davčnega zakonika. Davčni dogodek se pojavi in obveznost plačila	Kot država članica izdajateljica Kar zadeva statistiko, se statistični podatki prav tako prenesejo iz sistema Delta v francosko statistično zbirko podatkov. Pretoki blaga v zvezi s sodelujočimi državami

⁵ Na podlagi odgovorov na vprašalnik iz leta 2010 in posodobljeno.

	DDV ob uvozu nastane sočasno s carinami, tj. ob uvozu blaga. Blago prispe v drugo državo članico, Francija je namembna država članica (tj. carinski postopek 42), DDV pa se plača davčnim organom v Franciji. Ko blago prispe v državo članico, vključeno v centralizirano carinjenje, in je ta država članica namembna država, je treba DDV plačati tej sodelujoči državi članici. S francoskim sistemom IT Delta imajo subjekti na voljo dve možnosti: – gospodarski subjekt je pooblaščen za vlaganje poenostavljenih deklaracij (člen 166 CZU): prijavljanje se izvede v dveh korakih. Subjekt pošlje poenostavljeno deklaracijo, ob koncu obdobja združevanja (običajno en mesec) pa še dopolnilno deklaracijo, ki ustreza temu obdobju združevanja. DDV se poravna po dopolnilni deklaraciji; – gospodarski subjekt uporabi standardno deklaracijo: dopolnilne deklaracije ni treba predložiti. DDV se poravna po vsaki deklaraciji. Kadar je Francija država članica, ki izda dovoljenje, se zato carine in DDV po EUL ali dopolnilni deklaraciji glede na vrsto deklaracije, ki jo je izbral subjekt, poravnajo samo, ko blago prispe v Francijo. Ko blago prispe v sodelujočo državo članico, se v polje 44 vnesejo posebne navedbe (CANA 1025 in CANA 1026), da se opusti izračun uvoznega DDV za to blago ter tako prepreči, da bi Francija pobrala uvozni DDV v imenu sodelujoče države članice. Za to blago se izračunajo in francoskim carinskim organom plačajo samo carine. Francoski nadzorni carinski urad lahko mesečno pošlje izvod dopolnilne carinske deklaracije sodelujočemu carinskemu uradu države članice, vključene v centralizirano carinjenje. Sodelujoča država članica lahko to dopolnilno deklaracijo uporabi, da preveri osnovo za izračun uvoznega	članicami se opredelijo s posebno navedbo v polju 44 EUL, da se izvzamejo iz nacionalnih statističnih podatkov in opredeli država članica, v kateri se blago fizično nahaja v trenutku prepustitve v carinski postopek. Uporaba posebne navedbe je začasna rešitev, saj bi moral sistem IT Delta subjektom omogočiti, da izpolnijo dve novi polji: 15a in 17a (namembna država članica in država članica dejanskega izvoza).
--	---	---

	DDV.	
	Kot sodelujoča država članica V primeru centraliziranega carinjenja se pobiranje carin, ki ga podpira država članica, ki izda dovoljenje, loči od plačila uvoznega DDV, za katerega je pristojna vsaka sodelujoča država članica. Imetnik dovoljenja mora francoskemu sodelujočemu carinskemu organu predložiti dopolnilni obračun DDV in plačati DDV za vse uvoze v določenem mesecu v Franciji. Za vsak carinski urad, vključen v postopek, je potrebna ena dopolnilna deklaracija. Kadar sta v centralizirano carinjenje vključena dva ali več kot dva francoska sodelujoča carinska urada, pa se lahko plačilo DDV centralizira na nacionalni ravni v bližini enega francoskega sodelujočega carinskega urada. Država članica, ki izda dovoljenje, bi morala francoskemu sodelujočemu carinskemu uradu poslati mesečni izvod dopolnilne carinske deklaracije in tako omogočiti primerjavo podatkov.	Kot sodelujoča država članica Kot sodelujoča država članica za statistične namene podjetja z dovoljenjem pozovemo, naj vsak mesec pošljejo elektronske spise, vključno z vsemi obveznimi podatki za EUL, v zvezi z blagom, ki je fizično vstopilo v Francijo v zadevnem mesecu.
Združeno kraljestvo	DDV/statistika: običajna metoda zbiranja V Združenem kraljestvu se za poenostavljene postopke uporablja sistem poročanja, imenovan „Customs Freight Simplified Procedures“ (poenostavljeni carinski postopki za tovor; v nadaljnjem besedilu: CFSP). CFSP je dvostopenjska metoda elektronskega prijavljanja. Gospodarski subjekti imajo na voljo različne postopke, ki se lahko izvajajo sami ali v kombinaciji, da kar najbolj ustrezajo potrebam gospodarskih subjektov. Gospodarski subjekt lahko uporabi poenostavljeni postopek prijavljanja, ali postopek hišnega carinjenja, ali oboje. V obeh primerih se uvozna deklaracija predloži v dveh korakih. S prvotnim sporočilom se carini zagotovi najmanjša količina podatkov, na podlagi katerih se blago prepusti. To sporočilo je lahko v obliki deklaracije, imenovane „Simplified Frontier Declaration“ (poenostavljena deklaracija na meji; v nadaljnjem besedilu: SFD), ki se carini predloži na meji (poenostavljeni postopek prijavljanja), ali v obliki vpisa v poslovne evidence gospodarskega subjekta. Poenostavljene deklaracije nato sledi elektronska EUL, ki vsebuje vse davčne in statistične podatke. To dopolnilno deklaracijo je treba predložiti pred koncem četrtega delovnega dne po „koncu obdobja poročanja“, v katerem je bila sprejeta poenostavljena deklaracija. Naš osrednji carinski računalniški sistem CHIEF nato izračuna dolgovano dajatev in DDV, plačilo pa se pobere na podlagi odloga plačila dajatve. Statistični podatki se iz sistema CHIEF prenesejo tudi v našo statistično zbirko podatkov.	

	DDV/statistika: Kot država članica izdajateljica Gospodarski subjekt v Združenem kraljestvu predloži EUL za uvoze Združenega kraljestva in drugih držav članic. Uvozni DDV in statistični podatki se za blago, ki se uvaža v Združeno kraljestvo, zbirajo na običajen način. Za uvoze blaga, ki se fizično nahaja v drugi državi članici, mora gospodarski subjekt v carinski deklaraciji v polje 30 vključiti črkovno oznako države ISO, v polju 47 navesti oznako načina plačila za odpravo dolgovanega uvoznega DDV, v polju 44 pa oznako za opredelitev države članice, v kateri se blago nahaja. S tem se zagotovi, da Združeno kraljestvo ne pobira uvoznega DDV in statističnih informacij, za katere je pristojna sodelujoča država članica. Gospodarski subjekti lahko predložijo zbirno mesečno deklaracijo ali skozi mesec predlagajo posamezne deklaracije.	
	DDV/statistika: Kot sodelujoča država članica V Združenem kraljestvu smo se odločili, da bomo naš obstoječi sistem elektronskega poročanja za poenostavljene postopke uporabili kot osnovo, na podlagi katere lahko gospodarski subjekti sporočajo svoj uvozni DDV in statistične podatke. Gospodarski subjekti lahko predložijo zbirno mesečno deklaracijo ali pa skozi mesec več posameznih deklaracij. Gospodarski subjekt carinskim organom Združenega kraljestva predloži veljaven dopolnilni obračun DDV in statistično deklaracijo ter zagotovi, da se v zvezi z vsakim neuspešnim sporočilom sprejmejo ukrepi ter da se to popravi in znova predloži do četrtega delovnega dne v mesecu po določitvi datuma nastanka obveznosti plačila davka in/ali davčne osnove, tj. datuma sprejetja SFD ali datiranega vpisa v evidenco hišnega carinjenja. Dopolnilna deklaracija je v obliki naše običajne elektronske deklaracije za poenostavljene postopke, v polju 47 pa je treba navesti oznako načina plačila za odpravo carin, saj se ta plača v državi članici, ki izda dovoljenje, v polju 44 pa je treba navesti oznako za opredelitev države članice, v kateri je dovoljena uporaba enotnega dovoljenja za poenostavljene postopke. S tem se zagotovi, da se pobere ustrezen uvozni DDV in sporočijo statistični podatki. Gospodarski subjekt nato ob koncu vsakega obdobja poročanja carinskim organom Združenega kraljestva predloži deklaracijo, imenovano „Final Supplementary Declaration“ (končna dopolnilna deklaracija), ter potrdi število končanih dopolnilnih obračunov DDV in statističnih deklaracij, število dopolnilnih obračunov DDV in statističnih deklaracij, ki jih je treba predložiti v obdobju, in število vseh morebitnih dopolnilnih obračunov DDV in statističnih deklaracij, ki še niso bile predložene iz prejšnjega obdobja. Potrebna so poročila, ki izkazujejo ničelni promet. Končna dopolnilna deklaracija mora biti v sistemu CHIEF predložena in sprejeta do četrtega delovnega dne.	
Italija	Kot država članica izdajateljica O morebitnih rešitvah se razpravlja na nacionalni ravni.	Kot država članica izdajateljica O morebitnih rešitvah se razpravlja na nacionalni ravni.

	Kot sodelujoča država članica O morebitnih rešitvah se razpravlja na nacionalni ravni.	Kot sodelujoča država članica O morebitnih rešitvah se razpravlja na nacionalni ravni.
Irska	Kot država članica izdajateljica Kadar je Irska država članica izdajateljica, je za predložitev obračunov uvoznega DDV določen naslednji postopek. Zavarovanje za carino in DDV, ki ga zagotovi gospodarski subjekt. Obračun uvoznega DDV za irski uvoz se predloži sočasno s carinsko deklaracijo. Ustreznim carinskim organom na Irskem se po elektronski pošti pošlje predhodno overjeno obvestilo o prepustitvi („pre-authenticated release note“ – PARN). Predložitev PARN pomeni, da bo blago prispelo v kratkem, z njim pa se omogoči proučitev morebitne analize tveganja. Izvede se vpis v evidenco gospodarskega subjekta, ki ima enak pravni učinek kot običajna carinska deklaracija. Za zadevni mesec se predloži dopolnilna deklaracija, s katero se uradno prijavijo vse dajatve, vključno z DDV, ki velja na Irskem. Na voljo sta dve možnosti: – za vsako pošiljko se predloži svoja dopolnilna deklaracija ali – do petega dne v naslednjem mesecu se predloži skupna deklaracija, ki vsebuje vse vrstične postavke za posamezno pošiljko za zadevni mesec. Gospodarski subjekt do petega dne v naslednjem mesecu predloži popolno poročilo o vseh dejavnostih v prejšnjem mesecu. To poročilo skupaj s predloženimi PARN tvori osnovo za ročni odpis po carinjenju na podlagi predloženih dopolnilnih deklaracij. Do 15. dne v naslednjem mesecu se račun gospodarskega subjekta bremeni za carino in DDV za referenčni mesec na podlagi olajšave v obliki odloga plačila. Vsakih 30 mesecev je treba	Kot država članica izdajateljica Osnovo za statistične podatke tvori dopolnilna deklaracija, predložena za zadevni mesec za vse deklaracije in dajatve, vključno z DDV, ki velja na Irskem.

	opraviti revizijo DDV pri vstopu.	
	Kot sodelujoča država članica Kadar je Irska sodelujoča država članica, je za predložitev obračunov uvoznega DDV določen naslednji postopek. Gospodarski subjekt zagotovi zavarovanje za uvozni DDV na Irskem. Gospodarski subjekt predloži PARN v zvezi z blagom, uvoženim na Irsko. Za vsako pošiljko je treba v skladu s predpisano obliko določiti enolično referenčno oznako pošiljke (UCRN). Z navedbo teh UCRN v polju 44 končne dopolnilne deklaracije se omogoči navzkrižno sklicevanje na izvirne PARN. Kopije PARN se pošljejo vsem ustreznim irskim uvoznim točkam in nadzornim uradnikom, da se omogoči analiza tveganja, kjer se zdi potrebna. Do konca zadevnega meseca se prek irskega sistema za carinjenje AEP predloži dopolnilni obračun DDV. Do 15. dne v naslednjem mesecu se račun gospodarskega subjekta bremeni za DDV na podlagi olajšave v obliki odloga plačila.	Kot sodelujoča država članica Osnovo za statistične podatke tvori dopolnilna deklaracija, predložena za zadevni mesec za DDV, ki velja na Irskem.
Švedska	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot sodelujoča država članica Za izvoz: – imetnik dovoljenja švedskim carinskim organom pošlje spis, vključno s statističnimi podatki. Podatki se s sredstvi elektronske komunikacije vnesejo v švedski sistem za carinske deklaracije, v katerem se preverijo oznaka, vrednost in teža prijavljenega blaga, da se odkrijejo morebitne nerazumne navedbe. Podatki se nato sporočijo nacionalnemu statističnemu organu na Švedskem; – podatki se lahko pošiljajo mesečno

		ali za vsako izvozno deklaracijo. Pogoji za upravljanje nacionalnih statističnih podatkov se navedejo v odločbi v zvezi z dovoljenjem.
Estonija	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
Litva	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
Grčija	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
Avstrija	Kot država članica izdajateljica Izračun dajatev (vključno z DDV, trošarinami ...) za nacionalna dovoljenja za poenostavljene postopke vedno opravi carinska uprava na podlagi dopolnilne carinske deklaracije. Gospodarski subjekt mora za uvoz na podlagi dovoljenja za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke navesti lokacijo, na kateri je bilo blago fizično prepuščeno. Če je bilo blago prepuščeno v drugi državi članici, se izračunajo samo carine. DDV poberejo zadevne sodelujoče države članice.	Kot država članica izdajateljica Statistične podatke za nacionalna dovoljenja za poenostavljene postopke carinska uprava vedno predloži statističnim organom na podlagi dopolnilne carinske deklaracije. Gospodarski subjekt mora za uvoz na podlagi dovoljenja za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke navesti lokacijo, na kateri je bilo blago fizično prepuščeno. Če je bilo blago prepuščeno v drugi državi članici, se statistični podatki ne zbirajo. Imetnik dovoljenja sporoči statistične podatke določenim

		organom (carinskim, statističnim ...) v zadevnih sodelujočih državah članicah. Za postopek enotnega dovoljenja za poenostavljene postopke s Slovenijo se podatki iz dopolnilne carinske deklaracije slovenski carinski upravi pošljejo elektronsko (po elektronski pošti); slovenska carinska uprava pridobi ustrezne statistične podatke in jih predloži statističnim organom.
	Kot sodelujoča država članica Gospodarski subjekt mora za uvozni DDV vložiti zahtevek za poenostavljen obračun DDV; to je skupni obračun, ki ga je treba vložiti za mesečno obdobje do 12. dne v naslednjem mesecu. Ta poenostavljeni obračun DDV vsebuje naslednje navedbe za blago, prepuščeno v Avstriji (za mesečno obdobje, razdeljeno v skladu z dvema veljavnima davčnima stopnjama): 1. carinska vrednost; 2. znesek uvoznih dajatev; 3. znesek dodatnih stroškov, ki veljajo v Avstriji; 4. veljavno davčno stopnjo; 5. znesek DDV, ki ga določi gospodarski subjekt.	Kot sodelujoča država članica Statistične deklaracije je treba vložiti neposredno pri statističnih organih; zato mora vložnik zahtevka za dovoljenje za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke vložiti zahtevek za ločeno statistično dovoljenje. O obliki in načinu predložitve statistične deklaracije neposredno statističnim organom se morajo vložnik in statistični organi vnaprej dogovoriti. Soglasje za dovoljenje za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke se lahko da šele po odobritvi statističnega dovoljenja.
Finska	Kot država članica izdajateljica	Kot država članica izdajateljica
	Kot sodelujoča država članica – Belgijski carinski organ pošlje informacije iz carinske deklaracije na DVD. – Imetnik dovoljenja finskemu carinskemu uradu v mestu Vantaa pošlje mesečno periodično deklaracijo z uporabo obrazca za EUL. – Finski carinski urad primerja informacije iz	Kot sodelujoča država članica Ločene statistične deklaracije niso potrebne, saj finski carinski organi statistične informacije pridobijo iz obračuna DDV. Na Finskem nacionalni carinski organi delujejo tudi kot statistični

	carinske deklaracije, prejete iz Belgije, z informacijami iz mesečne periodične deklaracije. – Finski sistem carinjenja izračuna znesek DDV. – Finski carinski urad pošlje odločbo v zvezi z DDV družbi Toyota. Kopije deklaracij in odločb v zvezi z DDV se pošljejo belgijskim carinskim organom, izvirnik pa se shrani v arhivu finskih carinskih organov v kraju Vantaa.	organi.
Bolgarija	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
Latvija	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
Slovaška	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
Slovenija	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
	Kot sodelujoča država članica Zaradi postopka 42 obračun DDV ni potreben.	Kot sodelujoča država članica • Zaradi postopka 42 je potrebnih manj podatkov. • Carinska uprava Republike Slovenije je s statističnim uradom dosegla dogovor o potrebnih podatkih in načinu njihovega

		prenosa. Potrebni podatki se pridobijo iz avstrijske dopolnilne deklaracije (podatke pretvori naš ponudnik storitev IT).
Madžarska	Kot država članica izdajateljica Posebnih pravil ni: uvozni DDV se izračuna in pobere na podlagi podatkovnih elementov dopolnilne deklaracije.	Kot država članica izdajateljica Statistični podatki se zberejo na podlagi podatkovnih elementov dopolnilne deklaracije.
	Kot sodelujoča država članica Imetnik dovoljenja predloži obračun DDV (glej Prilogo 5 k odloku ministrstva za nacionalno gospodarstvo št. 11/2016 (IV.29)), da se določi DDV, do desetega dne vsakega koledarskega meseca, pri čemer so zajete transakcije za sprostitev v prosti promet in posebno rabo (razen če ni imetnik dovoljenja za plačilo DDV na podlagi lastne izjave).	Kot sodelujoča država članica Madžarski osrednji statistični urad vzpostavi stik neposredno z imetnikom dovoljenja.
Portugalska	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
Nizozemska	Kot država članica izdajateljica Podjetje, ki vloži zahtevek za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke, mora pred odobritvijo dovoljenja izpolnjevati pravila in predpise za poročanje in plačilo DDV v vsaki sodelujoči državi članici.	Kot država članica izdajateljica Podjetje, ki vloži zahtevek za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke, mora pred odobritvijo dovoljenja izpolnjevati pravila in predpise za sporočanje statističnih podatkov v vsaki sodelujoči državi članici.
	Kot sodelujoča država članica Na Nizozemskem se DDV v zvezi z uvozom blaga na Nizozemsko določi z uporabo enotnega dovoljenja za poenostavljene postopke/centraliziranega carinjenja, ki ga odobri druga država članica. DDV je treba izračunati na podlagi carinske vrednosti uvoženega blaga. Carinska vrednost za določitev DDV mora vključevati:	Kot sodelujoča država članica Imetnik dovoljenja za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke mora ustrezne statistične podatke v zvezi s pretokom blaga na Nizozemskem posredovati neposredno osrednjemu statističnemu uradu (CBS). Dogovore, potrebne za to, mora sam skleniti s CBS.

	(1) uvozne dajatve, davke in dajatve; (2) dodatne stroške, kot so stroški provizij, stroški pakiranja, prevoz na namembni kraj in zavarovanje. Ali imate sedež ali stalno poslovno enoto na Nizozemskem? Potem za vas veljajo isti predpisi v zvezi z DDV kot za nizozemske podjetnike. Če na Nizozemskem nimate sedeža ali stalne poslovne enote, lahko ob uvozu blaga uporabite mehanizem obrnjene davčne obveznosti. Za uporabo tega mehanizma je potrebno dovoljenje iz člena 23. Kot tuji podjetnik ne morete sami vložiti zahtevka za dovoljenje iz člena 23. Za to lahko pooblastite davčnega zastopnika. Ta lahko v vašem imenu zahteva dovoljenje pri organu za DDV. Po odobritvi zahtevka vložnik prejme identifikacijsko številko za DDV („BTW-identificatie nummer“). V primeru dovoljenja iz člena 23 je dolžnik za DDV davčni zastopnik, imenovan na podlagi člena 23 zakona o DDV, in ne deklarant (člen 77(3) CZU). Davčni zastopnik prijavi DDV, ki ga je treba plačati, na obračunu DDV za zadevno obdobje. Zastopnik ta DDV na istem obračunu DDV odbije kot vstopni davek. Na podlagi tega predhodno plačilo DDV ob uvozu ne bo potrebno. Uporaba člena 23 je obvezna, kadar se blago, ki je na Nizozemskem fizično prisotno ob uvozu, sprosti v prosti promet z uporabo dovoljenja za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke/centralizirano carinjenje, ki ga je odobrila druga država članica. Imetnik dovoljenja za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke/centralizirano carinjenje mora v svojo uvozno deklaracijo vključiti dodeljeno identifikacijsko številko za DDV. Kopija dovoljenja iz člena 23 se doda kot priloga k dovoljenju za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke/centralizirano carinjenje. Več informacij je na voljo na spletnem naslovu: http://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/	
--	--	--

	bldcontenten/belastingdienst/business/vat/vat_in_the_netherlands/vat_for_foreign_entrepreneurs/vat_for_foreign_entrepreneurs .	
Poljska	Kot država članica izdajateljica Uvozni DDV nastane v državi članici, v kateri se nahaja blago, ko se sprosti v prosti promet. To je sodelujoča država članica. V takem primeru se poljski carinski organi med postopkom za izdajo dovoljenja v okviru postopka posvetovanja dogovorijo o zahtevah v zvezi z DDV v sodelujoči državi članici. Nato te zahteve vključijo v dovoljenje za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke in jih navedejo v skupnem kontrolnem načrtu.	Kot država članica izdajateljica Poljska kot država članica izdajateljica zbira statistične podatke neposredno iz dopolnilne deklaracije, ki jo je treba predložiti elektronsko. V skladu z našo nacionalno zakonodajo mora dopolnilna deklaracija vsebovati dodatne informacije: – polje 15a – država članica dejanskega izvoza in – polje 17a – namembna država članica. Ta pravila bi bilo treba vključiti tudi v dovoljenje. Statistični podatki, ki se pridobijo iz dopolnilne deklaracije, se Eurostatu pošljejo kot statistični podatki o trgovanju zunaj EU. Gospodarskemu subjektu ali njegovemu zastopniku ni treba izpolnjevati dodatnih pravil v zvezi s statističnimi podatki o trgovanju zunaj EU.
	Kot sodelujoča država članica Uvozni DDV nastane v sodelujoči državi članici. Na Poljskem mora biti gospodarski subjekt registriran pri davčnem uradu (predpis iz nacionalnega prava) in predložiti uvozno deklaracijo za DDV lokalnemu carinskemu uradu. Poljska zakonodaja določa obliko uvozne deklaracije za DDV, razpored, poenostavitve in pristojne organe za predložitev. Podatki, ki jih je treba navesti v uvozni deklaraciji za DDV, temeljijo na podatkih, zajetih z dopolnilno deklaracijo (ki se predloži v nadzorni državi članici). Uvozno deklaracijo za DDV bi bilo treba vložiti do 16. dne vsakega meseca po mesecu, v katerem nastanejo uvozne dajatve.	Kot sodelujoča država članica Poljska kot sodelujoča država članica od gospodarskega subjekta ali njegovega zastopnika zahteva statistične podatke samo za nacionalne namene. Ti statistični podatki se ne posredujejo Eurostatu. Pravila v zvezi z: – obliko statistične deklaracije; – obsegom podatkovnih elementov; – razporedom in – pristojnimi organi so poenotena in objavljena na našem spletišču (samo v poljskem jeziku): http://www.mf.gov.pl/dokument.php?const=2&dzial=529&id=155935.

	Poljska se kot sodelujoča država članica v okviru postopka posvetovanja dogovori o DDV z državo članico, ki izda dovoljenje. Ker dopolnilne deklaracije v sodelujoči državi članici ni, je zelo pomembno, da se sodelujoča država članica in nadzorna država članica dogovorita o izmenjavi informacij. S tem bi lahko carinski organi nadzorovali točnost uvozne deklaracije za DDV in odkrili morebitne nepravilnosti. V skupni kontrolni načrt bi bilo treba vključiti vprašanje v zvezi z DDV. Gospodarski subjekt mora predložiti zavarovanje za DDV.	V skladu s tem predpisom bi bilo treba statistično deklaracijo predložiti samo elektronsko. Vložiti bi jo bilo treba mesečno, in sicer do 20. dne v mesecu po mesecu statističnega obdobja. O teh pravilih v zvezi s statistiko bi se bilo treba v okviru postopka posvetovanja dogovoriti z državo članico, ki izda dovoljenje, pravila pa vključiti v dovoljenje in skupni kontrolni načrt.
Češka	Kot država članica izdajateljica DDV je treba plačati v državi članici, kjer se blago fizično prepusti v zadevni carinski režim. Imetnik pošlje podatke za DDV na podlagi zahteve sodelujoče države članice. Ta pogoj je treba sodelujoči državi članici sporočiti v okviru postopka posvetovanja.	Kot država članica izdajateljica Imetnik ali carinski urad pošlje statistične podatke na podlagi zahteve sodelujoče države članice. V okviru postopka posvetovanja je treba pojasniti izmenjavo statističnih podatkov med državo članico, ki izda dovoljenje, in sodelujočo državo članico.
	Kot sodelujoča država članica Če bo imetnik pri davčnem organu registriran kot davčni zavezanec, je pristojni organ za pobiranje DDV v primeru uvoza blaga na Češko na podlagi enotnega dovoljenja za poenostavljene postopke davčni urad. Imetnik vloži obračune DDV pri ustreznem finančnem uradu za vsak mesec ali četrtoletje. Če bo imetnik pri davčnem organu registriran kot oseba, ki ni zavezanec za DDV, je pristojni organ za pobiranje DDV v primeru prepustitve blaga v carinski režim za prosti promet na podlagi enotnega dovoljenja za poenostavljene postopke carinski organ. Ker izkušnje s to vrsto enotnega dovoljenja za poenostavljene postopke še ni, se bo o rešitvi razpravljalo interno na nacionalni ravni.	Kot sodelujoča država članica Češka carinska uprava je razvila spletno aplikacijo, imenovano „SASP Client“, za varen prenos podatkov iz carinskih deklaracij, predloženih na podlagi dovoljenja za enotno dovoljenje za poenostavljene postopke. Imetnik dovoljenja pošlje podatke prek te spletne aplikacije na podlagi dovoljenja za elektronsko komunikacijo. Te podatke mora pošiljati v predpisani obliki, in sicer mesečno do 10. dne po koncu prejšnjega koledarskega meseca. Postopek izmenjave podatkov za statistične namene se pojasni v okviru postopka posvetovanja.
Romunija	Kot država članica izdajateljica Izkušnje z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni. Kot sodelujoča država članica Izkušnje z enotnim dovoljenjem za	Kot država članica izdajateljica Izkušnje z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni. Kot sodelujoča država članica Izkušnje z enotnim dovoljenjem za

	poenostavljene postopke ni.	poenostavljene postopke ni.
Ciper	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
Malta	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
Luksemburg	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
	Kot sodelujoča država članica Odgovor ni bil poslan.	Kot sodelujoča država članica IBM Deutschland GmbH: DE/3200/a1/1007 Zollamt Darmstadt (sodelujoče države: Nemčija – Avstrija – Luksemburg – Nizozemska) V skladu z dovoljenjem, kot so ga potrdili carinski organi Luksemburga, se statistični podatki o trgovanju zunaj EU pošljejo „Service central de la statistique et des études économiques“ (številka dovoljenja: 999000030 z datumom od 5. maja 2006).
Danska	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot država članica izdajateljica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.	Kot sodelujoča država članica Izkušenj z enotnim dovoljenjem za poenostavljene postopke ni.
Nemčija	Kot država članica izdajateljica	Kot država članica izdajateljica
Uvoz	Države članice se lahko o uskladitvi podatkov iz	Vložnik se s pristojnim statističnim

	dopolnilne carinske deklaracije s podatki dopolnilnega obračuna DDV sodelujoče države članice dogovorijo v okviru skupnega kontrolnega načrta.	organom sodelujoče države članice dogovori o predvidenem postopku. Enotno dovoljenje za poenostavljene postopke se lahko odobri samo, če je sklenjen dogovor o statističnih podatkih. Za posredovanje statističnih podatkov Eurostatu je pristojen statistični organ države članice, ki izda dovoljenje.
	<i>Kot sodelujoča država članica</i>	<i>Kot sodelujoča država članica</i>
	Imetnik dovoljenja mora pri pristojnem carinskem uradu mesečno vložiti dopolnilni obračun DDV poravnave in plačati nastale dajatve.	O predložitvi statističnih podatkov se vložnik dogovori s Statistisches Bundesamt Wiesbaden (zvezni statistični urad Wiesbaden). Enotno dovoljenje za poenostavljene postopke se lahko odobri samo, če se navedeni dogovor z zveznim statističnim uradom Wiesbaden predloži Hauptzollamt Nürnberg, Arbeitsgebiet Einzige Bewilligungen (nemška kontaktna točka za enotno dovoljenje/enotno dovoljenje za poenostavljene postopke).
Izvoz:		
	<i>Kot država članica izdajateljica</i>	<i>Kot država članica izdajateljica</i>
	Urad, ki izda dovoljenje, vložnika obvesti, da je treba dokazilo o izvozu za DDV predložiti v sodelujoči državi članici. Zato se mora vložnik o postopku za to dogovoriti s pristojnim organom za DDV v sodelujoči državi članici.	Glej informacije za uvoz.
	<i>Kot sodelujoča država članica</i>	<i>Kot sodelujoča država članica</i>
	Vložnik mora s pristojnim nemškim Landesfinanzbehörden (nemški davčni organ na ravni zvezne dežele) pojasniti način predložitve dokazila o izvozu za DDV v zvezi z izvozom iz krajev v Nemčiji, kjer se blago zapakira ali naloži.	Glej informacije za uvoz.

PRILOGA III⁶

DELITEV ODGOVORNOSTI

Država članica, ki izda dovoljenje	Sodelujoča država članica
------------------------------------	---------------------------

⁶ Priloge od III do V se uporabljajo v prehodnem obdobju.

Postopek izdaje	
Zahtevek za enotno dovoljenje se predloži pristojnim carinskim organom v državi članici, kjer se vodi oziroma je dostopna glavna računovodska evidenca. Pristojni carinski organi po prejemu zahtevka preverijo merila za odobritev dovoljenja. Ta postopek lahko vključuje: • preverjanje, ali lahko podjetje izpolni obveznosti v zvezi s poenostavitvami; • revizijo upravljanja in notranje kontrole podjetja; • analizo tveganja. Ko se carinski organi prepričajo, da so zahteve za odobritev enotnega dovoljenja izpolnjene, se pripravi osnutek dovoljenja, ki se prek sistema IT pošlje kontaktnim točkam v sodelujočih državah članicah (po potrebi preveden v ustrezeni jezik). Do izvedbe sistema IT za enotno dovoljenje bi bilo treba uporabljati e-pošto. Dovoljenje se odobri/zahtevek se zavrne. Končna različica dovoljenja se prek sistema IT pošlje zadevnim državam članicam (po potrebi prevedena v ustrezeni jezik). Dokler ta sistem ne bo na voljo, bi bilo treba uporabljati e-pošto.	Glede na okoliščine se lahko del predhodne revizije opravi v sodelujoči državi članici, po možnosti v obliki skupne revizije. Carinski organi sodelujoče države članice morajo po prejemu zahtevka in osnutka dovoljenja morebitne ugovore ali svojo odločitev carinskim organom izdajateljem sporočiti v 30 dneh; če je za sprejetje odločitve potrebnega več časa, je treba uradu, ki izda dovoljenje, razloge sporočiti v istem roku. V tem obdobju se oblikujejo določbe za DDV in statistične podatke (in nacionalni predpisi). Odločitev se državi članici, ki izda dovoljenje, sporoči prek sistema IT. Dokler ta sistem ne bo na voljo, bi bilo treba uporabljati e-pošto.

PRILOGA IV⁷

NADZORNI UKREPI MED CARINSKIMI UPRAVAMI, KI SODELUJEJO PRI CENTRALIZIRANEM CARINJENJU

1. Nadzorni ukrepi

Vrsta nadzora	Pristojni carinski urad	Glavni razlog za nadzor	Dodatni razlog
Preverjanje v skladu s členom 68(a) Uredbe (EGS) št. 2913/92	Lokalni urad ali urad, ki izda dovoljenje	Konkretna zahteva carinskega urada, ki izda dovoljenje, ali zahteva na pobudo lokalnega urada v skladu z nacionalno zakonodajo	Obveščanje carinskega urada, ki izda dovoljenje, o rezultatih nadzora
Pregled blaga v skladu s členom 68(b) Uredbe (EGS) št. 2913/92	Lokalni urad	Konkretna zahteva carinskega urada, ki izda dovoljenje, ali zahteva na pobudo lokalnega urada	Obveščanje carinskega urada, ki izda dovoljenje, o rezultatih nadzora
Naknadni pregledi postopkov v podjetju imetnika dovoljenja ali zastopnika (carinska revizija)	Pristojni carinski organi	Konkretna zahteva carinskega urada, ki izda dovoljenje, ali zahteva na pobudo lokalnega urada	Posredovanje rezultatov revizije uradu, ki izda dovoljenje
Predpisi v zvezi z davkom na dodano vrednost (DDV) in drugi nacionalni predpisi	Pristojni urad v skladu z nacionalno zakonodajo ali služba, pristojna za kontrole po prepustitvi blaga	Zahteva iz nacionalnega prava na področju DDV; konkretna zahteva pristojnega urada v skladu z nacionalno zakonodajo	Zahteva carinskega urada, ki izda dovoljenje, za dodatne informacije
Preverjanje podatkov v dopolnilni deklaraciji; na primer zneska carin	Carinski urad, ki izda dovoljenje	Zahtevan v skladu z zakonodajo in nacionalnimi upravnimi navodili	Lokalni uradi se obvestijo v primeru razlik, ki bi lahko vplivale na carine in DDV v sodelujoči državi članici

⁷ Priloge od III do V se uporabljajo v prehodnem obdobju.

Izvedba popisa	Lokalni carinski urad	Carinska revizija; konkretna zahteva carinskega urada, ki izda dovoljenje	Popis se opravi v prostorih za hrambo v sodelujoči državi članici; obveščanje carinskega urada, ki izda dovoljenje, o rezultatih nadzora
----------------	-----------------------	---	--

2. Splošni režim

- Vsako zahtevo in vsak odgovor/obvestilo je treba v angleškem jeziku pripraviti z uporabo obrazca, določenega v Prilogi X. Po potrebi se lahko doda dodatna pola. Po možnosti bi bilo treba to opraviti elektronsko.
- Kako in komu je treba sporočiti zahteve in odgovore in/ali obvestila? S tem se zagotovi, da se informacije posredujejo predvideni kontaktni osebi.
- Osebi, navedeni v nadaljevanju, bosta tesno sodelovali, da bi zagotovili nadzor nad postopkom in njegovo upravljanje.

3. Kontaktni točki

a) Carinski urad, ki izda dovoljenje:

Naziv:

Naslov:

Pristojni uradnik:

Telefonska številka:

Številka telefaksa:

E-naslov:

b) Lokalni carinski urad:

Naziv:

Naslov:

Pristojni uradnik:

Telefonska številka:

Številka telefaksa:

E-naslov:

4. Varstvo podatkov

Zaradi upoštevanja nacionalnih zakonov o urejanju varstva in varnosti podatkov bi bilo treba za pošiljanje informacij o kontrolah med carinskim uradom, ki izda dovoljenje, in sodelujočim carinskim uradom uporabiti kodirnik.

Na primer Nemčija in Finska kot kodirnik uporabljata brezplačno programsko opremo 7zip.

PRILOGA V⁸
-
SKUPNI KONTROLNI NAČRT

1. Skupni kontrolni načrt

Država članica, ki izda dovoljenje	Sodelujoča država članica
Carinski organi, ki izdajo dovoljenje, in/ali urad, ki izda dovoljenje, ob upoštevanju naslednjega: • značilnosti podjetja (na primer status pooblaščenega gospodarskega subjekta); • blaga, namenjenega za uvoz ali izvoz, ter • ustreznih podatkov, opravijo analizo tveganja. Urad, ki izda dovoljenje, nato določi najboljšo strategijo za zmanjšanje ali odpravo morebitnih tveganj. Ta strategija se vključi v osnutek kontrolnega načrta za enotno dovoljenje (glej Prilogo IX v zvezi s kontrolnim načrtom, vključno z vrstami kontrole, delitvijo odgovornosti in postopki). Na splošno kontrolni načrt vključuje štiri vrste kontrol: • revizije (upravni nadzor); • preverjanje deklaracije in drugih dokumentov; • fizične preglede blaga;⁹ • kontrole po prepustitvi blaga. Osnutek kontrolnega načrta se po potrebi prevede v ustrezni jezik in prek sistema IT pošlje kontaktnim točkam v sodelujočih državah članicah. Dokler ta sistem ne bo na voljo, bi bilo treba uporabljati e-pošto.	Kontaktna točka v sodelujoči državi članici vzpostavi stik z lokalnimi carinskimi uradi in po potrebi z drugimi pristojnimi organi. V osnutku kontrolnega načrta se navedejo morebitna posebna obvestila, ki se zahtevajo, in

⁸ Priloge od III do V se uporabljajo v prehodnem obdobju.

⁹ Fizične preglede blaga izvajajo lokalni uradi, pristojni za kraj, kjer se blago nahaja ob uvozu/izvozu.

	postopek carinjenja. Na splošno so v njem navedeni vrsta in število kontrol, ki jih je treba opraviti, ter praktične zahteve, kot je odzivni čas. Kjer je ustrezno, carinski organi urad, ki izda dovoljenje, obvestijo tudi o kontrolah, ki se zahtevajo na podlagi nacionalne zakonodaje.
Priporoča se organizacija sestanka carinskih uprav države članice, ki izda dovoljenje, in sodelujočih držav članic. To bi prispevalo k boljšemu medsebojnemu razumevanju in zagotovilo možnost vzpostavitve boljšega odnosa med zadevnimi kontaktnimi osebami. . Osnutek kontrolnega načrta se konča ob upoštevanju predlogov in zahtev sodelujočih držav članic. Po potrebi se nekateri postopki dodajo v dovoljenje. Dogovor o kontrolnem načrtu se sklene prek sistema IT.	V posebnih okoliščinah carinski organi v sodelujoči državi članici izvajajo kontrole po prepustitvi blaga. Dogovor o kontrolnem načrtu se sklene prek sistema IT. Dokler ta sistem ne bo na voljo, bi bilo treba uporabljati e-pošto.

2. Fizični pregledi

Država članica, ki izda dovoljenje	Sodelujoča država članica
V dovoljenju je treba navesti, kje in kako se bo blago, zajeto z dovoljenjem, sprostilo v prosti promet ali drug carinski postopek, saj lahko uvozno blago v prosti promet ali drug carinski postopek sprostita urad, ki izda dovoljenje, in lokalni carinski urad. Sprostitev se lahko odobri: – po predložitvi obvestila lokalnemu carinskemu uradu o vseh pošiljkah, predloženih v sodelujoči državi članici; – na podlagi centraliziranega vpisa podatkov v evidence, pri čemer bi bilo treba lokalni carinski urad obvestiti samo v posebnem obdobju ali za posebne vrste blaga. Urad, ki izda dovoljenje, se mora skupaj z lokalnimi carinskimi uradi odločiti o pregledih, ki jih je treba opraviti, da se zagotovita nadzor nad postopkom in sprostitvev blaga v prosti promet ali drug carinski postopek. Urad, ki izda dovoljenje, v skladu s kontrolnim načrtom lokalne carinske urade pozove, naj fizično pregledajo neko število (ali delež) prispelih pošiljk ali v zvezi s posebnimi področji. Običajno je treba določiti obdobje, v katerem je treba odločiti o potrebi po pregledu uvoženega blaga.¹⁰	Imetnik dovoljenja mora lokalni carinski urad obvestiti v skladu z dovoljenjem, in to načeloma vsakič, kadar morajo biti nacionalne zahteve izpolnjene. Lokalni carinski uradi izvajajo fizične preglede ob upoštevanju nacionalne zakonodaje in kontrolnega načrta. Lokalni carinski uradi lahko na lastno pobudo opravijo katero koli vrsto kontrol (zlasti zaključek tranzita). Rezultati teh pregledov se sporočijo carinskemu uradu, ki izda dovoljenje. Dokument iz Priloge X se lahko uporabi za predložitev zahteve za fizični pregled in

¹⁰ Ko je treba posebno pošiljko pregledati, je treba to zahtevo posredovati neposredno lokalnemu carinskemu uradu.

<i>Samo za poenostavljeni postopek prijavljanja:</i> Za poenostavljeni postopek prijavljanja je treba za vsak uvoz pri pristojnem lokalnem carinskem uradu ali carinskem uradu, ki izda dovoljenje, vložiti poenostavljeno deklaracijo.	sporočanje rezultatov izvedenih kontrol.
--	---

Druge vrste nadzora	
Urad, ki izda dovoljenje, preveri deklaracije, opravi kontrole po carinjenju blaga in revizije ter ponovno oceni postopke. Urad, ki izda dovoljenje, bi moral sodelujoče države članice obvestiti o vseh odkritih nepravilnostih.	Kadar se zdi priporočljivo, se del kontrol opravi v sodelujočih državah članicah, po možnosti v obliki skupne revizije.

PRILOGA VI
-
ZAHTEVA ZA KONTROLO V OKVIRU CENTRALIZIRANEGA CARINJENJA

Urad, ki pošlje zahtevo/urad, ki izda dovoljenje, ali lokalni urad
(naziv, naslov, ime uradnika, telefonska številka, e-naslov)

Vrsta kontrole (opis vsebine kontrole):

Rezultat kontrole:

Urad, ki je izvedel kontrolo (naziv, naslov, ime uradnika, telefonska številka, e-naslov)

Rezultat kontrole:

PRILOGA VII

Člen 177 CZU

S poenostavitvijo iz člena 177 CZU se omogoči izdelava enotne carinske deklaracije za blago, ki spada pod različne tarifne podštevilke. Uvozno ali izvozno dajatev je treba zaračunati na podlagi tarifne podštevilke blaga, ki je predmet najvišje stopnje dajatve.¹¹

Pogoji:

- 1) pošiljko sestavlja blago, ki spada pod različne tarifne podštevilke;
- 2) izdelava carinske deklaracije za vsako posamezno navedeno blago v skladu z njegovo tarifno podštevilko bi pomenila delo in stroške, nesorazmerne z uvoznimi ali izvoznimi dajatvami, ki se zaračunavajo, ter
- 3) deklarant mora vložiti zahtevek za to, da se uvozna ali izvozna dajatev zaračuna za celotno pošiljko na podlagi tarifne podštevilke blaga, ki je predmet najvišje stopnje uvozne ali izvozne dajatve.

Izjema: carinski organi zavrnejo uporabo poenostavitve za blago, za katero veljajo prepovedi ali omejitve ali je zavezano trošarini, če je za uporabo ukrepa potrebna pravilna uvrstitev.

Za zahtevek je treba vložiti carinsko deklaracijo s sklicem na člen 177 CZU.

Zgornja meja ni predvidena.

Člen 228

Blago, ki spada pod različne tarifne podštevilke, prijavljeno pod enotnim podrazdelkom

(1) Če se blago v pošiljki uvršča pod tarifne podštevilke, za katere velja posebna dajatev, izražena v isti merski enoti, se dajatve za celotno pošiljko izračunajo na podlagi tarifne podštevilke, za katero velja najvišja posebna dajatev.

Primer (izmišljen):

Pošiljka vsebuje 100 izdelkov, in sicer 50 svinčnikov (za katere se obračuna davek v višini 1 EUR na izdelek) in 50 sestavljanek (za katere se obračuna davek v višini 2 EUR na izdelek): dajatev za celotno pošiljko se lahko izračuna na podlagi davka na sestavljanke (2 EUR za vsakega od 100 izdelkov, ki tvorijo celotno pošiljko) in znaša 200 EUR. Če bi bila ta pošiljka obdavčena v skladu z običajnimi pravili, bi bil znesek 150 EUR (50 EUR za svinčnike + 100 EUR za sestavljanke).

¹¹ Taka poenostavitev se lahko uporabi za naslednje postopke: sprostitvev v prosti promet, izvoz in ponovni izvoz (tudi v primeru, ko je carinski dolg enak 0).

(2) Če se blago v pošiljki uvršča pod tarifne podštevilke, za katere velja posebna dajatev, izražena v različnih merskih enotah, se najvišja posebna dajatev za vsako mersko enoto uporabi za vse blago v pošiljki, za katero je posebna dajatev izražena s sklicevanjem na to enoto, in pretvori v dajatev *ad valorem* za posamezno vrsto tega blaga. Dajatev, ki se zaračuna za celotno pošiljko, se izračuna na podlagi tarifne podštevilke, za katero velja najvišja stopnja dajatve *ad valorem*, ki izhaja iz pretvorbe.

Primer (izmišljen):

Pošiljko sestavlja

- 50 svinčnikov (za katere se obračuna davek v višini 1 EUR na izdelek) (carinska vrednost znaša 2 000 EUR);
- 50 sestavljanek (za katere se obračuna davek v višini 2 EUR na izdelek) (carinska vrednost znaša 2 000 EUR);
- 100 paketov trakov (vsak je dolg 1 m) (za katere se obračuna davek v višini 0,1 EUR na meter) (carinska vrednost znaša 50 EUR).

Dajatev, ki se zaračuna za celotno pošiljko, se izračuna na podlagi pretvorbe posebne dajatve za trakove, ki ustreza 20-odstotni dajatvi *ad valorem*. 20-odstotna stopnja dajatve, ki izhaja iz pretvorbe posebne dajatve za trakove v dajatev *ad valorem*, je najvišja stopnja, saj je rezultat pretvorbe posebne dajatve za svinčnike in sestavljanke nižja dajatev *ad valorem* (5 % za sestavljanke in 2,5 % za svinčnike).

Kako se posebna dajatev za trakove pretvori v dajatev *ad valorem*? Če se uporabi stopnja 0,1 EUR na meter, znesek za 100 m (100 paketov po 1 m) znaša 10 EUR. Ta znesek (10 EUR) ustreza 20-odstotni dajatvi *ad valorem*, uporabljeni za carinsko vrednost traku (50 EUR).

Kako se posebna dajatev za sestavljanke pretvori v dajatev *ad valorem*? Če se uporabi stopnja 2 EUR na izdelek, znesek za 50 sestavljanek znaša 100 EUR. Ta znesek (100 EUR) ustreza 5-odstotni dajatvi *ad valorem*, uporabljeni za carinsko vrednost sestavljanek (2 000 EUR).

Kako se posebna dajatev za svinčnike pretvori v dajatev *ad valorem*? Če se uporabi stopnja 1 EUR na izdelek, znesek za 50 svinčnikov znaša 50 EUR. Ta znesek (50 EUR) ustreza 2,5-odstotni dajatvi *ad valorem*, uporabljeni za carinsko vrednost svinčnikov (2 000 EUR).

Zato se v skladu s pravili iz člena 177 CZU za to pošiljko obračuna znesek v višini 810 EUR (20-odstotna stopnja za carinsko vrednost celotne pošiljke, ki znaša 4 050 EUR). Če bi bila ta pošiljka obdavčena v skladu z običajnimi pravili, bi znesek znašal 160 EUR (50 EUR za svinčnike + 100 EUR za sestavljanke + 10 EUR za trakove).

Primer 3

Če se blago v pošiljki uvršča pod tarifne podštevilke, za katere veljata dajatev *ad valorem* in posebna dajatev, se najvišja posebna dajatev pretvori v dajatev *ad valorem* za vsako vrsto blaga, za katero je posebna dajatev izražena s sklicevanjem na isto enoto.

Dajatev, ki se zaračuna za celotno pošiljko, se izračuna na podlagi tarifne podštevilke, za katero velja najvišja stopnja dajatve *ad valorem*, vključno z dajatvijo *ad valorem*, ki izhaja iz pretvorbe.

Primer (izmišljen):

Pošiljka vsebuje 100 izdelkov, in sicer 50 svinčnikov (za katere se obračuna davek v višini 1 EUR na izdelek + 20-odstotna dajatev ad valorem) (carinska vrednost znaša 2 000 EUR), 50 sestavljank (za katere se obračuna davek v višini 2 EUR na izdelek) (carinska vrednost znaša 2 000 EUR) in 100 paketov trakov (vsak je dolg 1 m) (za katere se obračuna davek v višini 0,1 EUR na meter) (carinska vrednost znaša 50 EUR): dajatev, ki se zaračuna za celotno pošiljko, se izračuna na podlagi pretvorbe združene posebne dajatve in dajatve ad valorem za svinčnike, ki ustreza 22,5-odstotni enotni dajatvi ad valorem.

22,5-odstotna stopnja dajatve (ki izhaja iz pretvorbe posebne dajatve za svinčnike, ki se ji prišteje komponenta ad valorem dajatve za svinčnike, da se dobi enotna dajatev ad valorem) je najvišja stopnja, saj je rezultat pretvorbe posebne dajatve za sestavljanke in trakove nižja posebna dajatev (5 % za sestavljanke in 20 % za trakove).

Kako se združena posebna dajatev in dajatev ad valorem za svinčnike pretvorita v enotno dajatev ad valorem? Če se uporabi stopnja 1 EUR na izdelek + 20-odstotna dajatev ad valorem, znesek za 50 svinčnikov s carinsko vrednostjo v višini 2 000 EUR znaša 450 EUR. Ta znesek (450 EUR) ustreza 22,5-odstotni enotni dajatvi ad valorem glede na to, da se za 50 svinčnikov s carinsko vrednostjo v višini 2 000 EUR uporabita posebna dajatev in dajatev ad valorem za svinčnike, združeni v enotno dajatev ad valorem.

Kako se posebna dajatev za sestavljanke pretvori v dajatev ad valorem? Če se uporabi stopnja 2 EUR na izdelek, znesek za 50 izdelkov znaša 100 EUR. Ta znesek (100 EUR) ustreza 5-odstotni dajatvi ad valorem, uporabljeni za carinsko vrednost sestavljank (2 000 EUR).

Kako se posebna dajatev za trakove pretvori v dajatev ad valorem? Če se uporabi stopnja 0,1 EUR na meter, znesek za 100 m (100 paketov po 1 m) znaša 10 EUR. Ta znesek (10 EUR) ustreza 20-odstotni dajatvi ad valorem, uporabljeni za carinsko vrednost traku (50 EUR).

Zato mora deklarant v skladu s pravili iz člena 177 CZU za to pošiljko plačati znesek v višini 911,25 EUR (22,5-odstotna stopnja obdavčitve za carinsko vrednost celotne pošiljke, ki znaša 4 050 EUR). Če bi bila ta pošiljka obdavčena v skladu z običajnimi pravili, bi znesek znašal 160 EUR (50 EUR za svinčnike + 100 EUR za sestavljanke + 10 EUR za trakove).

V zvezi z razlago pojma „različna tarifna podštevilka“ bi bilo treba razumeti, da se lahko člen 177 uporabi (ob upoštevanju omejitev iz odstavka 2 zadevnega člena), če dva izdelka spadata pod dve različni oznaki KN, ne glede na štirimestno številčno oznako HS, ki se uporablja zanj.